

॥ ஸ்ரீ ॥

பகவத் ராமாநுஜர்

ஸ்ரீ உ.வே. குமாரவாழ் சே. இராமாநுஜாசார்யர்

(தற்போது ஸ்ரீபெரும்புதூர் அப்பன் பரகால ராமாநுஜ எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி)

ஜீயர் நூல்கள் வெளியீடு எண் 7

பெருங்கோயிலுக்கு முன்புள்ள விமானம், ஸ்ரீரங்கம்

இந்த நூல் எழுதினவர்:

சுப்பிரமணியன் ஸ்வாமி மடம்

30, 11.11 கோவில் தெரு.

ஸ்ரீரங்கம் - 602 105

முகவரி: 77162073 செல்: 99943 23397

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

பகவத் ராமாநுஜர்

(சுவைமிக்க வாழ்வின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்)
(1017 - 1137)

ஆக்கியோன் :

திருவாய்மொழி கித்தளை செல்வர், செந்தமிழ் வேதியர், ஸ்ரீ எவடினை சிம்மம், "திருமால்" ஆசிரியர்

குமாரவாடி சே. இராமாநுஜாசாரியர்

(தற்போது ஸ்ரீபெரும்புதூர் அப்பன் பரகால ராமாநுஜ எம்பார் ஜியர் ஸ்வாமி)

வெளியீடு :

திருமால் பதிப்பகம்

20 (ப. எண், 53), ஆபிரகாம் தெரு
மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.
தொலைபேசி : 2495 4247.

உரிமை ஆசிரியருக்கே

முதல் பதிப்பு	:	1973
இரண்டாம் பதிப்பு	:	1997
மூன்றாம் பதிப்பு	:	1999
நான்காம் பதிப்பு	:	2003
ஐந்தாம் பதிப்பு	:	2011 (ஜீயர் நூல்கள் எண்.7)
ஆறாம் பதிப்பு	:	2012

விலை ரூபாய் : 35/-

நூல் கிடைக்குமிடம் :

ஸ்ரீ எம்பார் ஜீயர் மடம்,
30, மணவாள மாமுனி கோயில் வீதி,
ஸ்ரீபெரும்பூதூர் - 602 105,
தொலைபேசி : 2716 2073
செல் : 9994323397

ஆச்சிட்டோர் :

ஜி.எல். கிராபிக்ஸ்
9/5, சாமி தெரு, ராயப்பேட்டை,
சென்னை - 600 014.

பதிப்புரை

அவதாரங்கள் பல எடுத்தும் பகவான் சாதிக்காத ஒன்றை சாதித்தவர் பகவத் ராமாநுஜர், 'எம்பெருமானார் தரிசனம்' என்றே இதற்கு நம்பெருமாள் பேசிட்டு நாட்டி வைத்தார்!

மணிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து - எங்கள்
மாதவனே

கண்ணுற நிற்கிலும் காண்கில்லா - உலகோர்
கள்ளல்லாம்

அண்ணல் இராமாநுசன் வந்து தோன்றிய
அப்பொழுதே நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு -
நாரணர்க்காயினரே - அழகனார்.

இறைவனால் மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் அடியொற்றி வடமொழி வேதாந்தக் குழப் பங்களைத் தெளிவித்தவர் இராமாநுசர்.

காயமே இது பொய்யடா, காற்றடைத்த பையடா - எனப் பரவிய போலி வேதாந்தங்களை, விரட்டி விலக்கியவர் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்.

மனிதன் ஸாத்துவிக நெறியில், சான்றோனாகி, தத்துவ ஞானத்தினால் எத்தகைய நலன்களையும் இத்தரை மிசை எய்தலாமென தமது நூற்றிருபது ஆண்டு சீரிய நல்வாழ்வில் இனிது எடுத்துக் காட்டிய மகாபுருஷர் யதிராசர் ஒருவரே.

உடையவரின் கவை மிக்க வாழ்க்கை வரலாற்றின் சுருக்கத்தை எழுத எளியேனைப் பணித்தவர் (அமர்) ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யதி, த்ரிதண்டி. ஸ்ரீ ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் (பெரிய) ஸ்வாமிகளாவர்.

ஸ்ரீராமாநுஜர் தோன்றிய ஸ்ரீபெரும்புதூரில் 1973ல் ஆகஸ்டு 14 முதல் 19 வரை - 'ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜா மஹாக்ரது' ஒன்றை அகில பாரதீய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்மேளனம்' சார்பில் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி த்ரிதண்டி ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி நடத்தினார். அந்தக் 'க்ருது' வின் நினைவு நீடித்திருக்கும்படி இந்நூலை எழுத அடியேனைப் பணித்தார். எழுதும் போது ஏடுகள் நூற்றிருபது; தட்டச்சுத்தாளும் நூற்றிருபது ஏழுநாளில் எழுதிய நூலை மூன்றே நாளில் அச்சிட்டு வழங்கினர் 'மெஸர்ஸ் ஹோ & கோ அதிபர்கள். அப்புத்தகம் அமைந்ததும் நூற்றிருபது ஏடுகளில்.

எம்பெருமானாரின் வாழ்க்கை நிறைவுற்றதும் நூற்றிருபது ஆண்டில், இந்த எண்ணிக்கை ஒருமைப்பாடு. எளியேனுக்கு ஆசார்யன் அருள்பாடாய்த் தோன்றியது.

காஞ்சி மஹாவித்வான், பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ உ.வே. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி, உளம் உவந்து இந்நூலுக்கு அணிநூலை அளித்து, பேரவையில் சால்வை போர்த்தி, சம்மானம் செய்து அடியேனை ஆசீர்வதித்தது உடையவர் அருளுக்கு எளியேன் இலக்கானதற்கு ஏற்றதொரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஏறக்குறைய கால் நூற்றாண்டு ஆகியும் இந்நூலின் அடுத்த பதிப்பை வெளியிட இயலாதவனானேன். த்ரிதண்டி பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி, இரண்டாம் பதிப்புக்கான அட்டைப் படத்தை வழங்கியிருந்தும் நூல் வெளிவர அடியேன் வசதி பெறவில்லை.

அடியேனது அரிய நண்பர் ஸ்ரீ உ.வே. T.S. ராமஸ்வாமி (அட்வகேட்) அளித்த பொருளுதவியும், ஊக்கமும் இப்பதிப்பை வெளியிடத் தூண்டியது. அதன் விளைவே உங்கள் கையில் இந்த 'பகவத் ராமாநுஜர்'.

இதனை உரிய முறையில் அச்சிட்டு உதவிய நண்பர் ஜி.எல். கிராபிக்ஸ் - ஸ்ரீ ஜி. ரங்கராஜன் அவர்களுக்கு நன்றி!

பொருந்திய தேசம் பொறையும் திறலும் - புகழும் நல்ல
திருந்திய ஞானமும், செல்வமும் சேரும் - செறுகலியால்
வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையினால் வந்தெடுத்தளித்த
அருந்தவன் - எங்கள் இராமாநுசனை அடைபவர்க்கே
- அழகனார்.

அடியேன் சே. இராமாநுசன்

53, ஆபிரகாம் தெரு,
மயிலை,
சென்னை - 600 004.
21-5-'97.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஐகதாசார்ய ஸிம்மாஸனாதிபதி

மஹா மஹிமோபாத்தியாய, காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்
ஸ்ரீ உ.வே. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின்

அணிந்துரை

நம்முடைய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்சனோத்தாரண ஸ்வாமி எம்பெருமானாருக்குப் பலவகையான பெருமைகள் பொலிகின்றன, ஞான பக்தி விரக்திகள் பெற்றிருக்கை சர்வ ஆசார்ய சாதாரணமானது. விசேஷித்து, அறுசமயச் செடியதனை அடியறுத்ததும், அடர்ந்துவரும் குதிட்டிகளை அறத்துறந்ததும், செறுகலியைச் சிறிதும் அறத்தீர்த்து விட்டதும், தென்னாங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைத்ததும், மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய் மொழிந்ததும், மாறன் உரை செய்த தமிழ் மறை வளர்த்ததுமான, இத்தகைய பெருமைகள் நம் ஸ்வாமிக்கே அஸாதாரணமானவை.

இப்பெருமைகளையெல்லாம் பெரியார் தொடங்கி சிறியார் வரைக்கும் அறியும்படி எளிதாகவும், தெளிதாகவும் ஸ்ரீ உ.வே. குமாரவாடி ராமாநுஜாசாரியர் இயற்றிய இந்நூலை வாசிக்கக் கேட்டு நான் மிக மகிழ்ந்தேன்.

ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் நிகழும் இந்த மஹாக்ரதுஷுக்கு ஒரு பேரணியாக வெளிவரும் இந்நூலை நமது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அனைவரும் ஆதரிக்க கடமைப் பட்டவர்கள்.

ஸ்ரீபெரும்பூதூர்

12.8.73

P. B. அண்ணங்கராசாரியர்

அமரர் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி, த்ரிதண்டி
ஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீமந்நாராயண ராமானுஜ பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு
இத்நூல் சமர்ப்பணம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

பகவத் ராமாநுஜர்

முன்னுரை

மனித குலம் மறக்க முடியாத, மறைக்க இயலாத, மறுக்க வொண்ணாத மஹாபுருஷன் ஒருவர் இம்மண்ணில்கில் தோன்றினார். சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவதரித்த பகவத் ராமாநுஜரை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஒருநாளும் மறந்திலர், வைதிகர் மறைத்திலர், மற்றோர் மறுத்திலர்.

'மறையாய நால் வேதத்துள் நின்ற மலர்ச்சடரை' ஆழ்வார்களின் அடியொற்றி அனைத்துலகும் துய்க்கும் வண்ணம் ஆக்கி வைத்த ஆசார்ய குலதிலகர் யதிராஜர்.

உடையவர் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தால், நாரணனைக் காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது. வாட்டமிலா வண்தமிழ் மறைநூல் "பொலிக பொலிக" என்று ராமாநுஜன் வரவு நோக்கி, நல் வாழ்த்துக் கூறியது. எம்பெருமானார் பிறப்பால் 'கலியும் கெடும் கண்டு கொண்டின்' என்றார் நெடு நோக்குடன் நம்மாழ்வார்.

"மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து எங்கள் மாதவனே கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா உலகோர்கள் எல்லாம் அண்ணல் இராமாநுசன் தோன்றிய அப்பொழுதே நண்ணரு ஞானம் தலைக் கொண்டு நாராணற்கு ஆயினரே" எனச் சான்று பகர்கிறார், அண்ணலைக் கண்ணாரக் கண்டு உடனுறைந்த அமுதனார்.

அரங்கள் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைத்த உடையவரின் செய் நேர்த்திகண்டு,

"ஸர்வதேச தசா காலேஷு அவ்யாஹத பராக்ரமா
ராமாநுஜார்ய தீவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம் அபிவர்த்ததாம்"

எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எந்நிலையிலும் தோலாத வென்றியான் ஸ்ரீ ராமாநுஜர் இட்ட தெய்வீகக் கட்டளை நாளும் வளர்க : நன்கு பொலிக! என்று இன்றும் அடியார்கள் எங்கும் பல்லாண்டு பாடி வருகின்றனர்.

திக்குற்ற கீர்த்தி

தமிழகத்தே, தொண்டைமண்டலச் சான்றோன் தோன்றினார், தலமுழுதும் கலியே ஆள்கின்ற நாளில் இருள் தருமா ஞாலத்தில், ராமாநுஜ திவாகரர் (சூரியன்) உதயமானார்.

சென்னை கடற்கரை ஓரத்தே, திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதிக்கும் மேற்கே காஞ்சி பேராளானனுக்கும் வடக்கில் திருமலை அப்பனுக்கும் தெற்கில் கோவலூர் நாயனுக்கும் நடுவே - சத்தியவிரத கேடத்திரத்தில் அறம்மிகு நற் பெரும்பூதாரில் அவதரித்த புண்ணியன், தருதி பார்த்து, அருள் புரியத் தயங்கி நிற்கும் பெருமான் அல்லன்; தகவிலரையும் தக்கார் ஆக்கிக் கருணை பொழியும் எம்பெருமானார் ஆவார்.

பெருமான் புகழ்ப்பட ஆயிரம் நாப் படைத்த ஆதிசேஷனாலும் ஆகாது என்பர்; அவ்வனத்தனின் அவதாரமான எதிராசன் புகழ் பாடுவதெனில், அவ்வெம் பெருமானாலும் இயலாது எனலாம். அல்லாதன ஏற்றிச் சொல்லவோ, இருக்கின்ற புகழ் அனைத்தையும் எடுத்துக் கூறவோ முடியாத வாழ்க்கைச் சரிதம் அன்றோ எம்பெருமானாருடையது!

எம்பெருமானார் தரிசனம்

அனாதியான ஸநாதன தர்மம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவமே; இன்று "எம்பெருமானார் தரிசனம்" என்றே இதற்கு நம்பெருமாள் பேரிட்டு நாட்டிவைத்த பின் பேச்சேது, பிணக்கேது?

"பிணக்கற அறுவகைச் சமயமும் நெறி உள்ளி உரைத்த கணக்கறு நலத்தனன் அந்தமில் ஆதி அம்பகவன்" நமக்கு நல்கிய நற்செல்வனல்லவா இராமானுசன்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர், பிறர் தகையவொண்ணாத தத்துவதரிசி; மாக மருவற்ற ஆத்ம குணச் செம்மல்; பூரண ஞானப் பொலிவை புறத்தே பொசிந்து காட்டிடும் வடிவழகர். மண்ணிலகில் சாதனை பல புரிந்த சரித்திரச் சான்றோன்; அன்பினால் பகைவென்ற அருஞ் செயல்வீரர்; பூவுலகில் வைகுந்தம் காட்டிய ஆசார்ய வித்தகர்; இறைவன் உறைவிடங்களைக் கட்டிக் கர்த்து வளர்த்த திறமை மிக்க அறங்காவலர்; எல்லாவற்றுக்கும் சிகரமாக மனிதாபிமானம் மிக்க ஸமுதாயவாதி. இத்தகைய அநீதமான பல்வகை ஆற்றலுடன் விளங்கிய, அவரை அவதார புகுஷன் என்னத் தட்டில்லை.

நல்லார பரவும் இராமாநுசனை கற்றார காமுறு சீலனைக ளனை
மதிமுநதேன கணககில அடங்கார அனைடி உயநதேன அனவல்
யிருந்தார யாதம் பணிந்து பயன பெற்றார பாரினில சிறந்தார

சரித்திரச் சான்று

காலம் கடந்து நிரகவல்ல காவிய நாடகங்களுக்கே கருத்துக்
கருவுலததுக்கு. காலண்டா தேயி முக்கிய மன்று சரித்திரச்
சான்றுகளும் ஒரு சாககன்று ஆயினும் அவற்றாலும் குறைவிலலை
பததெட்டு ஆண்டுகள் முன்பினனாகச் சொன்னாலும் "தமிழகத்துச்
சோழன் குலோத்ததுங்கன் (கி.பி. 1070 முதல் 1118 வரை) முதலவனோ
இரண்டாமவனோ யாராயினும் ஆக, ராமாநுஜரை நலிந்து தெஞ்சம்
புழுதது மாண்டான, "கிருமிகண்ட சோழன்" எனப்பெயர் பூண்டான
என்பது சரித்திரச் செய்தி மக்களின் வாகஞ்

இராமாநுஜரின் மக்கள் இயக்கத்தை, ஆதம் ஒளி வீசும்
அறிவுமிகக் உயிரகருவத்தின் எடிச்சினை, அடக்குவதில் மனனை
தூர்த்துச் சோழன் முயற்சி பெற்றி காண்பாலலை மாறாகத் திடீர்தம்
மட முயன்றி மற்ற மாநிலங்களிலும் எண்ணம் பாரிப லை, அது
வழி வகுத்தது இனி அவரது கவையிதக் வாலாறு காண்போம்

அனந்தனின் அவதாரம்

ஸ்ரீ பெருமபுத்தூரில் வேள்விச் சிறப்பு வாய்ந்த ஆசிரி கேசவ நக்த
காந்திமதி தேவிமி. ம சித்தினை திருவ திரை நாளில் அவதரித்தார்
இராமாநுஜர்

கவையதே திவய குமபே புத்தன விதிதே
வதஸரே பிங்கவாக்யே

மரஸே ஷைத்ரே கங்கேஷுத்வியுத்
தசதி நேஷு தேதமரேஷு ஹீமரஸ)சன

பஞ்சமய நாகரஸஸ்கேதே ஸூர ஆத திவஸே
கர்க்கடாக்யே ஸுஸகதே

ஸ்ரீமநந ராமநுஜர ஸ்ரீ ஸ்ரீ
திசமாநதாரதத ஸ்ரீ கங்கேஷுத்வியுத்

(ஸவஸதி ஸ்ரீ சென்ற கலி 4118க்குப் பிறகு நடக்கும் 4119
ஆவதானபிங்கன் சித்தினை 1112ல் வியாழக்கிழமை (கி.பி. 441-7)
ககல் பகடி பஞ்சமி திருவாதினை நகத்ததிரம் கடியு கபதினத்தில

காக்கக் கலமாநாத் தலை வேதாந்தங்கள் எ ரக்ஷிபதற்காக ஸ்ரீ ராமாநுஜா அவதாரம் செய்தார்).

இராமாநுஜா கேட (ந) வடவேங்கடம் திருமலை யிலிருந்து காந்தியாழ்வாரை மனப் புகுந்தா பெரிய திருமலை நம்பி ஸ்ரீவைசல பூண்டி என்பார் பெயர் மூலதானாக இருந்த பிறகு குழந்தையின் பெயரைக் கண்டறிவதற்காகப் பூதகுதி "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மீ ஸம்பநுந" (திருநாந்குடி வைசலயன் தெய்வமகன் இலக்குவன்) என்பதற்கு ஏற்ப "இளவயாழ்வான்" என்று பெயர் சூட்டினார்.

அவரது பிரகடம் மூலம் லக்ஷ்மணச்ச அது பரம
மகன் என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்ளக் கச்சித் பரிஷயத்

என்பது ஆளவோர் வாகு திருமாலின் ஐமடடைகளின் (பஞ்சாயதுங்கள்) அவதாரம் என்பாரும் உண்டு பெயர் வைத்த அவ்வமயான திருப்பதி திருமலையிலிருந்து வந்து மருமான்முகைய பெயர் வைத்த திருமலை நம்பியோ சாமான்யரல்லா அக்காலத்தே ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீ ஆளவந்தாரின் அருமைச் சிஷ்யர்களுள் ஒருவர்

குருகுலம்

நெடுநாள் பிள்ளைப் பேறினறி ஸ்ரீ பாரததசாரதியை வேண்டிப் பெற்ற அவ்வருமைக் குழந்தைக்கு தந்தை ஆசிரி கேசவா, உரிய காலத்தில் உபநயனாதிக்களைச் செய்து அந்தணச் சிறுவன் பெறவேண்டிய தகுதிகளை ஓடைவிததார வேதம் ஒதி முடித்த இளைஞன் இளையாழ்வான் தத்துவ நாட்டத்துடன் காஞ்சிக்கு அருகே திருப்பகுழி எனும் ஊரில் புகழ்பெற்ற ஆசிரியர் யாதவப் பிரகாசரீடம் வேதாந்தம் பயிலச் சென்றான்.

திருமணம் (1033)

இளையாழ்வாரின் கேட (ந) வடவேங்கடம் (ந) திருமலையிலிருந்து இளையாழ்வாரை மனப் புகுந்தா பெரிய திருமலை நம்பி ஸ்ரீவைசல பூண்டி என்பார் பெயர் மூலதானாக இருந்த பிறகு குழந்தையின் பெயரைக் கண்டறிவதற்காகப் பூதகுதி "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மீ ஸம்பநுந" (திருநாந்குடி வைசலயன் தெய்வமகன் இலக்குவன்) என்பதற்கு ஏற்ப "இளவயாழ்வான்" என்று பெயர் சூட்டினார்.

இளையாழ்வான் சிவானை ஸ்ரீதேவி, திருமலை நம்பியின் மருமாரை மீசுரத்தி ஸ்ரீ பெருமகனார் அருகில் மழலை (மதுர) மங்கலத்துக் கலை நயனைப் பட்டருசுது ஸ்ரீதேவியிடம் பிறந்த பிள்ளை கோவந்தனார் இராசாநுஜனுக்கு இளையவன் அவனும யாதவரீடம் தத்துவப் பாடம் கேட்க அக்குருகுலத்தில் சோந்தான ராமாநுஜா வயது அட்போது 18 (1036).

தாமரைக்கண்ணன்

கராதாமகோதே தீயவன்சகத மரான தீனாவழகக ஷவ்வாத
கராததுரைகளை மருத்தவன்சக கிராமாநுஜன் தயவுக் கேடு இலலை

குருகுலத்தில் ஒரு நாள் மனமோசன தீராமாநுஜன் அதிரியா
யாதவருக்கு என்னனா கேட்பதற்கு என்றோவெல் பரிந்து
கொண்டிருந்தான் அப்போது மாணமம் சல்லா சாத்தோகய உபநிஷத
வாகக்கயம் ஒன்றுக்குப் பொருள் கேட்க வந்தான் அப்போது அந்த
வா. மகாவிதாரி என்றும் அவ்வாகக்கயத்துக்கு சங்கரா கருபாய மாநுளை
யாதவா பிரகாசா எடுத்தது கண்ட அப்போது தீராமாநுஜன் உள்ளம்
கலந்து கண்ணின்னும் நீர் கசிந்தது. ஆசர்யாதவையெல் பரிந்து
நெருப்பெனச் சுட்டது

யாதவா தினைததுப் போனா காரணம் விளவினா அப்போது
என்பதை கவி ஆஸம் (கரங்குட்டம்) என்ப பிரிப்பது
பொருத்தமன்று கய பிபதி இதி ஆஸ என்ப பிரித்து குரிய
மண்டலத்துள் உன்றயும் தீனாவென்ன கரு. அக்கதரவனால
அலாத்தப பெரும தீராம கமலம் கோவென் என்பதை இவ
வாகக்கயத்துக்குப் பொருத்தப் பொருளாகும என்றான் தீராமாநுஜர்

தினைக கேட்ட யாதவா கரு தீவவழக்ப கருத்தது உக
மனமலலை தினம் பொருக் எழுந்தது நாம் சொன்னடி கேட்க
இவ்வாகக்கய இங்கு இரும் இவ்வோல தினம் மனமலிட நட
போய்விடும" என்றான் எனனும் தீராமாநுஜர் யாதவனைப்
பிரியவில்லை.

பிரஹ்ம் ஸ்வரூபம்

அது போன்று மற்றொரு முறை வைத்திரிய உபநிஷதத்தில்
"ஸதயம் ஞானம் அனந்தம் பிரஹ்ம் என்று வாகக்கயமான
வாகக்கயத்துக்கு, அதிலுள்ள சொற்கள் அனைத்தும் பிரஹ்மம்
ஒன்றையே பொருளாகக் கொண்டவை என்றான் யாதவா
அதைக்கேட்ட தீராமாநுஜர் அதனைச் சிறிது மாற்றி "அச்சொற்கள்
பிரஹ்மத்தின் ஸ்வரூப இயல்வான குணங்களைச் சொல்வன
என்றான்

ஒரே மலருக்கு செமமை மெளமை மணம் வடிவழகு, திறை
பல குணங்கள் தீருககலாம் குணங்களின் இப்பணமை
அவற்றையுடைய மலர்ன் ஒருமைக்கு முரண் அல்ல அதுபோல
பலவேறு பண்புகளுடைய பிரஹ்மம் ஒன்றே என்பதில் யாதவாரு
தட முயிலலை என்பது தீராமாநுஜரின் விளக்கம்

விநதியத்தின அககாட்டுச சோனையில் கோவிந்தனைப் பிரிந்து இராமாநுஜா தனிவழி சென்று மடைத்தாரா குநடியும் சிஷ்யாக்களும் இராமாநுஜனைத் தேடிக்கவலையுற்றனர். கோவிந்தன் மெய்யான மாகிவிட்டாரா யாதவப் பிராகாசா "ஐயோ பாவம்! எந்தக் காட்டு விலங்கோ இராமாநுஜனை அடித்துக் கொன்றிருக்க வேண்டும் என்கெய்வது? விதியை வெவ்வது யாரால் முடியும்" என்று கோவிந்தனுக்கு ஆறுதலாகுறி தானும் ஒருவாறு திருப்தி அடைந்தார்.

"நான் விநமயிப்படி கங்கைக்க கழனி செத்தால் என்ன? விதி கருதியபடி கரடித் தழுவி மாண்டால் என்ன? எப்படியோ என எண்ணாம ஈடேறினால சரி" என்று தன் காசி யாத்திரையை மேலே தொடர்ந்தார் குரு.

காட்டுப்பயணம்

அடர்ந்த விநதியக் காட்டில் தனிப் பிரிந்துவிட்ட இராமாநுஜனோ வழி தெரியாமல், கேட்பதற்கும் ஆள இன்றித் தட்டித் தட்டி மாறி நல்லழி கிடரும என்று குருட்டு நாய்க்கண்களில் கால போன போக்கில் வழி நடந்தார் பதினெட்டு பாயத்ததவர் பகல முழுவதும் உண்ணின்று வழி நடந்து களைத்து விட்டார் இராப்பொழுதாகக் கழிப்பதைப் பற்றி கவலையுற்றார் வேத ஆராய்ச்சியும், காட்டுப் பயணமும் ஒரே விதமானவையே என்று அவர் திருவுள்ளத்தில் தோன்றியிருக்கலாம்.

அப்போது ஒரு வேடன மனையாளுடன் விலலேந்தி அவ்வழி வந்தான்.

"கொடிய விலங்குகளும் கொலைபாதகக் கொள்ளையரும் நிறைந்த இவ்விடத்தில் வழி தெரிவததுள்ள நீ யார் உன் உன் எது எங்கே போகறாய்" என்று பரிவுடன் கேட்டான் அந்த விலலி.

"நான் காஞ்சீபுரம் போக வேண்டியவன், வழி தெரிவததுவிட்டேன்" என்று விடை கூறி "நீங்கள் யார், எங்கே போகிறீர்கள்?" என்று வேட தம்பதியரை வினவினார் இராமாநுஜா.

"நாங்கள் வடதேசத்தவர், சத்தியவிரத கேஷத்திரம் செல்கின்றோம் எங்களுடன் வா, வழி காட்டுகிறோம்" என்றான் வேடன்.

அந்த இரவை இராமாநுஜா வேடனோடு, காய்களிகளை உண்டு கழித்தார் மறுநாள் காலை அவர்களுடன் நடைபயத் தொடர்ந்தார் அப்போது அந்நாளில் தண்டகாரணயத்தில் ராமன் காலில் பரலாய வழி நடந்தது இராமாநுஜரின் நினைவில் நிழலிட்டது.

காஞ்சி கீண்டார்

நடுவழியில் இருக்கிறது வேட தம்பதியா இராமாநுஜருக்குத் தன் மடம் அமைத்துக் கொடுத்தது அருகில் தாழ்ம உறங்கினா இரவு வேடன மனைவி தண்ணீர் தாகத்தால் வருந்து கணவனை எழுப்பி அருந்தத் தருது நீர் கேட்டாள் அருகே ஒரு கிணறு இருப்பதாயும் இரவில் செல்லக்கூடாது காலையில் அருந்தலாம், படுததுவரு என்று சொல்லிவிட்டாள் இராமாநுஜா செவியில் இச்சொல்லிழுந்தது மற்றநாள் பொழுது புலகு முன்னதாகவே படுகனக் விட மெழுந்து முதல் வேண்டியாக வேடன குற்பிட்ட கிணற்றைத் தேடி நீர் கொணர்ந்தார்

ஆனால் வேட தம்பதியரை அங்குக் காணவில்லை. சென்ற கவடு கூடத் தெரியவில்லை பொழுது நன்கு விடிந்து இருள் நீங்கியதும், தாம் இருப்பது காஞ்சியின் ஒரு பகுதியே என அறிந்தார் இளையாழ்வார்

பலநூறு மைல்களை உறங்கிய வண்ணம் ஒரே இரவில் எப்படிக்கடந்தோம்? புரியவில்லையே! என்று திகைத்தார் இராமாநுஜர் அருட செயல் ஆராய்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்டதல்லவா?

எழிக்காடி உதவிய அத்தம்பதியா பற்றிய நினைவுடன் வீடு திருமயிணர் இராமாநுஜர் தாகவிடாய திராமலே சென்ற வேடுவச்சியின் நினைவு அவர் செஞ்சில் நினலத்திருந்தது

காசி சென்ற பிள்ளை கடிதில் களைப்புடன் வீடு திருமயியது கண்டு, அன்னை காந்திமதி திருக்கிட்டு "என இப்படி" என்று விளவண்ண நடந்தவை எல்லாம் சொன்னார் இராமாநுஜர் அப்போது அவரது சிறுநனை புந்தேவி இராமாநுஜரின் மனைவி தஞ்சமாம்பாளாடன அங்கு வந்து கோவிந்தனைப் பற்றியும் அவர் உதவியால் இராமாநுஜர் உயிர் தப்பியதைபுற கேட்டறிந்து மகிழ்ந்தாள்

தன் அருமைப் புதல்வன் உயிர் கீண்டதில் ஆறுதல் பெற்ற காந்திமதி புரீ வரதராஜன் ஸந்நிதி கைங்கர்யத்திலாடுபட்டிருந்த திருக்கச்சி நமபிளைய அழைத்து வந்து, அவரிடம் இராமாநுஜரை காத்தருளுமாபடி ஒப்படைத்தாள் யாதவரின் சதிசெயல் குறித்து இராமாநுஜர் எண்ணிய பாரக்கவும் இல்லை மற்ற யாரிடமும வெளியிடவுமில்லை அதனை மற்றது மறைத்தவிடடா குருவின் கண்ணியத்தைக் குலைக்காமல் காத்தார்

உள்ளங்கைக் கொணர்ந்த நாயனார்

மூன்று மாதங்களில் யாதவா காசி யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு ஊர் திருமயனார் அவருடன் ஆவலோடு எதிர்பாராத கோவந்தன் மட்டும் திருமடவிலகை காரணம் கேட்டபோது கூடைதத் செய்து இத்தான்

கங்கையில் தீராடியபோது கோவிந்தனின் ஈகையில் ஒரு லிங்கம் கிடைத்தது அந்த வைத்தூகி கொண்டு செய்வதற்கு யாவுகததார் இளைஞர் "கோவிந்த பட்டரே நீ பாகியசாஸி" கங்கை ஆடிய பள்ள ஈகமேல் கூடிற்று நீ இனி உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனார் ஆயினீ" என்று யாதவா அவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார் ஊர் திருமடனையில் காளஹஸ்தியில் தனியிடத்துச் சோலையில் அந்த லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து புகித்து வாரும் என்றும் குரு ஆணையிட்டார்

கோவிந்தரும் தெய்வச் செயல்களு சமமதித்து செய்தியைப் பெற்றோருக்கு அறிவிக்கும்படி கூறி காளஹஸ்தியில் தங்கிவிட்டார்

இராமாநுஜர் உயிர் தப்பி காஞ்சி மீண்ட செயல் யாதவருக்கு ஏமாற்றமளித்தாலும், கோவந்தர் சைவரானது அவருக்குச் சிறிது ஆறுதலளித்தது பகையை மறந்து, இராமாநுஜரிடம் பரிவை வெளிக்காட்டினார் யாதவா

காட்டில் மீண்டு வந்த விலர்ப் கேட்டறிந்தார் குரு தமயிடம் பழயபடி வேதாந்த பாடம் கற்குமாறு பணித்தார்

கச்சி நம்பி

திருக்கச்சி நம்பி பூவிருந்தவல்லியில் பிறந்த வைசியர் ஆளவந்தாரின் சிஷ்யர் காஞ்சி வாதாஜனிடம் அளவற்ற அன்புடன் ஆலவட்ட (விசிறி) கைங்கர்யம் செய்து வந்தார் இறைவனோடு எப்பொழுதும் தனித்து நெருங்கியிருந்ததால் அந்தரங்கத்தில் அருள் ளனுடன் அளவளாவினார் வரதனோடு பேசுபவர் என்று உணர்ந்து பலரும் அவரை மதித்துப் போற்றினர்

திருக்கச்சி நம்பியின் தொடர்பால் இராமாநுஜர் பகவத கைங்கர்யச் சுவையடைக கண்டார் யாதவப் பிரகாசர் னிடத்தில் நுநது முறந்ஜம் விடுபடாத நிலையில் காஞ்சி புரணர் எனும் கச்சி நம்பியையும் பின் தொடர்ந்தார் இராமாநுஜர்.

குருவை விஞ்சிய கூரிய ஞானஸ்தர் இராமாநுஜர் எனும்புகழ் அக்கம்பகங்களில் பரவியிருந்தது பூவிருந்த வல்லியை அடுத்த

பசளை வான் னெனப் பெயர் மான் கோயல் எனலும் தலத்தில் இராமாநுஜனை
சகோதரமாகத் தாசரல் எனப் போய் நைந்தான் இந்நதான் அவர்
இராமாநுஜனை சிறப்பாகக் கண்டேன் அவரைக் கூட்டிப் பழகினார்

அந்நேரம் போனது காலநீர்த்துக்கரு அருகில் கூரம் எனலும் ஊரில்
செல்லச் சீரணைய வந்தது வந்த பூர்வதஸங்கா எனலும் ஆழவானும்
இராமாநுஜனை கூரிய ஞானை சிறப்பில் கருதல்தக செல்லுதந்நா

ஆளவந்தார் அருள்நோக்கு (1037)

பூர்வதலிலி ந்தது அருளாளனைத் தரிசிக்க நாத முனிசுனின்
கோயல் பூர்வதலிலி வந்தது வந்த பூர்வதஸங்கா எனலும் ஆழவானும்
இராமாநுஜனை கூரிய ஞானை சிறப்பில் கருதல்தக செல்லுதந்நா
பசளை வான் னெனப் பெயர் மான் கோயல் எனலும் தலத்தில் இராமாநுஜனை
சகோதரமாகத் தாசரல் எனப் போய் நைந்தான் இந்நதான் அவர்
இராமாநுஜனை சிறப்பாகக் கண்டேன் அவரைக் கூட்டிப் பழகினார்

கோயலில் யாதவப் பிரகாசம் தம் சிஷ்யாகளோடு வாதனை
சேய்தது வலம் வந்து கொண்டிருந்தார் அப்போது ஆளவந்தார் நடன
அவரு வந்த கச்சி நம்பி இராமாநுஜனைக் கூட்டிக்கூட்டி "அவர் தான்
யாதவரின் பிடியில் இருப்பினும் தாமதமாகக் கண்ணன் விண்ணோரம்
நாயகன் எனலும் கோயல்தலில் புப பொருளை இயங்குகயாகவே நன்கு
மனாநுதுள்ள எழில் உருவம் எனலும் கூறினார்

ஆளவந்தாரும் இராமாநுஜனாக் தனிர நோக்கி மனம் உலநது
வாதகம் "ஆம் முதலயன் இயன்" என்று எகா காலக்கால நம் தரிசன்
நாயகருக்கு இயகே வறறல் என அருதியுடன் கச்சி நம்பியிடம்
வாடை கொண்டு பூர்வதலில் வந்தார்

பேய் விலகியது

அது போழ்து நடந்த நிகழ்ச்சியொன்று யாதவா பிடியிலி ந்தது
இராமாநுஜா விரபட வழி வசுததது

காஞ்சி நகரப் பகுதியை ஆண்ட கோழச சிறுதரசன் மகளை
பிரம்மரக்ஷஸ் (முன்) பிடித்து ஆட்டியது ஊரெல்லாம் இதைப்
பற்றியே பேசுக யாதவப் பிரகாசருக்கு மருதிர தந்தி ம தெரியும் அந்தப்
பெண்ணைப் பிடித்த பிசாசை ஓட்டுவதாகக் கூறி, அவர் தன் புகழைப்
பரப்ப எண்ணினார் அரண்மனைக்கு விரைந்தார் அவருடன்
இராமாநுஜனையும் அழைத்துச் சென்றார் பேய் பிடித்த பெண்

யாதவரின மருதர தருதிருங்கதனாககு மசிட வுட ளுட அருகில தீருதத
இராமாநுஜர் ன கோண்ட பொலவையும முதுகல புக ழுந்நையயு
கணாடு பொருள நீண்டத துணிய கொலகேட ௨ மனதவசுந்நொருள
அவரது அடி பணி நது நீண்டாள் அனா கொலையு கீகட று நடநதூள
முடிவில பேய வுடகி கொ ளுந்நொருள புகுந்நதூள

அரசன இராமாநுஜரிட ம மகிழ்ச்சியும நனாநி யுணர்வும
நனமதிப்பும கொணாடு அயனர கவுடையுக்க (௨௩) டட்டாள் இதுளால
யாதவா வெகுணாடு இராமாநுஜா உறவை ஆவே வெப்பததா

யாதவா தொடர்பை ஆறவே விட்டு கச்சி நமியிட ன பகவத
கைங்கரியத்தில் ஸ்ரீர துமரா நடமுமாந்ந பிள்ளைககு இராமாநுஜர் ன
தாயும் கட்டளையிட்டாள் (1038).

சாலைக்கிணறு தீர்த்தம்

தாம உயிர துடி மீருநனையில் காட்டில வில்லும கையுமாய
மனையாளுட ன வருது வந்து காட்டியவா சாமான் ட வேடாய டீருதருக
கூமுமோ ளுணறு இராமாநுஜா பேரதிககவாணர லகந ரணாணின
அமசமாள் அவருககு உற ன னாவு தலை சாரணய ராமாணயே
நினைவுட டியது அவ்வெடெட நமாநுதககு டீருகல காலகமகலாம
உட னாய மனாள் வ டுவுல்ல அடிமை மசுடய வேளா ம நாடி ளுணா
பாசிடபு ஏறபட டு சீர்த போனாடு வளங்குட அலவேர் வசதி தாகம
தீரப பெறாமலே சென்றதும் இராமாநுஜா தெருளை உருசரிடது
உட ளுண மபருந்நீருகித தாயா தேருளாளா அவரது பிள்ளைவில
வருது நுனா னா வே ளா சர்துத அருக கணா, காந்தி பபாந்நி
புகழ்மபறா சாலைக்கிணறுதூள ஆதில்ருகது இராமாநுஜா துண டும
குடம நிளையத தீர்த்தம் எடுத்ததுச செனாது யாதராஜா கோவில
திருமஞ்சனததுககுக் கொடுத்தது வருதா

ஆளவந்தார் அழைப்பு

"யாதவபிரகாசரிடமிருந்து வுலகி இராமாநுஜா கச்சி நமியிட ன
கோவில கைங்கரியத்தல இடபருளா க ளுண செபதி
பருவத்தாலும் ளுண பகதி வைராகுடங்களாலும் பருதது உதீரும
நிளையல் நுத ஆளவந்தாராககு டீருகல காலகமகலாம உட ளுண
அவா தம் சிஷ்யாக்களுள ஓரவரா ன பெரு நமியைய காட்சிககு
அரு டி இராமாநுஜாரைக ளையே டி அனதருவ நமாநு பணி ததா

பெரிய நமசி சல நாடகளில் ஸ்ரீரங்கத்தில்லி நுதது நடநதும்
ஓடோடியும் காஞ்சககு வருது கச்சி நமசி அகத்துல தங்கியபோது

ஸ்ரீ ஆளவந்தா நுகுது நுனியுணாவு அதிகம்

வியாச பராசரா இந்த தரிசுதைதுகஞ்சு செயதுள்ள மஹோ
பாகாரததுகது நுனைவாக அந்த ரிஷிகண்ணு பெயரையாவது நமது
ரிளனைகளில தககவ நுகருச குடி அழைக்க வேண்டும எனபது
ஒன்று

2 அடுத்தது நமமாழ்வாரி. ம அாவற்ற பகதி கொண்டவா
ஆளவந்தா மயாவற மதிநலம் அருளப பெற்றவரின
திருவாய்மொழிகுத்த தகக உரை காணவேண்டும.

3 மூன்றாவதும் முக்கியமானது மான அவரது ஆசை வியாசரின
பிரமம் குத்திரததுகது விக்ஷேப தனைது பரமான் பாஷ்யம் இயற்ற
வேண்டும எனபது

இ ம மூன்றுமே அவா எண்ணியிருந்த குறைகள் என்றனை
இகஞ்ஞையக கேட்ட இராமாநுஜா அடியேனுக்கு உடம்பம்
திடமாயிருந்து ஆசாய அனுகிரஹமும், பகவத கருபாயம்
இருகது மானால் பரமாதாரியர்ள் இந்த மூன்று குறைகளையும்
அடியேன் வாழநாளிலேயே நிறைவேற்றி வைசயிற்றன என்று உறுதி
கூறினாரா

ஆளவந்தாரைச் சேவித்து அவா அருளை நேரில் பெறலாம் எனப
பாரிததுக கொண்டு வந்த இராமாநுஜாருக்கு ஏமாற்றம் ஏற்படாதால்
அரங்கனைக் கூடச் சேவிககாமல காஞ்சிகுத்த திருமப பெரிய
நம்பியிடம் விடை கொண்டார் (1038)

எதிர்காலத் திட்டம்

காஞ்சிகுத்த திருமபிய இராமாநுஜாருக்குத் தெளிவாக மூன்று
கூடமைகள் முன்னே நின்றன

ஆளவந்தா நுகுதுப பின் ஸ்ரீம. வஷணம் உலகின் தலைமைப்
பொறுப்பு தமக்காகக் காதது நிறகிறது என்ற உணர்வு அவருக்கு
ஏற்பட்டது அதற்குத் தமமைத் தகுதியுடையவராகச் செயது
கொளவதில் அவா முனைந்தார் அந்த முனைப்பு அவரது நெஞ்சில்
புயல் எழுப்பியது. குழம்பி நின்ற இராமாநுஜா தெளிவுக்காக இறைவன்
கூடத்தை எதிர்நோக்கினார் திருக்கச்சி நம்பியின் உதவியை
நாடினார்,

"நான் தவறு ஏதும் செய்வனிலையே சாதிக்குத் தக்க ஆசாரத்தோடுதான் நடந்துகொண்டேன்" என்று வாதாடினான் மண்ணி "பெருமானிடம் பேசும் பாகவதோருக்குமருக்குச் சாதி எது? சாதிக் கொணர் தனி நீதி எது?" என்று கடிந்து ஆத்திரத்தை அடக்கிக்கொண்டு, பாகவத அபசாரத்துக்குப் பரிசாரம தேட நம்பியிடம் ஓடினார் காலில் விழுந்து மன்றாடினார்

இராமாநுஜரின் மனோநிலை கண்ட கச்சிநம்பி அவரைப் பலபடியாக ஆறுதல கூறித் தேற்றினார் ஆயினும் இளைப்பாறவார தெளியவில்லை. அப்போது இராமாநுசரின் வயது 22 (1039)

அருளாளன் ஆறு வார்த்தை

பெருமானுடன் பேசும் அருளடெற்ற கச்சிநம்பியிடம் தாம் கேட்குத் தெளிய வேண்டிய ஆறு விஷயங்கள் உள்ளன என்று இராமாநுஜர் கூறினார் அந்த ஆறு விஷயங்கள் குறித்து அருளாளன் தீர்ப்பைக் கேட்குத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்று கச்சி நம்பியை வேண்டினார் அவரும் சமமதித்தார் மறுநாள் இராமாநுஜரிடம் கச்சிநம்பி, அருளாளன் திருவுள்ளமாக, இராமாநுஜர் உறுதிபடுத்திக் கொள்ளவேண்டிய கொள்கைகளாக வெளியிட்டவை இவை

- 1 அஹமேவ பரம தத்வம் நானே (அருளாளன் திருமாலே) முழு முதற்கடவுள்.
- 2 தாசனம் பேதயேவச ஜீவாதமாககளினின்று பரமாதமா வேறுபட்டவனே
- 3 உபாயேஷு பரபத்தி ஸயாத இறைவனை அடைபும் முக்திநெறி சரணாகதியே.
- 4 அந்திம ஸ்மிருதி வாஜ்னம் இறைவனடி சேந்ததாகக் கரண்கால நினைவு பற்றிய கவலை வேண்டாம்
- 5 சரீர அவஸாதே முக்தி உடல சாயந்த பிறகே மனிதருக்கு முக்தி
- 6 மஹாபூரண ஸமாசரயணம் (பெரிய நம்பியை ஆசாயராகப் பற்றுவது)

இந்த ஆறு வார்த்தைகளும் இராமாநுஜரின் கொள்கைகளையும் வாழ்க்கை நெறிகளையும் திட்டவாட்டமாகத் தெளிவுபடுத்தி விட்டன அருளாளரிடம் ஆறு வார்த்தைகள் பெற்றுக்கொண்ட இராமாநுஜரின் புகழ் அகிலமெங்கும் பரவியது மருமகன் தாசரதி.

கூரதது ஆழ்வான முதலானோர் இதனைக் கேள்விபற்றி, வினாநது வந்தது இரா மாநுஜனாப பற்றிக் கொண்டனா

ஆசாரியன் கை புகுந்தார்

இராமாநுஜனோர் முதற் காரிய மாக அருளாளன கட்டளைப்படி பெரிய நம்பி என்ப ஆசாரியனாக ஏற்று பஞ்ச சமஸ்காரங்களை அவரிடம் பெற பூரங்கம் நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

இப்படிப் புறப்பட்ட இருவரும் வழியில் மதுராந்தகத்தில் எதிர்கொண்டனா தண்டனிட இராமாநுஜரை வாரி அனைத்தது எடுத்தது வாழ்க்குனா பெரிய நம்பி கருணாகரபெருமாள் (இப்போது ஏரிக் தத் ராமன் எனா) ஸந்தித்யில் இளைப்பாறினா இருவரும் எண்ணிய பயன் எதிர்ப்பட்டது எல்லாம் இறைவன் செயல் என மகிழ்ந்தனா

அடிவேலுக்க இப்போதே மந்திர உபதேசம் செயத்ருள வேணும் என்று வேண்டினார் இராமாநுஜா.

"ஆகக் கொடுத்தவா ஆறப் பொலுக்கலாகாதோ? வாரீர் அதற்கிரி அருளாளன் ஸந்திதியில் வைத்துக் கொள்ளலாம் உபதேசத்தை" என்றா நம்பி

"மின்னின நிலையில் மன்னுயிர் ஆகை நீரில் குமிழியன்றோ இவ்வுடல் நற்குதிகரு வழி இப்போதே நலக வேண்டும் என்று இராமாநுஜா துடித்துக் கூப்பித்தனா

அவா பாரிப்பு கண்டு அதிகார ஞாத்தி கொண்டு அப்போதே பெருமாள் சந்திதி பிரகாரத்தில் மகிழ் மறந்தடியில் அமாநதி, அவருக்கு பஞ்ச சமஸ்காரங்களைச் செய்தா பெரிய நம்பி

பஞ்ச சம்ஸ்காரம்

தீயில் பொலிகின்ற செஞ்சுடா ஆழி நிகழ் திருச சகரத்தின் கோயிற்பொறியாலே ஒத்துண்டு நிறைக தாப ஸமஸ்காரம், அதாவது வலத்தோளில் சககரமும் இடத்தோளில் சங்கும தரிப்பது.

- 2 நெற்றி நாபி மாடிக் கடித்து இருதோள்கள் பிடரி பின் இடுபட ஆகிய உடலின் பாகங்களில், கேசவ நாராயண மாதவ, கோவிந்த விஷ்ணு மதுசூதன் திருவிக்கிரம வாமன், பூந்தர ஹிருஷிகேச பத்மநாப தாமோதர மூர்த்திகளைத் தியானித்து திருமண்காப்பு அணிதல் புண்டர ஸமஸ்காரம்

- 3 கோதுரம் சூத்திரம் முதலிய சரீர சம்பந்தமான சிறப்புகளை விட்டுத் து ஆத்மாவுக்குரிய ஒருபடியான தாளைய நாமனைவ ஆடியேன் எனனும் பெயரை ஏற்றல (ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாசன பராங்குச தாசன பரகால தாசன ராமாநுஜ தாசன மதுரகவிதாசன போலவன நாம ஸம்ஸ்காரம்
- 4 மேதசுருககாய, ஸகல ஸாதார தாதபாயமாய விளங்கும் ஞான ஒளி நல்கும் மந்திரங்களை உபதேசித்தவ மந்திர ஸம்ஸ்காரம்.
- 5 சரீரம் ஆத்மா இவைகலளபபதறி வரும் காமம், ஞானம் இவற்றுக்குப் போக்கு வீடாக அமையுமபடி எம்பெருமானின் மூர்த்தியை, அமைத்துக் கொடுத்து யஜ்ஞம் எனனும் திருவாராதலத்தை நியமித்தவ யாக ஸம்ஸ்காரம் அல்லது வேளனி

இந்த ஐந்தும் பெற்றவரே ஸ்ரீ வைஷ்ணவ நெறிகு உரிய குதிகாரி (ஜயங்கரா என்பதும் இது பற்றியே) அது பிறவிச சாத்யன்று

பெரிய நம்பி முதலில் திருமந்திர உபதேசம் செய்தது பிறகு "மந்திர ரதனம்" எனனும் தலை ததை ஸம்ஸ்காராயப்படி இராமாநுஜருக்கு உபதேசித்தார்.

சிஷ்யா வேண்டுகோளபடி பிறகு பெரிய நம்பி தம் தேவியுடன் கஞ்சிகுஞ்ச சென்றார் அங்கு தஞ்சமாம்பாளூக்கும் சமாசாயணம் எனனும் பஞ்ச சமஸ்காரங்களை ஆசாரபரைககொண்டு செய்வித்து, தமது இல்லத்தில ஒரு பகுதியில் ஆசாயனை குடியமாத்தினார் தமிழ் மன்றயாம திருவாய்மொழி மூலபாடம் தம் குருவிடம் சந்தை சொல்லி வந்தார்

குடும்பச் சூழ்நிலை

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ நெறியின் சிறப்போ ஆசாரபனின் பெருமையோ குறிப்பாத தஞ்சமாம்பாள தன வருண், குல ஆசாரமே பெரிது என எண்ணி நடந்துகொண்டாள் இராமாநுஜர் எத்தனை எடுத்துச் சொல்லியும் பயனில்லை

ஆசாரப சம்பந்தம் பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ நூல்களைய பயின்று பிரசாரப பணிகளையும் தொடங்கியிருந்த இராமாநுஜரின் தனி வாழ்வு மெல்ல மெல்ல ஸ்ரீ வைஷ்ணவப் பொது வாழ்வாக மாநது வந்தது அவரை நாடிப் பலா கூடினார் அவரது புகழும் ஆதம் குணச சிறப்பும் பார் எங்கும் பரவி மணம் வீசியது

இந்நாளில் அவருக்கு எண்ணெய் தேயத்துப் பணி விடை செய்யும் ஓர் உழை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ எனக் கொண்டிருநாள மிகுந்த களைப்படைவதது பச்சுக்குது அளவைய வேண்டாம் என்று வேண்டினாரா

பசியால் துடிக்கும் இவா நிலை கண்டி நெஞ்சு துவண்ட இராமாநுஜர் உடனே அவருக்குச் சோறிடுமாறு தஞ்சமாம்பாளிடம் கூறினாரா.

அவளோ "இவர்களுக்கெல்லாம் என்ன வேலை, எப்போதும் கொலவை என்குற பான்மையில் அலட்சியமாக சாதம் இன்னும் தயாராகவில்லை என்றாள்.

"பண்டம்தாவது இந்நதால் உடனே போடு" என்றா இராமாநுஜர் "குது கூட இல்லை" என்றாள் மனைவி

அவளா தளையில் ஐயம் கொண்டு, மனைவியை வேறு வேலைக்கு ஏவி தாமே தளிகை அளவுக்குச் சென்று பாததா பாதகிரம் நிறைப பழைத்து இருந்தது அதை பெடுத்தது ஸ்ரீலக்ஷ்மீயினுக்கு வழங்கிவிட்டு, தஞ்சமாம்பாளிடம் கருணையும் வறழ்விட்டது பொய்யும் பருந்திவிட்டது என்று சொல்லிக் கடிந்தகொண்டா இதுவும் அவளைத் திருத்தப் பயன்படவில்லை

ஆசார்ய அபசாரம்

ஹறொரு நாள் தஞ்சமாம்பாளும் ஆசார்யன் பெரிய நம்பியின் தேவி விஜயாமபாளும் கூணநதில் நீர் எடுக்கச் சென்றபோது சிறு சச்சாவு ஏற்பட்டது விஜயாமபாள குடத்துலிருந்து நீர் தெளித்து தஞ்சமாம்பாள குட நீரில் விழுந்துவிட்டதாம்

ஆசார்யனின் பதனி என்றும் பாராமல் தன்னிலும் தாழ்ந்த சாதி என் எண்ணி தரக் குறைவாகப் பேசிவிட்டாள் தஞ்சமாம்பாள அதைக் கண்டவா பெரிய நம்பியிடம் தனிமையில் தெரிவித்தாள் விஜயாமபாள

பெரிய நம்பியோ இராமாநுஜர் செவிக் குட்டினால் விபரீதம் விளையும், அவர் அங்குதற்கு முன் நாய இவ்விடத்தை விட்டு திருவரங்கம் சென்றுவிட வேண்டும் என்று மனைவியுடன் புறப்பட்டுவிட்டாள்

வழக்கம் போல் ஆசார்யனை தண்டனிட வந்த இராமாநுஜருக்கு அவர் அங்கு இல்லாதது தெரிந்தது குடியிருப்பையே பெயர்த்துக் கொண்டு சென்றிருப்பதையும் உணர்ந்து கொண்டா என்ன அபசாரப்பட வேண்டுமோ சொல்லாமல் சென்றுவிட்டாரே என்று நெஞ்சம்

பதறினார் தஞ்சமாய்ப்பாளை ஆதரித்து நடந்துவந்தது என்று எண்ணாமனைவியும் உள்ளதைச் சொல்லி உதாசீனப்பாடுவதுடன் நின்றான். "கொடித்து கொடித்து ஆசாரிய ஆடாரமாய்க்கொடித்து" என்று ஆலங்கொண்டே இனிச் செய்வதென இல்லறமருவவருமாகச் செவ்வது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்.

'சுறரே உறு மாறாகில் கூறாமல் சந்நியாசம் கொள் என்பா இராமாநுஜரே ஆடதளையும் பெருத்ததுபாராததா நாளுகாசாள் தஞ்சமாய்ப்பாள் போக்கு விபரீதமாய் மாறியது கண்டு அமைதியாக அனல், தீமானமாக இனி உன்னுடன் இணைந்து வாழ்கனாக நடந்துவது இயலாது என்று கூறினார்.

தஞ்சமாய்ப்பாள் ஆத்திரத்தினால் நடந்துகொண்ட விவரம்.

இராமாநுஜர் பகவான் விஷ்ணுவின் அழகையும் மோனமையும் எழுத்துக்களும் அடியோது முதலில் குருகுலம் அவரைக் கண்டல் நினைத்தது, ஸ்ரீவைஷ்ணவ நெறியில் வாழ ஆவா முற்பட்டபோது, அவரது இல்லம் ஒத்துழைக்க மறுத்தது.

ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பணிகளுக்கிடையே ஆராதனை இல்லறத்தை துரக்காதது. இந்நாள் இராமாநுஜர் உடலிருந்த கருதாடை ஆண்டான் (தாசாதி) கூர்ந்து ஆழவான போன்ற துணைவாகவே இருந்த கக்கசி நம்பியிடம் சென்று, தம் உள்ளக் கிடங்கையை வெளியிட்டார் முப்பதாய் வயதில் நுந்து நாற்பதற்குள் இல்லறத்துக்கு நிகழாதவை அவரை துறவு பூணச் செய்தது.

மூக்கோல் பிடித்த முனி

பரமசாரியா ஆளவந்தார் இல்லறம் நடத்தி விளதுறையாகப் பசமுடன் விளங்கியவர் அவரது வரலாறு இராமாநுஜரின் நினைவில் பல்வேறு கால சிகளைச் சித்திரித்தன.

நமமாழ்வாரிடமிருந்து நாதமுனிகள் மறைந்து கிடந்த நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தங்களைப் பெற்று அவற்றைத் தொகுத்து இசையமைத்தது வேதம் தமிழ் செய்த மாறனிடம் மந்திர உபதேசம் பெற்றது; தாழ்ந்த யோக ரகசியங்களைத் தமது குமார பகவர்பட்டார் சிஷ்யர் உபயக்கொண்டார், அவரது சிஷ்யர் மணக்கால் நம்பி வழியாக தமது பேரன் ஆளவந்தாருக்கு எட்ட நாத முனிகள் வழங்கித் தந்து பிறகு ஆளவந்தார் பாட்டனார் சாக்முனியின் விருப்பப்படி வாழ்க்கை நடத்தி நாடெங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ நெறி தளவுக்குமடி ஞான நலவித்து ஊனறியது, வெளிப்படையாக ஸ்ரீவைஷ்ணவ பிரசாரம்

பணிபுர செய்ப இயலாச் சூழநிலை நாட டில நிலவியது அதனால் ஓர் ஆணவழியாக (ஒவ்வொருவராக தகுதி பார்த்து) உபதேசித்தது சோழ அரசின் படைதலை தமிழகத்திலு ளைவ ம ஓங்கி நின்றது சங்கரா திக யிஜயத்தால் பாரதம எங்கும் ப ளத்தரின சாவ குளிய வாத்ததை எதிர்த்து அதனைத் வாதம் தலை தூக்கி நின்றது இவை யாவும் அவரது மனக்கண்ணமுன் வந்து நின்ற காட்சிகளில் சில

மறைந்து மீண்ட ஆழ்வார் அருள் செயல்களைப் பரப்புவதில் உள்ள சிரமங்களை தகுதி பார்த்து பீடசைகளை வைத்து கடுஞ்சோதனைக்குப் பின்னரே ஆசாபன உபதேசிக்ரும மந்திரங்களைப் பெறுவதிலுள்ள கஷ்டம், கலவிச் செருக்கினால் வாதிட வரும் வரட்டுத்தத்துவ வாதிகள் அவர்களைத் ஆடம்பர விளம்பரங்கள் இவற்றைக்கு எதிர நீச்சுப்போட்டு அமைதியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை எப்படிப் பரப்புவது என்று, எண்ணமிடலானார் இராமாநுஜா

பஞ்ச (ஐந்து) ஆசார்பர்கள்

முககோல பகவரான ஆளவந்தார் நாடெங்கும் பல நல்லவர்களைத் தேடி துணை நலவித்துக்களை ஊன்றிவைத்தி ருந்தது இராமாநுஜா கவனத்தைக் கவந்தது ஆளவந்தார் ன சிஷ்யர்களில் முக்கியமானவர்கள் பெரிய நம்பி திருக்கோட்டியூர் நம்பி, பெரிய திருமலை நம்பி திருமாலையாண்டான் திருவரங்கப்பெருமாள் அன்றாட ஆகிய இவர்களிடம் தமது ஞான பொக்கிஷத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்திருந்தார் அவர்களிடம் இராமாநுஜரின் நெஞ்சம் சென்றது தாசனப் பணிக்ரு , பூவாரங்கமாக இல்லாத துறவை மேற்கொள்ளத் தீர்மானித்தார்

துறவு மேற்கொள்ல்

ஸ்ரீராமாநுஜா ஆளவந்தாரை மனத்தில் இருத்தி, திருக்கச்சி நம்பியை முன்னிட்டு அருளாளனை நேரில் தண்டவிட்டு தமக்குச் சந்நியாச ஆசாமத்தை வழங்குமாறு ஆத்திபுடன் வேண்டினார்

காஞ்சி அனந்த பஷ்கரணியில் தீரடி காஷாயம் உடுத்தி முககோல பிடித்து நீரில் நின்றவாறு துறக்க வேண்டியவற்றைத் துறந்தேன, துறந்தேன என முடிமுறை கூறி, குளுரைக்க வேண்டிய வேளையில் இராமாநுஜா முதலியாண்டானை - (தாசரதியை)த் தவிர மற்ற யாவற்றையும் துறந்தேன என்று கூறினார் காரணம் முதலி

யாண்டான இராமாநுஜருக்கும முன்னமே ஸ்ரீவைஷ்ணவ சாமரபாயச சிறப்புப் பெற்றவர் என்பதே.

துறவுக்கோலம் பூண்ட இராமாநுஜா முன்னிலும் அதிகமாகப் பொலிவுற்று விளங்கினாரா

துறவுக்கோலம்

அவ்வடிவழிகை வருணித்து அடியார்கள் பல மொழிகளிலும் பல படியாக அனுபவித்து வருகிறார்கள்.

‘கரஷாய சோழி கமனீய சிகா திவேசம்
தண் தரயோஜ்வல கரம ஸீமஸோப ஸீதம்
உதயநதிநேச தீபம் கலஸஸ்தூராவ புண்டரம்
சூபம் தவநஸ்து யதிராஜ தருசோர மமாகரே

அப்போதலாந்த செவ்விபுடன அவருடைய வடிவழிகை கண்டு, “யதிராஜா” என்ற அழைத்து மகிழ்ந்தாரா கச்சி நம்பி. இராமாநுஜருக்கு அருளாளன இடம் துரீய ஆசிரமம் பெயர் “யதிராஜன” என்பதே எனக் கருதிப் போற்றினா அன்னவரும்.

சிஷ்யர் குழாம்

முககோல விடத்த யதிராஜன ஸ்ரீவைஷ்ணவ சாமரபாயச பணியை இனிது தொடங்கினாரா அப்போது அவரது வயது 35 (1052)

முதலில் அவர் நினைவில் நின்றவா கோவிந்த பட்டரே யாதவரிடமிருந்து தம உயிரைக் காததிக கொடுத்த அந்த ஆதமாவை சைவச் சிறையிலிருந்து மீட்டதே தம் முதற் பணி எனக் கொண்டாரா காளஹஸ்தியில் தங்கிய அவருக்கு அருகே திருப்பதியில் வசிப்பவா அம்மான் திருமலை நம்பி

காஞ்சி அருளாளனுக்கு கச்சி நம்பி எப்படியோ, அப்படியே திருமலை அப்பனுக்கு அந்தரங்க கைங்கர்யம் செயது வந்தாரா திருமலை நம்பி

ஆளவந்தாரின சிஷ்யரான அவர் தீர்த்த கைங்கர்யம் புரிந்து, வேங்கடவனுக்குத் தந்தை போன்று விளங்கினாரா அவரைக் கொண்டு கோவிந்தரைத் திருத்திப் பணி கௌள யதிராஜா திட்டமிட்டாரா திருப்பதிக்கு இது குறித்து ஒலை அனுப்பினாரா

முதலியாண்டான்

அக் கருத்தோ ராமாநுஜரின் நினைவுக்கு வந்தவர் ஆதி கமலா ஸாஸ்திரம் அளித்துத் தமது பிதாக்கள் வந்தியன் பிள்ளை தாசாதி எழுந்த முதலியானார். அங்ஙனம் அவர் சிறந்த வைணவ குலத் தோன்றலாகிய தந்தையும திருந்த மோதுயத் தோ அவரை மட்டும்துறக்கவில்லை முகலாயாண்டாந்ரம் இராமாநுஜரின் நீழலும் அடிதாறும் போல அவை குத்தோடாநதார் யதிராஜாந்ரம் அவ்வாறு தம் தந்தைமகவே (முககேசல) கருதினார்.

கூரத்து ஆழ்வான்

ஐயாநாவதாக இராமாநுஜனாக காட்டிலும் வயதிலும் ஞானசத்திலும் ஏன் சீலத்திலும் எந்நரி நின்ற கூரேசர் தம் சிஷ்யருள தலை சிறந்தவர் எனறே யதிராஜாந்ரம் மதிக்கப்பெற்றார்.

கூரேசர் செல்வச் செழிப்பு விகந்த சிறந்தவர் அவாது பத்தினி ஆண்டாள கணவனை விளைய நூலி எனலாம் தமக்கிந்நத செல்வமங் ளத்ததுய அறவழியில் செல்விட்டு ஸ்ரீரங்க யாத்ரினர மேற்கொண்டார் கூரத்து ஆழ்வான்.

கூர நவதி செலவையில் பிள தெட்டாநத மன்னவி ஆண்டாள தயங்குந் தயங்கி வழிநட நகனாக கண்ணு மடியிலே களம் கீருநதால் அன்றோ வழியிலே பயங்கருகும் ஏன் தயங்குகுறாய்? என்றார்.

தாங்குள் அடிது செய்யம் பாதகிரம் பொனவட டலை பாததும் கொணாந்தேன் எனறாள் பத்தினி.

அடுத்த வேளை சோது பருகிய நிச்சயம் இல்லாத வாழ்வையன்றோ நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அது எதற்கு? அதை இப்படிக்க கொடு எனது ஆண்டாளிடமிருந்த பொனவட டலை வாங்கி, ககததுப புதர்ல விட பெருந்தார் மன்னவியின தயக்கம் போய்விட்டது கீருவரும் விளரநது ஸ்ரீரங்கம் சேருதனா.

அரங்கனைச் சேவித்ததும் இராமாநுஜரின் துறவைப் பற்றிக் கேள்விபுறந்ர உடனே காஞ்சிபுரம் வந்து அவரிடம் பணிநது நின்றார் ஆழ்வான்.

புலமைச் சிறப்பும் தூய ஒழுக்கக் கொடியும், இரக்கப் பண்பும் வைராக்ஷய ஸ்திரீச்சரியும் எல்லாவனையும் ஞானதியும் உள்ள கூரத்து ஆழ்வானை சிஷ்யராசப் பெருந்தால் இராமாநுஜரின் பெருமை இம்ம மலைபோல் உயர்ந்தது.

தயங்காமல் உடனே யதிராஜா மடத்துக்குச் சென்றார் யாதவப் பிரகாச விசாராத அவரது வரனை, எல்லோரும் ஆவலுடன் கூர்ந்து நோக்கினர். இத்தனை இராமாநுஜரை தன் சிஷ்யராகவே பாசுததவா அவரை இரவேது பதிநாஜைப் பார்த்து பிரமித்தார் யாதவர் கூரத்து ஆழவள்ள வேண்டு நொண்டிப் பலா அவர் அடிபணிந்து இருந்த கோலத்தைக் கண்டார்.

யாதவப் பிரகாசரைக் கண்டதும் யதிராஜா, மிகக் மரியாதையுடன் வரவேற்றார். தத்துவ விசாரப் பேச்சைத் தொடங்கினா இருவரும் தெளிவுகளாக யாதவர் கேட்ட பல நுண்ணறிவுக் கேள்விகளுக்கு கூரத்து ஆழவான ஆணி அறைந்தாறடோல பதல் அளித்தார். ராமாநுஜரின் விளக்கங்களையும் எடுத்தது கரடயினார்.

கோவிந்த ஜீயர்

இப்பேச்சின் முடிவில் யாதவப் பிரகாச யதிராஜா திருவடிகளில் விழுந்து தன்னை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினார். பஞ்ச சமஸ்காரத்துடன் பாகவத் சாநிதாச ஆசரமும் வேண்டிப் பெற்றுக் கொண்டார் "கோவிந்த ஜீயர்" என்று. துறவுப்பெயர் ஆண்டு, புத்தியிற் பெற்றார் அவர் அடபோது அவருக்கு வயது எண்பது இருக்கும்.

குரு சிஷ்யரானார், சிஷ்யர் குருவானார் உலகம் விடக்கூட இந்த அரிய நிகழ்ச்சி இராமாநுஜரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியாயிற்று. கோவிந்தஜீயர் "யதிதாம் சமூசசயம்" என்று துறவு பெற்றிய நூல ஒன்றும் இயற்றினார்.

யாதவர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவராகத் திருந்திடும், யதிராஜருக்குத் தம் பூர்வாசிரமத்தையி் கோவிந்தனின் நினைவு எழுந்தது யாதவர் கூற்றுப்படி இடையில் சைவராக ஆனவா கோவிந்தா கோவிந்தரை ஸ்ரீவைஷ்ணவராகக் கித் தம்முடன் இணைத்ததுக் கொள்ள எண்ணினார் யதிராஜா உடனே, அவரது அம்மான திருமலை நம்பிக்ரு யதிராஜா ஒலை எழுதி அனுப்பினார் யதிராஜா விருப்பப்படி கோவிந்தரை நாய திருமலை நம்பி காளஹஸ்திகுச் சென்றார்.

தம்பியும் திரும்பினார்

காளஹஸ்தியில் வீங்கத்தூக்கு அபிஷேகம் செய்தது கொண்டிருந்தார் உள்ளங்கை நாயனாரான கோவிந்தா அவரை அணுகிய அம்மான திருமலை நம்பி 'கோவிந்தா' கொன்றைச்

சன, யானை துளிர நீரா டனால என் உகைது உண்டாம் பயன்? என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தார் இந்ருவநாம தங்களு ச நகுதூதர்களைப் பரிமாற்க கொண்டனர் இ றாமாநுஜர் துறவு புண்டு யதிராஜராக விளங்குவதையும் உள்ளங்கை நாயகர் என குரு உாதலா பரம ஸ்வஷணவராகத் திருநீத் கோவிந்த ஜீயர்க்கிவட்டதையும் தெரி வித்தாரா,

“தேவும் எப்பொருளும் படைக்க
பூவில நான் முகனைப் படைத்த
தேவன் எம்பொருமாளுக்கல்லால்
பூவும் பூசனையும் தகுமோ”

என்று நமமாழ்வார் வாகனாகக் கூட்டி, கோவிந்தரின பல கேள்விகளுக்கும் தக்க சாந்தாணங்களை கூறினார் கருதி ஸமிருதி இகிலாஸ பாரணங்களின் ஆதாரங்களையும் எடுத்தூரைத்தார்

இவைபனைத்தும் கேட்க கோவிந்தர், திருமலை நம்பியின் அடிபணிந்து, தமரை உயவிகது அருள வேண்டுமென வேண்டினார் யதிராஜன் இன்னருளே உமமைத கிருநகியது அவர் ஓலை எழிதி எண்ணைப் பணித்தார் இனி என்னுடன் இந்ரும” என்று அவருக்குப் பள்ள சமஸ்காரங்களை செய்து திருப்பதூக்கு அழைத்தது சென்று, தம்முடன் வைத்துக்கொண்டார் கோவிந்தர் மனம் யதிராஜர் இன்னருளைக் கொண்டாடியது

திருவரங்கத்தின் அழைப்பு

இதற்குள் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தலைமைப் பீடமான ஸ்ரீரங்கத்தில் உள்ளவர்கள் காஞ்சியில் யதிராஜரின் புதிய எழுச்சியைக் கேள்வியுற்று மகிழ்ந்தனர் இ றாமாநுஜரை தேரில் கண்டு அவரது நல்லுரைகளைக் கேட்டு நான் தோஷம் பல்லாயிரவர் அவர் அடிபணிந்து சிஷ்யராகினா னா என்னு ட செய்தி ஸ்ரீரங்கவாசிகளைத் தூண்டியது பெரிய நம்பி தலைமையில் ஆரங்கை திரமுற்றத்து அடியார் கூடினர் யதிராஜரை உடனே ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தின் தலைநகரான ஸ்ரீரங்கத்துக்கு அழைக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்தனர்.

அரங்கன் அடியார்கள் குழ்ச்சி

திருக்கச்சி நம்பியை விட்டு இ றாமாநுஜர் வாமாட்டாரே அருளாளனும் விடமாட்டானே என்றார் பெரிய நம்பி ஆரங்கனின்

ஆண்ணாயாகத் தெரிவித்தது இராமாநுஜரை அருளாளன் அனுமதியுடன் அழைத்து வர உடனே திருமுறை செய்துள்ள அரங்கன் அடியார்கள்

ஆனால் நூதாரின் குமார திருவரங்கப் பெருமான அரையா தேவ கானர இசைபடத்தில் வல்லவா அவ்வர காஞ்சிக் கு அனுப்பி பரம ரஸிகனான அருளாளனைத் தவிர்ப்ப பிரபந்தப் பண் இசை கேட்கச் செய்தது, அதிலாடுபடுதல் அவன் அனுமதி பெற்று வரதன் கட்டளை யாகக் கச்சி நமயிபிடமிருந்து இராமாநுஜரை ஸ்ரீரங்கத்துக்குக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் எனத்தே அவர்கள் தந்திரம்

திருவரங்கப் பெரிய கோயில அரையா காஞ்சி பெருமான கோயிலுக்குச் சென்றா அங்கு அருளாளன் திருமுன் நின்று மெய்மறந்து பாடினா திருச்செவி சாற்றிய வரதனும் தன்வசமிழந்து அவர் வசநாளான, கான் மழையில் சொக்கிப்போன வரதன் அரையருக்கு வரம் கொடுக்க முன் வருதான்

அரையரும் வரம் கேட்டா "யதிராஜரைப் பரிசாக தமக்குத் தந்தருள வேண்டும் அதுவே அரங்கன் விருப்பம்" என்றா அரையர் "மோசம் போய்விட்ட இடமே" என்றா அருளாளனும் உடன் இருந்த கச்சிநமயி முதலானோரும்.

யதிராஜர் உடையவரானார் (1056)

ஆணான ஆழ்வான் படைஞ்ஞ இராமாநுஜா ஸ்ரீரங்கம் வறப்பட்டா திருக்கச்சி நமயிபிடம் கண்ணீர் சொரிந்து விடை கொண்டா யதிராஜா அரையரைப் பின் தொடர்ந்து ஸ்ரீரங்கம் சேந்தா.

யதிராஜா வரவு கேட்டு, வடதிருக்காவேரி வரை அரங்கன் ஸந்திதி மரிப்பதைக் கண்ட வந்து பெரிய நமயி தலைமையில் உறசாகமான வரவேற்பளித்தனா ஸ்ரீரங்கவாசிகள்

ஸ்ரீரங்கத்தில் பட்டணப் பிரவேசமானதும் முறைபட்ட அரங்கனை அணுகித் திருவட தொழுதா யதிராஜா "வாரீர் எம் உடையவரே" என்று அருளிப் பாடிட்டு அழைத்தா அரங்கன் "இனி உபய விபுதி ஐசவாயமும நீ இட்ட வழக்காயிருக்கும்" என்றும் விளக்கி அருளினன் அரவணைப்பள்ளியான்

ஆபாத் குடம் ஹரிம ஸயானம் என்று திருப்பாணரை அடிபொற்றி அரங்கனை அடி முதல முடியளவாக சேவித்துப்

பல்லாண்டு பாடி "நெடுக நகக கணபனிட" தி நமணததான ணப
பறறி நினறார் உடையவா.

அன்று முதலே தென்னாங்ககன கோயில பணிகள் படிபடியாக
உடையவா பொறுப்பாய்ந்து அங்ககல் திருவுளம் அரியாத நில
கோயில ணநியா காட்டிய எதாபெல்லாம் இராமாநுஜர் ண கருணை
வெள்ளத்துக்கு எதிர நீச்சல போடமாட்டாமல் மாயந்து ஷ்நதன
பெரிய நமியின சீரிய தலைமையில் கோயில பணிகளோடு ஸ்நீ
ஆளவந்தாரின ஆநமை சிஷ்யர்கள் வாயிலாக அதத
விசேஷங்களைக கேட கும முயற்சியிலும் முனைந்தார் உடையவா

பெரிய நமியின நந்திராகனமான துவயகுதின அதத ரகே டு
அதன பயணாக பகவத சந்நித்யில் நித்ய கைங்கர்யம் கிட்டப்பெற்று
மகிழ்ந்தார்

பெரிய நமியி உடையவரிடம் பரிவு கொண்டு மறறும் உள்ள
விசேஷாததங்களை ஸ்நீ ஆளவந்தாரின மறறுள்ள சிஷ்யர்களான
திருக்கோட்டியார் நமியி முதலாணாரிடம் கேளும என்றார்

பதினெட்டு முறை நடந்தார்

உடனே ஒரு கணமும் தாமதியாமல் உடையவா
ஸ்நீயங்கத்திலி ருந்து கோஷடியும் திருக்கோட்டியார் குருப
பயணமாணா ணராகுள நுழைந்ததும் குமது பரிவாரங்களை
நிறுத்திவிட்டு யசுரத பண்புடன் நமியி நமியின் கை எவவிடம் என
வினவி அவங்கத்தளவும் வித்யாஸ தனா ண நுககொண்டே சென்றார்

திருக்கோட்டியார் நமியோ, இப்படி தண்டனிட நுக கொண்டு
வந்த உடையவரை ஏறிட்டும பராகவல்லளல்

இவா வந்ததும் நமியி ஸ்நீயங்கத்துக்குப் பறப்பட்டு விட்டார்
உடையவா விடாமல் அவரைப் பின தொடர்ந்தார்

ஸ்நீயங்காதனை சேவித்த போது கமபிகசு அருளிய பாடிட்டு
"உடையவருக்கு சிஷ்யலக்ஷண பூததி உண்டு, ரகஸ்யாததம்
ஸாதிக்கலாம்" என்று பெருமான அனுமதி கிடைத்தது

ஆனால், கோயிலிலிருந்து திருமயிய நமியை உடையவா கிட்டி
வந்து தண்டனிட்டபோது "ஊஏற வாரும் என்ற சொல்லிவிட்டு நுக
சென்றுவிட்டார் உடையவரும் விடாமல் தொடர்ந்து யசுரதம்
திருக்கோட்டியார் சென்று முன் போலவே தண்டனிட்ட நமியி முன்
நினறார்.

நமஸ்யம் "இதனைக் குறிப்பிட வாய்" என்று சொல்லித் திருப்பிவிட்டார். இம்மாதிரி அதிசெய்தியை ழைந்து அவ்வாறு பூர்வகருத்துக்களும் தம் உருக்களும் அனைக்கழகுதார்.

உடையவா வேறு வழியின்றி அரங்குகளிடம் திருமயினார் அப்போது திருக்கோட்டியூர் நமஸ்யம் சிஷ்யா ஒருவர் அங்கத்தைச் சேலிக் பூர்வகருத்துக்களும் வந்திருந்தார். அவரிடம் "இது தகவே" எனியேனையால் கருணை கரட்டலாகாது? என்று கேட்டதாக அசாரியரிடம் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி அனுப்பினார்.

தென்னரங்கன் செல்வம்

இதற்கிடையே திருவாங்கும பெரிய கோயிலைப் பழுது போகது. செப்பனிடும் பணியில் ழைந்து உடையவா மண்டபங்களில் காலம் தவறாது தளிக்கைகளைத் தயாரித்து அழுது செய்வித்து வந்திருக்கிறார். பல ஏற்பாடுகள் செய்தார். சந்திப்புப் பெருமையுடைய வகையால் கிய தளக்களும் தயாரிப்பின் மண்டபங்கள் நடுத்தவணங்கள், மலர்ச் சோளக்கள் மருத்துவச் சாலைகள் நூல நிலையங்கள் அனைத்துக்களும் அரங்குகள் திருத்தியும் தீட்டி இடம் கொடுத்து சீராக்க நடத்துவழி வசதுதார்.

சூழலார்களில் பேயாழ்வார் பெரியபூவார் தொண்டரடி மடாடிய பூவார் ஆக்கியார் விருமதிய நற்கலனை கைங்கியத்துக்க க விசேஷ ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

உண்டார் மருத்துவ மனம் மலர்ச் சோளக்கள் மருத்துவ மனம்

கொண்டல் மீதுண்டார் மருத்துவ மனம் மலர்ச் சோளக்கள்

தொண்டர்

என்று அழ்வார் அனுப்பித்த ரஸம் திருநாமம் ஆராய் குழிந்த அரங்கத்தைக் காததார் தீவாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துவல்ல அகலங்களைத் தோந்தெடுத்ததும் அவ்வு அறிவுக் காலையாக காட்டுகிறது.

சோழச நிறுதரன் அகலங்களை உடையவரிடம் கொடுத்து ஒரு கலையாரன் வரலாறு -

பூர்வமாநுஜா பதிமாநுஜா பதிமாநுஜா கொடுத்து உடையவா நமஸ்யம் அங்கு விதனையங்களை சொல்லுவது தத் திருக்கி வைக்கும் பணியில் நமஸ்யம் தளக்கைக் கேளவியுற பகதர்கள் அரங்குகள் மலர்ச்சுதாரை தங்களையும் திருத்திப் பணிக்கொள்ள வேண்டும் என்று தயாரித்து

கொண்டு போகுக. பல பரிசுகள் (பரிசு) உண்டு. ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள விரைத் திருவருளில் பெருந்தூரணாகக் கூடிய வண்ணம் திருநதனா

விள்ளை உறங்கா வில்லி

ஸ்ரீரங்கத்தை அருகது உறங்குத தலைமையாகக் கொண்டு ஒரு சேருச சிறுபிள்ளை அங்குசுண்டி ஆண்டு வந்தான். அவனது அகலங்களை அல்லுதருத திருமேன் காலமாக ஒரு மலலன் உண்டு உறங்கா வில்லி போது வியிட்டுள்ள அரணைக் காத்து வந்த அம்மலலன் வேடா குலத்தவன் ஆகையால் அவனைப் 'பிள்ளை உறங்கா வில்லி' என்று அழைத்தார். திருவரங்கத்தை அருகது திருவிளையாண்டியில் வந்தது வந்த அவனது குலமணையாகச் என்று ஸ்ரீ அழகையாகதலி எழில் அனைத்தும் திரிண்டி புத்து உருபானவன் பூங்கொடி போன்ற அவளது மலக கண்ணாழில் மயங்கி நின்று வில்லி

ஸ்ரீரங்கத்திலே வந்தது விழாள்வக காண் காதுவிடபன் கடு ளெய்யில்ல புதுப்பட்டாண் மலலன் வந்துககா மேரியில் பொன்னையசரிக்கக் குடை பிடித்து வந்து கொண்டிருந்தான். அந்த மயலன் உறங்கா வில்லி அல்லுபட்டானத்தக்காகக் காவேரியில் தமது ஏராளமான சிஷ்யர்களுடன் விழுது நின்றிருந்தான்.

ஒரு பெண்ணுக்கு நடைபாடாண் பிடித்துக் கொண்டு வந்தான். அந்தக் காலத்தான் (புது) புதுத்தான் ஸ்ரீரங்கம் திருவிளையாண்டியைக் காணியாக கண்டார் உடனே ஒரு சிஷ்யனா அனுப்பி அந்த மலலனை அழைத்து வருமாறு பணித்தார்.

ஸ்ரீயா அழைப்புகேட்டு மனைவியைக் குடை பிடித்து ஒரு நுதல்தலையிட்டு மகக பணிவுடன் வந்து உடையவரை வணங்கி நின்று வில்லி.

ஸ்ரீயா வில்லினையப் பார்த்து. "அப்பா நீ பட்டபகல் பண அறிய வஜ்ஜைய விட்டு மனைவியைக் குடை பிடித்துக் கொண்டு வருகிறாயே அப்பா அவளி மனைவியைக் கண்டாய்?" என்று அன்புடன் கேட்டார்.

"ஸவாமி இவன் அருகதமான் கண் அழகு படைத்தவன் அககண்ணாழில் கோற்று நிற்கிறான் அந்த மலக கண்கள் எதிர்வெய்யில்ல காகுட போகாமல் திருக்கவே குடை பிடித்து வந்தேன்" என்றான் வில்லி.

"ஓ அப்படியா? பரம ரஸிகனாயிருக்கிறாயே! இதைக் காட்டிலும் அழகான கண்ணைப் பார்த்தால் அதிலும் எடுபடுவாயோ!" என்று கேட்டாள்.

"அதற்கென்ன தடை? அப்படி இவ்வுலகில் காண முடியாது என்றே நினைக்கிறேன்" என்றாள் விலலி.

"காட் அனாலோ?" என்றார் உடையவர்.

"அதிலும் எடுபடுவேன்" என்றான் அந்த ரஸிகன்.

உடனே உடையவர் என் பின்னே வர என்று கையடன விலலியை அழைத்துச் சென்று அரங்கன் திருவடிவாரத்தில் நிறுத்தினார். "அழகிய மணவாளர் திருப்பரணாழ்வார் போலவருக்துக் காட்டில் அக்கண்ணழகை இதோ வந்திருக்கும் இவ்விலலிகளும் நீ காட்டியருள் வேணும்" என்று பிரார்த்தித்தார்.

"கரியவாகிப் புடை பரந்த பீளிர்நறு செவ்வரிமேயா ந
நீண்ட அபரிபரிய வாய் கண்களை"

அரங்கன் அமலங்களாக விழித்தான் அழகனின் அவ்வருள் நோக்கில் அகப்பட்ட மலலன் மெய் மறந்து. மனம் பூடுங்கி ஆவி குளிர்ந்து என் அமுதினைக் கண்டகண்கள் மறப்பென நினைக்க காணாலே என்ற நிலையை யெதி விட்டான் ஆனந்தக் கண்ணார் பெருக் மெய்சிலிர்ந்து நின்றான்.

'மாத்ரநா கயற்கண் என்ஞய வலையுள் டட்டு

அழுந்துவேனை

போதநே என்று செவ்வரிப் புந்தியுள் பரந்த கண்பால
ஆதரம் பெருக் வைத்து அழகன் ஊர் அரங்கமன்றே

- திருமாலை

அன்று முதல் அவ்விலலி உடையவருக்கு அடியவனாகி அரங்கனின் கண் அழகுக்குப் பாதுகாவலனாகி, உடையவனை உருவி எடுத்துக் கையில் பிடித்துவண்ணம் பகவத் கைங்கர்யத்தில் எடுபட்டான் 'பிள்ளை உறுங்கா விலலி தாசா' என் அழைத்து ஜீயா மடத்தில் பலரும் அவரை மதிப்பிடலும் அன்புடனும் போற்றினர்.

நீர் அழகானாக மாறியும், நா நூல்களை வேறொரு அணிகளை சீராக நடைப்பது அவ்வப்பொழுது பக்கத்தில் டார் லீயர் (இருதனைய வாலாற்றுச் சாண்டுகள் பல கேசியிலே முகு நூல் காணலாம் உடையவருக்கு முண்டம் மீனனும் இக்கோயில் சீருதகுமம் பெருசுக்குமென்று வளநகுதைக் குறிகும சாண்டுகள் பல உள்ள உடையவர் காலந்தொட்டு இது வரை சுமார் 370 கலவெட்டுகளும் மறநும் பல செட்பேடுகளும் உண்டு)

அரங்கனைச் சுற்றி உடையவர் தலைமையில் பொருட செலவத்தோடு அறிவுச் செலவமும அருட செலவமும கூடிற்று பகதி வெள்ளம் காவிரிப் பெருக்குடன் போட்டியிட்டது ஆராமம் குழந்த ஆரங்கத்திலின்று யகிராஜன புகழ் துகசெடும் பரங் மணம் வீசியது.

திருக்கோட்டிசூர் நம்பி அழைப்பு

ஸ்ரீ சாமாநுஜருக்கு பஞ்ச சமஸ்காரம் செய்தது மந்திராதனமாகிய துலயத்தை அருளிய பெரிய நம்பி தமது குமாரன புண்டரீகசக்ஷிணியம் உடையவர் திருவடிகளில் சோததார

அதே போன்று திருக்கோட்டிசூர் நம்பியும் உடையவரின் ஆதர்ப்பும் ஆத்மகுண ஞாத்தியம் பற்றிக் கேள்வியற்று அவரை நேரில் அழைத்திருந்தார்

தண்ணீர் பவித்திரம் உடையவர் தமது திருவடிகளில் வந்தவது

என்றது பத்தனை உமகிட டிருத்தார் மிக வந்தவர் உடையவர், காரத்தாழ்வானையம் முதல் பாண்டானையம் கூட அக்கொண்டு திருக்கோட்டிசூர் சென்று நம்பி திருவடிகளில் தண்ணீர் டார்

"உமமை ஒருவரை மட்டுமன்றோ வரச் சொன்னோம் இவர்களைக் கொண்டு வருவானேன்?" என்று கேட்டார் நம்பி

"தேவரீர் தண்ணீர் பவித்திரம் முமாக அன்றோ வரச் சொல்லியுள்ளீர்? இவர்களை, தண்ணீர் பவித்திரம் என்றே கொண்டு வந்தேன் என்று விளக்கினார் உடையவர்

நம்பியும், தண்டு ஆர் பவித்திரம் ஆர்? என்று கேட்க, முதலியாண்டானைக் காட்டி இவர் தரிதமம் காரத்தாழ்வானைக் காட்டி, இவர் பவித்திரம்' என்றார்

அப்படியானால் அவர்கள் தவிர வேறு எவருக்கும் இவ்வளவுதம் சொல்லலாகாது என்று நியமித்து, நலம் தரும் சொல்லை உபதேசித்தார் பிரணவத்தின் ஆழப்பொருள் எட்டெழுத்தின்

செய்யுமா? அது என்ன? அதுதான் ஆனந்தத்து உருவத்தில் பட்டவர்ப்பு. உன் உருவத்தின் உருவம் உட்கொண்டிருப்பது உருவாகர மேலிட்டது.

விசிந்த உள்நம்

இவ்வகையில் பொருள் திரைநத்து ஆதம கேஷமதத்துக்கு ஊரார், தகவல்களையுடைய பதாதத்து கிடரகும் நூனபொககிஷமாந திரமநுதித்தனது நிரா செய்ப்பட்டாமல் மனதத்து ஸைப்பானேன்? மனா பொருள்களா நாமமுதலியிட்டு மனாப்பானேன்? சுவாதிதாரமான (எல்லாநாடுகள், மரபுகளும், ஆணவமும் ஆற்றும் உயரதநுரிபதான, ஆந் பொருள்கள் ஆகிய உடையோரகத்து அன்பத்தில் தண்டபெணன்?

எவ்வளவு நூதன் யோடு பணிந்து வேண்டி விடாமல் தொடர்ந்து முயன்று பரீட்சை பல தேறி இவ்வாததம் கிடைக்காமல் இவ்வொளியினிடம் அடியோனே படுவோடு முறை நடக்க நேரிட்டதே. இவ்வளவில் இதன் பெருமை அரிவார யார? ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலில் விழுந்து நோவுபடும் இவர்களை கரைமேறுவது எவ்வளவு? இவர்களுக்கு விடிவுதான் எப்போது? ஐயோ! எம்பெருமானுக்கே உரிய இவர்களை பிராக்குரியராகி அனாததப் படுவானேன் வாழ்ந்து போக வேண்டியவர்கள் தாழ்ந்து போவானேன்? எனநெல்லாம் எண்ணினார்

கருணைப் பெருக்கெடுத்தது பிறவித்துயரில் தவிக்கும் ஆதமாதகள் உயரம வண்ணம் இகனை விருப்ப வேராகக்கெல்லாம் உபதேசித்ததால் என? என்று எண்ணினார்

உடனே ஊராய்க்கெல்லாம் தெரிவித்தார் ஆதமகேஷமதத்தில் ஆணையுடையோர் எல்லாநாடு வாருங்கள் என அழைப்பு விடுத்தார் திருக்கோட்டியூர் கோபுரத்தின் தென்பகுதியை தெற்குநோக்கி நிரா போலகத்தால் அதேக முன் வைஷணவர்கள் விஸரத்துவந்து கூடினர்

உவகர உயரப் பிரபு உடையவர் திரமநுதித்ததின் சீரிய பொருளை துணைத்துடன் வெளியிட்டு அருளினார்

இவ்வகையில் பாபர்ப்புடன் ஊரெவரும் பாபிறறு கோஷடிபுரத்து நமசிசுத்த தெரிந்து உடையவருக்கு உடனே ஆள் அனுப்பி அவரை வரவழைத்தார்.

பதிராஜா நாயகியிடம் சென்று தண்டனிட்டார் அடியார் பெருங்கடல்முடம் பின் தொடர்ந்து நின்றது

காட நம எவாந தாநய அரகதா தவ ரண விகலாசத தாமே மெ
ஆநிய நநதேன எமே தம எவாந தநயா க்கல் நநது
வருமனாநாப பரக தாநய மீகா பர தாமே தாநய வன அடிமேன
எனறாந எமபெருமானார்.

அடபடியாக்கல் தீர்த்தோய்யே நம: நமே தநயா க்கல் எமபெரு
வாரும்' எனறு பணித்தார் நமசி

மநதாந எமபெருமானார் நமசி. ஆனந்த படி தநயா நம
தெனறு தண்டனிட டார நம: நம: தீர்த்தோய்யே நம: நம: நம: நம: நம:
ஏகாநதமான தீடம சென்று தாமாந நகயாந மீகா தளததல்
படிக்கதன்வத தாநய நம: தாநய நம: தாநய நம: தாநய நம: தாநய
திநயயகன்வத தோநியகதத தாநய நம: தாநய நம: தாநய நம: தாநய
எந்ததுளரதத திநய தாநயதத தாநய தாநய தீதாநயயனி
பெருமனாப பெருமனாநதத தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய

எமபெருமானார் நகது தாநயயனி டமி நநது தாமே ம வநது
கீடை கத துதா பரக மாயன தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
வாகு

நநது தாநய நம தாநயதாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
பொ நநய. உலா நத தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
புகழோ பரநயதத தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
தீதாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய

ஆழ்வானும் - ஆண்டாரும்

ஸ்ரீ பகவதே நம: ஆழ்வானும் ஆண்டாரும் எமபெருமானார்
தண்டனிட தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
பண்ணி பேரநயநயனா தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
பலனுள்ளதாம படி தாநய நம: தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
எனறு, மலிநது கூறி தாநய வருமனாநாப தாநய தாநய தாநய
தாமச தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
என்பதையும் வெளியிட்டார்

உடமேல் ஆழ்வானும் தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
தினலயாந தீர்த்தோய்யே நம: தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
ஒந தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
தீதாநயயனி ஆநதயிட தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய
வேண்டுக எனறு தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய தாநய

ஆழ்வானுக்கு அருளியது கேட்டு முதலியாண்டானும் அவ்வாறே தமக்கும நலக்டருளு ப்படி வேண்ட, எமபெருமானா ஆழ்வானுக்கு மட டுமே என்னிடம் கேட்க அனுமதி தந்தார் நீ நமபியிடம் சென்று கேளும என்றார் உடையவர்

முதலியாண்டான் நமபியிடம் ஆவததுடன் வினரந்தோடினார் ஆறு மாதம் மன்றாடினார், கலவி செல்வம் குவர இவை காரணமாக வரும் முக்குறுமபும போனால், எமபெருமானார் தாமே உமக்கு அருளுவா செல்லும்" என்று விடை கொடுத்தது அனுப்பியிட்டார் பின்னர் ஆழ்வானும் ஆண்டானும் எமபெருமானாரிடம் அணுகுகர யிருந்து குறறேவல் ஸிந்தது உரிய காலத்தில் உயரிய அாததங்களைப் பெற்றனர்

திருமாலை ஆண்டான்

தீரங்கதத்தில் "எமபெருமானார் தரிசனம் எதிரொலித்து வளர்த்தது அப்போது அரங்கனைச் சேவிகக வந்த திருக்கோட்டியூர் நமபி பரமாசாரியர் ஆளவந்தாரின் சிஷ்யருள் ஒருவரான திருமாலை யாண்டாண்டாய் தம்புடன் அழைத்து வந்து, உடையவர் மடத்துக்கு எழுந்தருளினார்

திருமாலை யாண்டான் திருமாலிருஞ்சோலையைச் சேர்ந்தவர் மாலாதூர் என்பர் உடையவர் திருக்கோட்டியூர் நமபியை தண்டனிட்டு, உகபுடன் வரவேற்று நின்றார் நமபி எமபெருமானாரைக் குரிர நோக்கி திருமாலை யாண்டானின் பக்கலில் திருவாய் மொழிக் த நீர் அருகம் கேட்க வேண்டும் அதற்காக அவரை யும் அழைத்து வந்துள்ளேன்" என்று நியமித்து அவர் திருக்கையிலே உடையவரை ஒப்படைத்து தாம் திருக்கோட்டியூருக்குத் திருமபியிட்டார்

திருவாய்மொழி உரை நயம்

உடையவர் மடத்தில் திருமாலை யாண்டானின் திருவாய்மொழி காலசேஷபம் தொடங்கி பாகரம் பாகரமாக உரைபருளிச் செய்தது ஆங்காங்கே ஆளவந்தார் காட்டியருளிய நிவாஹங்களை எடுத்துக் கூறி வந்தார்

அறிபுரங்குகரெத்துள்ளேன் அடிமைக்கண் அன்பு

செய்வித்து

அறிபுர மரமரயத்து அடிமையின் வைத்தாரயால்

என்ற திருவாய்மொழி பாகரத்துக்கு உரை அருளிச் செய்கையில்

அறிவு நடைபாட்டுச் சாட்சியாகவே உலகுக்கு எள்தன்மைப் பிறப்பதது பிரபுத் துணைதருத ஆதிகைக் கவனதான் தேவநாம்புகுத்ததோடே பன்னையம் வலதுதாய் லெகலு இழவாமேல சொல்லுதாரா எல்லா நூல் புகழ் அறிவுச் செயதருக தீயமானை யாண்டான் பணிததபோது

எம்பெருமானா நேடட நளி முனா ஸ்டடுகளுநம் பின்னால வரும் பா. நுகவாநட சீதுமொட பசுபாணாக கொண்டாடுமே து நடுவே திடபா. அல அபரீத தோறாச மசரவலுவது சேரது

ஆகவே,

"அறிவா மா மாயத்து அடியேனை

அடியாநா கருதாதுமா என் அடியாநா கருதாநா

அன்பு செய்வித்து வைத்தாயால்"

என்கிறா என்று இதனதயும் ஓர் ம. காரமாகவி ஆராளிச செய நா ஆழவா என்ன நாவல்குகலே லெகலு உலகுபெரு மாணா

இதைக்கேடட தீயமானை உணாநா "இது விகவாயிதா சிநகடி ஆளவதா அருள்ச செயகலே அலேம என்று கூற மருசுத் து நவாயமொழி சொல்லவனது நான இன்று தொடு நுககா வலுக்கேறேன என்று கூறி நுககாயம் போடா

து நுககோட அதுநா நுககிசு த இலகிசயத் தெரது உடனே ஸ்ரீமுக உழந்தாநி திரும லவதாராண்ட மசெனா எம்பெருமானா நுகசுத் து நவாயமொழிப டாடய நடகரிதோர் லெகலு தேக "அடியேன ஆளவதா பகவதே கேட அததவிநாழிய இலா வேறே சிவ அதுதருகனை நுகசுது கோருததச சொல்லுனதயால் அடியேன சொல்லுவனது நுககாயமிடே ன் என்றா

அவா சொன்னது என்ன? என்று கேடக ஆணை நான் "அறிவாக காலததுள்ளே என்கிற பா நுகுத மருகா ஸம்மதிபாக வேண்டா என்கிறா இவா என்ன "இலகமத்த து ஆளவதா அருள்சசெய நாம கேட அருககினறோம் என்று நமபா கூறி "ஸாந்தீபினி நிந கிருஷ்ணன வேத அருயயனம் பண்ணிணாபோலே காந்நம் உமமிடம் எம்பெரு மாணா து நவாயமொழி செய்கிறது ஆளவதா து நவள்ளதகிலுள்ள அதகம் தயாதது இவசுது வேறானதும் தோன்றாது. இவருக்குத் தெரியாதவனாக தெரன்பதக எண்ணிவிடாநீர் என்று எச்சரித்து து நவாயவயாண்டாணுடன் பெரிய நமபிஸையம் கூட அகல காண்டு எம்பெருமான ரீடம் சென்று விட்ட

இடத்திலுள்ள நமது மீனாடம் தொட்டிலி திருவாய் மொழிப் பதங்களைத் தலைக்கட்டும்" என்று உணர்த்தாரா.

பிள்ளையம்ம திருவாய்மொழி மனா நூல் பெற்று வந்தவரால் மீனாடம் ஓர் இடத்தில் திருவாய்மொழி மனா நூல் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டு "ஆளவந்தார் இடம் அருள்செய்யார்" என்று உடையவர் வள்ளலாய் செய்ய ஆணாட்டம் நீர் ஆளவந்தாராக கண்ணிலும் காணாத பக்க இடம் அருள்செய்யார் எனக் கீரே இது எப்படி?" என்று கேட்டார்.

அடியேன் ஆளவந்தாராகத் தனவவண்ணோர் என்று தெரிவித்தார் உம்ம நமனார் திருக்கோட்டித் திருமயி நமக்கு உரைத்தது ஒத்திருந்தது கீழ்க்கண்ட ஒரு திரு அனாதாரம் ஆளவந்தார் பக்கல்கேளாத அத்தம் வல்லம் திருக்கோட்டி பெற்றோம்" என்று இவ்வரை தண்டனட்டார் இவருக்கு உட்கோபன பொண்ணடி" என்று திருநாமம் குடி வாரா தமமுடைய குமாரா கருதரத்தேதாநுடையாரையும் எம்பெருமானார் திருவடிகளையே பரமப்படி செய்தார்

இப்படி உமெ நமனார் ஆளவந்தாரின் அருளைப் பெற்று ஆளும் திருக்கோட்டித் திருமயி அவர் தமக்கண் விட பக்கல்களா னாரைச் சேர்ந்தவருக்கு கீழ்க்கண்ட திருக்கோட்டித் திருமயி அருள்செய்யார் என்று உரைத்த உமெ நமனார் திருவடிகளையே பரமப்படி செய்தார்

திருவரங்கப்பெருமாள் அரையர்

திருவரங்கப்பெருமாள் தம பெரிய நமசி எம்பெருமானாரைப் பார்த்து ஆளவந்தாரின் திருக்கோட்டித் திருமயி அருள்செய்யார் என்று உரைத்த உமெ நமனார் திருவடிகளையே பரமப்படி செய்தார்

உமெ நமனார் அன்று முதல் ஆறு மாதங்களுக்குத் தினமுமால் ஆளும் திருக்கோட்டித் திருமயி அருள்செய்யார் என்று உரைத்த உமெ நமனார் திருவடிகளையே பரமப்படி செய்தார்

திருவரங்கப்பெருமாள் தம பெரிய நமசி எம்பெருமானாரைப் பார்த்து ஆளவந்தாரின் திருக்கோட்டித் திருமயி அருள்செய்யார் என்று உரைத்த உமெ நமனார் திருவடிகளையே பரமப்படி செய்தார்

உபா பிரஹ்ம மரணம் ஸ்தித்தி காலம்
 உபாநிவ க்ஷயமசு பிரஹ்மணோதி துஸ்பை
 துஷ்டி க்ஷயம், ஜ்ஞாந பக்திபராக்ஷம்
 முமுக்ஷுரணை சரணம் அஹம் பிரபதே "

என்று வேத புருஷன், உலகுக்கு மோகடி உபாயமாக பகதினையுடைய
 பொதுவாக உபதேசித்தாலும், ஜீவ சொரூபத்துக்கு பகதிபோகம்
 முரண்படுகிறபடியாலும் தகுதிகளைப்பெறுவது அரிதாகையாலும்,
 அதைவிட எளியவழி, சொரூபத்துக்கு ஏற்றவழி சரணாகதி எனத்து
 கருதி அதைத்தான் அநுஷ்டானத்தில் காட்டினான் அதேபோல,
 வேதாந்தாததம் அநுதிமிட ஜீவவலகில அவதரித்த இராமாநுஜரும்
 வேத நூல்கள் கூறும் பகதினையுடைய போலவே அநுஷ்டானத்துக்கு ஏற்ற
 சரணாகதியும் மற்ற விசுவாசமுள்ளவர்களுக்கே காரணமாகையாலும்
 அநேக தகுதிகளை எதிர்பார்க்கையாலும், அன்பு நெறினையுடைய போல
 இந்த நம்பிக்கை நெறியும் அரிய வழியாகக் கருதி உலகோ உய்ய
 அதிலிலும் எளிய வழியை அவரது கருணை உள்ளம் நாடித்து
 அதன் விளைவே இச்சரணாகதி பிடிததாஸை பிடித்து நிற்கும் எளிய
 வழி

‘ஞானம் களிந்த நாம கொண்டு நான்’ என்றும்
 நைபவர்க்கு
 மானம் கொடுப்பது மருவன் வலிவினை போன்
 மனத்தில்
 எனம் கருதி இராமாநுசன் தன்னை எவ் தீனாக்ரு அக
 தானம் கொடுப்பது தன் குடிவு எனனும் சரண
 கொடுத்தே "

அமுதவாஸ்

எம்பெருமானையும் விடுத்து எம்பெருமானாக திருவடிகளே தஞ்சம்
 என்று பற்று வதே சரம் உபாயமாகிறது இந்த எளிய வழியையுடைய
 ஏராளமானவர்கள் பூரீரங்கம் வந்து கூடினா இச்சரணாகதியில
 பொன்னுலகாளீரோ’ புலன் முழுதாளீரோ’ என்று உய்ய விபூதியும்
 எம்பெருமானாக இடம் வழக்காயிற்று சரணாகதி கதயம்,
 பூரீரங்ககதயம் வைகுண்ட கதயம் மூன்றும் இச்சமயத்தில் ஆவா
 திருவாக்கிலிருந்து வெளிவந்தன திருவாராதன முறையை விளக்கி
 "நிதயம்" என்னும் ஒரு சிறு நூலையும் உடையவா அந்நிச்செய்தாரா

சீதன வெள்ளாட்டி

அவ்வொரு மெய்யொருமான் னான ஆனான் பெரிய நன்மைக்கு, அருத்தியுள்ளான் ஒரு குமாரத்து அவனை வம்புகள் செய்து புகழ்க்கும் அழகப்பண்ணா நம்ம புகழ்க்குத்தில் அருத்துழைய நீராய் போனாகில் ஒருநாள் மாமிப்பாண்டி துணைகூட வம்பெண்டாள் என்பார் சீதனம் கொண்டு 'உனக்கு மாறாவது சீதனம் கொண்டு வந்து நடதால் கூட யுக் கொண்டு போகலாமே' என்று என்னமாகக் கூர்ணாள்

அந்நாளில் பெண்ணைக் கொடுப்போர் சீர்திருப்போர் ஒரு சீதன வெள்ளாடி அய்யம் (பணிய பெண்ட) அனுப்புவது வழக்கம் பெரிய நம்பிக்ரு அருகக் வகு இலலை என்று குருதுக் காட்ட இப்படிப் பேசினாள் மாமிப்பா அருத்துழையகுது தன் தகப்பனாரின் ஏழமை நிலையைச் சந்தமாகக் குறிப்பிட்டு மாமிப்பா மே சிபத்து கொடுக்க விலலை

தகப்பனாரிடம் வந்து தெரிவித்தாள் வழக்கம்போல அவர் எதுவானாலும் உருகளை ஜீப்சு மி சென்று சொல்லு என்றார் மெய்யொருமான் நுகரு விஷயம் என்னதும் மீனே அருகல் திருநகு முதலியானா னான் அழகுது நீமே அருத்துழையக்கு சீதனம் கொண்டு அருகாள் சென்று வாசம் என்று கூறியிதனார்

முதலியானாள் அருத்துழையின் பண்புபெண்ணாக அவளது மாமிப்பா வீடு சென்று ஒரு சீதனம் கொடுத்தார் அரங்குக் கோயில் மணியமாகப் பணிபுரிந்த பரம பாகவதர் உருகம் அருகல் மெய்யொருமான் னான் அருகால் போன்ற தலைவாண்டா னான் வயக்கு ஏன் செல்வது? மகாபாவம் அபகாரம் என்று சொல்லி உடனே அருது மாமிப்பா மெய்யொருமான் னிடம் ஒரு திருவடிகளில் விழுகது மான் அ வேண்டுகள்ள முதலியானா னானது திராவி அனைத்துக்கொள்ள சமமதித்தார் உடையவர்

திருப்பாவை ஜீபர்

மெய்யொருமான் னான் பெரிய பெருமான து மனக்கால் உடைய விபுதி செல்வத்துக்கும் உடையவர் என்ற சிறப்பு பெற்ற நுநதாலும் தம்மோ கொண்டிருக்க சந்நியாஸ ஆதிமதத்தாகச் சேர் துணைவகு இலலங்கருகருச் சென்று பிணை எடுத்து அனைத்துச் சித்திப பசியாற்றி வந்தார்

அவ்வாறு "மதுக்க" துக்க வீதியில் சென்று னகில் சீரப்பாவை பாடிச் செல்வது ஜீபர் வழக்கம் அன்று பெரிய நம்பி திருமாலை

வாழ்க வளமுடன் இவ்வுலகத்தில் உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
கலந்து விடுவதற்காக உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
ஆழித்த வண்ணம் நிறைந்த

உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்

என்று அவர் கூறும் அந்நேரத்திலே தான் மருவிக் கதவைத் திறந்து
அதற்குரிய அளவிற்கு உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
கலந்து விடுவதற்காக உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
ஆழித்த வண்ணம் நிறைந்த

அதற்குரிய அளவிற்கு உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
கலந்து விடுவதற்காக உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
ஆழித்த வண்ணம் நிறைந்த

நமசிவாய நிகரணமாக "உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
கலந்து விடுவதற்காக உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
ஆழித்த வண்ணம் நிறைந்த

மாறணேரி நம்பி

அவ்வளவுதான் சிவனாக நான் இருக்கிறேன் (பரமசிவன்)
மாறணேரி நமசிவாய உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
கலந்து விடுவதற்காக உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
ஆழித்த வண்ணம் நிறைந்த

அவ்வளவுதான் சிவனாக நான் இருக்கிறேன் (பரமசிவன்)
மாறணேரி நமசிவாய உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
கலந்து விடுவதற்காக உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
ஆழித்த வண்ணம் நிறைந்த

மாறணேரி நமசிவாய உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
கலந்து விடுவதற்காக உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
ஆழித்த வண்ணம் நிறைந்த

அவ்வளவுதான் சிவனாக நான் இருக்கிறேன் (பரமசிவன்)
மாறணேரி நமசிவாய உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
கலந்து விடுவதற்காக உலகத்திலுள்ள எல்லா மனங்களிலும்
ஆழித்த வண்ணம் நிறைந்த

கொங்குப்பிராட்டி

ஸ்ரீராமாநுஜரின் ஸ்ரீ ஸைவஷண்ம பிரசாரத்துக்கு வேசமும் ஆராதனையும் வங்குகூறு பல நாட்களில் நடந்து பகதர்கள் வந்து அடிபணிந்துரை கொங்கு நாட்டிலிருந்து ஒரு பெண்மணி தன கணவனுடன் வந்து ஸ்ரீரங்கத்தில் தங்குகின்ற மாதகாத்துக்கு வரும் ஜீயனா கோக்கி "உலகம் நீன்றதே புகழாள அரங்குன செல்வத்துக்கு உன் யவா தீர பிணை வந்திய அபிபதய. உம திருவடிகளில் அஞ்சுகும் மணையிடுவது பெருந்ததமாய்லையே" என்றாள்.

அவள்கூறு சமாதானம் ஏற்படும் வளையில் "எம் பெருமான அருளிச் செய்த நலவார்த்தைகளின் மகிமை அதுதான் அதுபற்றி மடத்துக்கு வந்தால் மிதரிங்கக்கேள்" என்றாள்.

பிரக கொங்குப்பிராட்டியும் உகந்தகச செனா, இராமாநுஜரின் பஞ்ச சமஸ்காரம் பெற்று, ரகஸ்யதரயம் (சுந்நந்திரம் துவயம், சரமாலோகம்) உபதேசம் கொண்டு அவ்ந்து திருவடி நீள்களைப் பிராசங்கத்துப் பெருந் பரம்பகதியுடன் அவா திருமேனி புகளைத் தன் உள்ளகூல தேகங்கு காண்பு "கொள்ளைக்களம்" எனப்படும் தன் ஊருக்குத் திரும்பினாள்.

உணவில் விஷம்

வடகூடிலிருந்து வந்து இராமாநுஜா ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆதிக்கம் பெற்று, கோயில் பொங்கம் வந்து பல புதிய சீர்தர நுங்குகளைப் புகுத்துவதால் அவசூராளன் உரிமை கொண்டு அடி கோயிலை இடப்பட்டி ஆண்டு அனுபவித்து வருக சில நுகு அவர்தம் மனத்தாங்கல் ஏற்படும் பொதுமக்களின் பேராதரவும் அகங்குகள் விலலிதாசா போலலா ஆகாஷம் பெற்றிருந்ததால் எம்பெருமானாரை வெளிப்படையாக தோத்துக் கொள்ள மாட்டாமல் மனத்துள்ளே பகைடை மனசுகளை அடப்பை ஒரு புறம் கனிந்து வந்தது.

இராமாநுஜா வழக்கமாக பிணை எடுத்தது வரும் ஏழு வீடுகளில் ஒன்று அவர்தம் பகையுணர்வு, மேலிட்ட கோயில் ஊழியா ஒருவருடையது வதான்கா சிலா கூடி, ஜீயா அவர் வீட்டுக்கு பிணைக்கு வருகையில் உணவில் விஷத்தைக் கலந்து இடுவது என்று முடிவு செய்தனர்.

ஞாபபிட்டபடி நுகு கலந்த அலகத்தை மனமின்றி அவா கலத்தில் இட்ட கோயில் ஊழியரின் மனைவி முகத்தில்

கலகததேதோடு பெழகதநததகரு மாராக கைகைத திருபயி இடபதையம், தண்ட ஸீட்டு ககண ககககி கபபு தண்டயிட ருச செனறதையம் கண்டு ஐயறறார் ஜீயா

காவிரிககரை செனறதும் கலததில் விழுந்த அலவண்ணை வலதுககி காககைகரு கைததா காககை தலை கருதி விழுந்தது விஷ உணவங நீரின்குழிச் சநாடகங பிணைகரு, போகாமல படயனி கிடந்தார் எம்பெருமானார்,

கிடாம்பி ஆச்சான்

இசெசெயதி எங்கும பாவி திருக்கோ, அய்யா நமசி ஓடோடி வந்தா சிஷ்யா குழாம நறறி நிகு பட அன் புடன இராமாநுஜனாக கணா ன அபபோது நடுபடகல உசசிவெயில் உடலை கக்ககிருது கால கொபடவிகுத மகாவிரி மணலில் விழுந்து ஆச்சாயரை வணங்கினா ஜீயா கீழே விழுந்து கிடப்பவரை எழுந்திரு என்று கூறாமல ச்ரிது தாமதித்தா நம்பி

கொத்தகிற மணலில் ஜீயா திருமேனி துவண்டு கரு தவதைக கண்ட கிடாமபி ஆச்சான் எனனும் சிஷ்யா பொறுக்கமாட்டாமல 'இது என்ன ஆச்சாய சிஷ்யகிரமம்' "கருமுக மாளையைக கருக வடுவாரோ?" என்று சினந்து கூறி தாமதனரயில் விழுந்து, அவரது திருமேனியைத் தம உடலால் தாங்கி நின்றா

இருகச செயலைக கண்ணுற நமபி 'உமமைசத்தான க'னாம தேடுகிறோம் திருமேனிகருப பரிவார உணடோ எனறே காசதி நருதோம் அதருக நீரே கடவோ இன்று முதல மடததில் தன்கை பண்ணி நீரே இவருகரு காதியம்" என்று நியகித்தா

நனா சிடபவரை ராமாநுஜர் தம கருவணயால் மனனித்து திருத்திவிட்டா எம்பெருமானா கருணைகரு முன பெய்கையம் தலை தூக்கியதிலலை!

யஜ்ஞமூர்த்தி

புரீரங்கததை தலைமையாக்க கொண்டு நீ வைஷணவம் நாளுகரு நாள் ஓங்கி வருவது கண்டு பல சநா லலரு வாதபபோர் புரிந்து ராமாநுஜரை வீரதத எண்ணினா அவருள ஓருவரே யஜ்ஞமூர்த்தி

யஜ்ஞமூர்த்தி பிரமமண கலததைச சோகத மஹாவிதகாள் காசிவரை விஜய பாததினர செயது வாதபபோரில் பலனாயம் வென்று,

விருதுடன் சனமானங்களை பெற்று சிஷ்யர்களுடன் ஸ்ரீரங்கம் வந்திருந்தார் எம்பெருமானார் வைபவம் அவர் செவியில் பட அருந்தது. உடையவரை வெல்வதால் தன் புகழ் உலகில் ஓங்கி நிற்கும் என்பது அவர் கருத்து.

கலவிச செருகருடன் வந்த பலவர் யஜ்ஞஸூத்திரி ஒரு முரட்டு வேதாந்தி கோயில் கைங்கரியத்தில் எடுபட அருந்த உடையவரை "என்னிடம் தாக்கிக்க வாநம் என்று அழைத்தார்.

நிபந்தனை

வாதப்போருக்கு சளைக்கா! இராமாநுஜரும் அதற்கு இசைந்தார் வாதிட வந்தவரை நோக்கி "நாம் உமமிடம் வாதிட்டு வென்றால், உமது தோலவிடை ஒப்புக கொள்ளும் வகையில் நீர் என்ன செய்வீர்?" என்று வினவினார்.

எதிர் நின்ற யஜ்ஞஸூத்திரி "தொற்போரில் நான் தோற்றால் எனது மாயாவாத மதத்தை விடுதது. உமது விசிஷ்டாத்வைத தரிசனத்தைத் தழுவுவேன், என்றும், உமது திருவடிகளைத் தலையில் சுமப்பேன்" என்றும் கூறி "மாறாக நீர் தோற்றால் எனசெய்வீர்" என்பத திருப்பிக் கேட்டார்.

அதற்குப் பதிலாக எம்பெருமானார் "இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ விசிஷ்டாத்வைத தரிசனம் அநாதியானது நமது தாக்கவாதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. அவைஞர் வயப்பட்டு எனது வாதத்திற்கு குறைவினால் நான் தோற்க நேரிட்டால், அதற்காக இந்த ஸ்தம்ப வாத மதத்தை நான் துறந்து விடத் துணியேன் அதற்கேற்ப நூல் எழுதுவது, போன்ற பிரசாரப்பணிகளை விட அடுவேன்" என்றார்.

வாதப்போர்

தாக்கத்துக்குப் பதினெட்டு நாள் கெடு குறிக்கப் பட்டது பாரதப்போர் போல வாதப்போர் துவங்கியது பதினாறு நாட்கள் யஜ்ஞஸூத்திரி தனது மாயாவாத ஜாலங்களை பிரமிப்படுத்தும் வகையில் வாதித்து சண்டபோரை மயங்க வைத்தார் இராமாநுஜர் வாதங்கள் அடக்கமாட தெளிவாக்கி நந்தன் யாநம் வெற்றி தோலவி காணமாட்டாமல் வாதங்கள் தொடர்ந்தன.

பதினேழாம் நாள் யஜ்ஞஸூத்திரி வெற்றிக் களிப்புடன் "இன்னும் ஒரே நாளை நாம் வாதிக்கலாம் நாளை வாரும்" என்று கோந்திருந்த இராமாநுஜரிடம் சொல்லி அனுப்பினார்.

மடத்துக்குத் திருமயிப யதிராஜா தம திருவாராதபை பெருமாள் வரதராஜனை தண்டனிட்டு "பேரருளாள்! ஆழ்வா! தொடங்கி ஆளவந்தா! அளவாக இதனை காலம் ஓராண் வழியாய் நிலைத்து வந்த இஃதத் தரிசனம் அடியேனையிட் டுத் தோடுக்க கடவதா?

இந்நாளவரை அருளாளரே தேவரீர் அனமீரா எவருபம் ரூபம், சூனங்கள் விஃதிகள் அனைத்தும் ஸதயம் என்று பிரமாணத்தனதக் காட்டி நடத்திக்கொண்டு போந்தீர் இப்போது ஒரு மாயாவாதி என காலத்தில் எல்லாப் பி மாணங்கனையும் அழித்து விட்டு, லீலை கொண்டாடத் திருவுள்ளமாகில அப்படியே செய்தருளும் என்று விண்ணந்தது தான் அடுத்து சொல்லவே கண் அயர்ந்தா (சாப்பிடாமல் உறங்கினா)

அருளாளன் பேரருள்

பேரருளாளை அன்றிரவு கனவில தோணி "இளையாழ்வரீ! நீ முசிபடா'ளேன்? உமக்கு ஸமாததளாயுள்ள ஒரு சிஷ்யனை உண்டாகரித் தந்தே'ம காஹும் உமமுடைய பரமசா'யர் அருளிச் செய்த மாயாவாத கண்டனத்தனதச் சொல்லி அவனை வெற்றி கொள்ளும்" என்று கூறி அருளாளன் மறைந்தா

மறு நாள் காலை எம்.பெருமானா' வாதத்துக்குப் புறப்பட்டு மபோதே அவரது தீவயதேஜஸும் கம்பீர நடையும கண்டு யஜ்ஞமுாததி தளர்ந்துவிட்டா

நேற்று, சோ'நது சென்றவர் அதிமா'ஜடப பொல்வுடன் திருமயிபுள்ளது கண்டு யஜ்ஞமுாததி தளர்ந்து மருந்து எதா'சென்று அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினா

எம்பெருமானா' இதென்ன? என்று திகைத்து, வாதப்போன்றத தொடங்கலாமா?' என்றா.

யஜ்ஞமுாததி தேவரீருக்குப் பெரிய பெருமாள் பிரதயக்ஷமான பின்பு எனக்கேது வெற்றி! என கலவிச் செருக்கு என்னைக் கெடுத்ததுவிட்டது: கறிநறுக்கும கதயில கையை திருத்திக் கொண்ட சூழ்நடைபா'னை, ம மமைச் சரண அடைகிறேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளும்" என்றா

எம்பெருமானா' வியந்து, "அரங்கள் அருள் புரிவான ஆளவந்தா' நெறி உமக்கு அடைக்கலம் தரும. நீர் பாகயசா'வி! உமக்கு அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானா' என்று திருநாமம் சாத்துகிறோம்" என்றா

தேவராஜ முனி

அருளாளப் பெருமாள் (தேவராஜ முனி) ஏறகனவே சூறவிதான ஏகதினாடி (ஒற்றைக்கோல பிடித்தவா) இப்போது புககோல முனிவரானார் காவேரிககரை டாகக த சந்நியாசிபாக்க காலம் கழிகக விந்மபினார் அவருக்கு ஒரு மட மகடிகக கொடுத்தார் உடையவா ஆழ்வரகளின் அருளிச செயலகளைப் பயிற்றுவித்ததார் ஞானபுதிசசி பெற்றபின் தேவராஜர் அரிய நூலகளை இயற்றினார்

ஒருநாள நான்கு இளைஞர்கள் ஞானப்பசிபோடு வைராகடசாலிகளாய உடையவரிடம் உபதேசம் பெற வந்தனர் அந்நதாழ்வான சசகான, தெண்ணடனூர் நம்பி மருதூர் நம்பி என்று முறையே தெரிவித்ததுக கொண்ட அலகளை அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானாரிடம் சென்று உபதேசம் கொள்ளுங்கள் என்று பணித்ததார் இராமாநுஜர்

அநநாலவநாயக கண்ட அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் குருவியின் தனலயில பனங்காய கடிகனாறபோல உடையவா செயதார், நீங்கள் "எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்" என்று இருங்கோள் என்றார்

சில அநு பவங்களுககுடபின் தேவராஜமுனி தன் தது மடம் கடடியிருந்ததை இடத்ததுத தளனிவிட்டு உடையவா மடத்திலேயே வந்து அவரை விட்டுப் பிரியா கல்ருந்தார்

ஆண் பிள்ளை

ஒரு சமயம் ராமாநுஜர் மடத்தில் திருவாய மொழி காலசேஷத்தில "சிறது மகிழும திருவேங்கடம்" என்ற சொற்றொடரிலாடுபட்டு "திருவேங்கடமுடையானுக்கு உகடபாக திருமனலயில நந்தவனம் அமைத்து மாலை கடிக சாததும் கைங்காயம் செயயவலலார் பாரேனும் இவகு உளரே?" என்று கேட்டார்

காட்டு விலங்குகள், மலைகளுகி இவற்றுக்கு அஞ்சி, ஒருவரும பதில கூறாது இருந்ததுவிட்டனா அப்போது அடியேன விடை கொள்ளுகிறேன் என்று எழுந்தது நின்றார் அந்நதாழ்வான் என்னும் அபபதிய சிஷயா நீரே ஆண்பிள்ளை' என்று எம்பெருமானார் அவரைப் பாராட்டி, திருமலை கைங்காயத்ததுக்கு அனுப்பிவைத்தார்

அந்நதாழ்வான் காடுமேடுகளைத் திருத்தி 'ராமாநுஜன் என்னும் பெயரில ஒரு நந்தவனத்தை அமைத்தார் காடுமேடுகளைத் திருத்தியபோது, கப்பிணி மனைவியைக் கடுமையாக வேலை

வாங்கினார் அந்த காபிரிணிப பெண்ணாகத், கணவன் அரிடாமல ஒருவர் உதவி வந்தார், மனைவி சளைக்காமல வேலை செய்வது கண்டு சந்தேகித்தது. அன்றதாழ்வான உணமை என்னவென்று கேட்டார் பெரியவர் ஒருவர் உகவி பாரிக் கூறினான் இளம் மனைவி நமது ஆசார்ய கைங்கர்யதளத்த திருமம் அந்தப் பெரியவர் யார் என்று பார்த்து வந்தபோது, அவர் தூரத்தில் ஓடினார் அவரைத் தூரத்திச்சென்று கிட்டப் பட்டாமல் திருமபி நின்ற அவர் மீது ஆத்திரத்தில் களைக்கேட்டை வீசினார் அவர் ஓடி மறைந்தார், மாலை திருவேங்கட முடையானை அன்றதாழ்வான் சேவிக்கச் சென்ற போது, முகத்தில் தான் வீசிய களைக்கோட்டு காடத்துடன் இன்றும் சேவை சாதிக்கிறான் என்று கூறுவது உண்டு

உடையவர் திருவேங்கட யாத்திரை

திருமலையில் அன்றதாழ்வான் கைங்கர்யதளத்த கேள்விபற்று திருமலை நமய்யிடம் திருநதி வந்துள்ள கோவிந்த பட்டரையும் காண வ்ழைந்து திருவேங்கட யாத்திரை புறப்பட்டார் எம்பெருமானார்

வழியில் திருக்கோவலூர் நாயனையும் பெருமான கோயிலில் திருக்கச்சி நம்பியை முன்னிட்டு அருளாளனையும் மங்களாசாசனம் செய்தார் மற்றும் வழியில் துவய தேசத்து எம்பெருமான்களைச் சேவித்து, திருவேங்கடம் நணனினார்

இடையில் வழி தவறித் திணைத்து போறபோது ஒரும இறைப்பான் ஒருவன் வேங்கட ததுக்கச்ச சரியான வழி காட்டவே இராமாநுஜர் அவனை தண்டிட்டு வளங்கினாராய் இதுவே ஆளதிக தெறி என்றும் வருணித்தாராய்

இளமண்டியம்

எம்பெருமானார் திருமலை தாழ்வனாயில் திருப்பதியில் ஆழ்வார்களைத் திருவடி தொழுது, விட்டல் தேவன் என்றும் அவ்வூர்த தலைவனை சிஷ்யனாகக்க கொண்டார் அவனால் இளமண்டியம் என்ற கிராமம் அவருக்காக கிடைத்தது அந்த ஊரில் தமது சிஷ்யர் பலரைக் குடியமாத்தி புரீளவடிவனை திராமம் அமைத்தார்

கீழே எம்பெருமானார் எழுந்தருளியிருக்கிறார் எனக்கேட்டு திருமலையினின்று, அன்றதாழ்வான் எதுகொண்டு ஓடி வந்தார் "ஆழ்வார்கள் திருமலையை மிதியாமைபாலே நாமும் ஏறக்கட வேமல்லோம்" என்றார் யதிராஜர்

"ஸவாமி மலை உறவாங்கிய அடிபோங்களும ஏறமாட்டோம் மற்ற யாரையும் ஏறவிடமாட்டோம்" என்றார் அனந்தாழ்வான்

வேறு வழியின்றி திருமலைபைக் காலையிட்டு மிதிபாசல தவறாதவாறே பயங்கதியைச் சென்றார், காடும் வானரமும் வேடும் உடைய வேங்கட தந்தை பூர்ணமாக அனுபவித்ததுகொண்டே சிஷ்யர்களோடு மலைவேறினார் என்பெருமானார்

திருமலை நம்பியின் பண்பு

என்பெருமானார் வருவது கேட்டு திருமலை கைங்காயத்தில் நாடுபட அருந்த திருமலை நம்பி கோயில் மரிபாசாதகளைபெல்லாம் தருவித்து தீர்த்தப் பிரஸாதங்களுடன் எதிர்கொண்டு அழைத்தார்

உடையவர் திருமலை நம்பியைத் தண்டனிடட்டு "அடிவேணுகளாக தேவரீர் எழுந்தருள் வேணுமோ, ஒரு சிறியவர் இல்லையோ" என்று கேட்டார்.

"நாலு வீதிகளிலும் தேடித் திரிந்தேன், என்னைக் காட்டிலும் சிறியவர் ஒருவரும் கிடைக்கவில்லை எனவே நானே வந்தேன்" என்றார் திருமலை நம்பி

அரிய பண்பின் இனிய குரல் கேட்டு அயாந்து நின்றார் இராமாநுஜர் பிறகு கோனேரியில் நீராடி, அனந்தாழ்வான அமைத்த "நந்தவனத்தை ராமாநுசனை"ப் பாசக்ச சென்றார் இராமாநுஜர் நந்தவனம் கண்டு அனந்தாழ்வானை "வள"த்ததனால் பயன்பெற்றேன்" எனக் கொண்டாடினார்

பின்னர் ஞானப்பிரானை (வாழ்ந்தபெருமான) அனந்த நிலையத் திருமலைப்பனை திருவேங்கடவனை, சேவிகை குலசேகரன் படி கடந்து சென்று.

சுகலக்ஷணே இவ்ஹயம் என்று

அலக்ஷே மகங்க உஹ்மகர்டா

திகரில் புகழாய், உலகம் மூன்று

உடையாய் என்னை ஆளவாசீன

திகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள்

விருமபுய திருவேங்கட தந்தானே

புகலஒன்று இல்லா அடிபென உன்

அடிகழ அமர்ந்து பகுந்தேனே

என்று ஆழ்வார் பாசரங்கொண்டு திருவடி தொழுதார்

உயரையே நீர் உடைய கந்தையா பகவதே இது எவன் கருதுகச்ச
கோலமோ எனறு கிளங்குதானக மக உயர்

நீர் கோல ஆவரணம் என்னென கொண்டு வளம் கலையாந் காவ
லுமலுயலுநகைய மக உயர் மாயா பகவதே இவ்வுயரகந்தையா உயர் ம
கொண்டு வளம் கலையாந் காவலுநகைய கொண்டு வளம் கலையாந்
அவரோடு கோலி நீர் உயர் இவருயர் உயரகவ எவன் உயர் உயர் உயர்
தீருதிப பணி மகவளம் கிளங்குதானக கொண்டு வளம் கலையாந்
கொண்டு வளம் கலையாந் ஆவரணம் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
அவரோடு கோலி நீர் உயர் இவருயர் உயரகவ எவன் உயர் உயர் உயர்

"கலங்கி கலங்கி" என்னும் கருது உயர், உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்

உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்

பகவத கொண்டு உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்

கோலி உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்

எதிராகன் வடிவழகில் ஈடுபட்டு

உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்

விரலும்

உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்

தன்னழகம்

உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்

கண்ணழகம்

உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்
உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர் உயர்

எனக்கு எதிரே!!

என்று எககளிப்போடு இவ்வாறு நினைவெம்பாராக மாற்றிய கோவிந்தர்

இப்படியிருந்த நான் இவ்வாறு நினைந்ததின தாயார் ஆவரிடம் வந்தது. உமது தேவிகள் பக்திவழியானவை என்ன ஆனால் என்ன? இந்நட்பும தலைமையும்கிடந்தமே இவ்வாறும் என்றார்

எப்பொழுதும் எமெட்டுமான ஆவா உள்ளத்தில் சுகி கொண்டு தால, ஆவா இவ்வாறு காணவே இவ்வாறு ராமாநுஜனடியார் பழாததில் அருகருகத்தனினமயும்கிடவல்லலை

இது நன்றி நன்றி மகேசுவரத்தின் தாயார் விண்ணப்பிகள் உலக நன்மையில் ஆவா (நினைவதில்) உமது போடு இவ்வாறு வந்தம் என்று உடையவர் நிபந்தக அப்படி தன்னையில மனைவியுடன் இந்நதபோது, அவ்வாறு திபகத்திடுக அபிசாபம் மகேசுவரர் என்று பிரிந்த வந்த விட்டார்

"எம்பார்" எனும் பெயர்?

கோவிந்தரின் கைராகய பூதத்தினையு கண்ட உடையவர் அவ்வாறு ஆவாரம் (இவ்வாறு) உமது "எம்பார்" எனப்பெயர்ந்த இட்டு, தமது அருகருகத்தான இவ்வாறு தமது, இவ்வாறு தமது "எம்பார்" எனும் பெயர் மனைவியுடன் உமது கருகருகம், எம்பார் ஆவாது

ஆவாரம் இவ்வாறு பழிபெயர்ந்தது விளங்கியது எம்பெருமானாவார் ஒரு மிக புருஷர், காதலர் ஆவாரம் முகலிபாண்டான் அவ்வாறு பெருமான எம்பெருமானார், எம்பார் கோணல் பல மனைவிகளை சிஷ்யராகக் கொண்டு திகழ்ந்து காதலியுடன் விளங்கினார்

நாடகம் பல பகுதிகளிலிருந்து பலபடியான மக்கள் பண்டிதர் பார எல்லாம் எம்பெருமானார் வைபவத்தால் மட்டுபட்டு வைஷ்ணவராகி உய்யு வண்ணம் தீர திரளாக நாள்தோறும் ஸ்ரீரங்கம் நோக்கி வந்தனர்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்

ஆவந்தார் குறைகள் மட்டும்திறைவேறாமல் இருந்ததை எம்பெருமானாருக்கு நினைவுபடுத்தினா பெரிய நமசி போலவா விபாஸினை மரமம் குதாதத்கு ஆவந்தார் விருமபியபடி விசிஷ்ட தவைத பாஷ்யம் இயற்றும் பணியில் முனைந்தார்

மீரிட மவருதேரது உடையவன் வசனமேயும் ஆழ்வான எழுதாமல
நினைவிடார் இவருக்கவன் பத்தி நாநகரத்தார் ஆகுதிருப்பட்டு
ஆழ்வானை நான் சொல்லுகின்றது உருது அடியில்லை என்றால்.
நீரே பாஷையம் பண்ணும் என்ற சொல்லம் எழுதி அடால்
போயவிட்டார்

இது அங்க நகுத சிஷ்யர் பலருக்கும் வியப்பளித்தது முதலில்
எம்பெருமானார் சொன்னபடிதான் ஆழ்வான் எழுதாமல நினைநார்,
இதற்குக் காரணம் புரியாமலாகுதேரது ஆழ்வான் அமைதியாக
இருந்து சிந்து நீராக கழித்து வந்த உடையவன் தம் வாக்கியத்தை
திருத்திக்கூறி ஓர் படித்து உறுதியுள்ளார் ஆழ்வான் மத்தையினறி
எழுதிச் சென்றார்

ஜீவாதம் சொன்பதனைப் பற்றி அருளச் செய்கையில் பகவத்
சேஷ புத் ஜீவன் பகவானது அடியன்) என்ற தாஸ்ய சொருபமே
ஜீவாதமாகவுள்ள முகதிய லக்ஷணம் அந்த அம்சம் குறைவுபட
ஜீவனின் (நகுத நதவம் (அறிவுடனம்) மட்டுமே சொன்னதால் ஆழ்வான்
தயங்கி நின்றார் எனக்கு பின்னர் தெரிய வந்தது

ஆசாரியர் ஆதரிப்பட்டு உமையக கோதித்தாரே அப்போது நீர்
என்ன எண்ணியிருந்தீர் என்று ஆழ்வானைக் கேட்டனா சிலர்
(இடைமில் திருக்கோட்டியார் நமஸ்கரிப்ப சென்று வந்த நிகழ்ச்சி
விரிவஞ்சி விடப்பெற்றது)

உமைய உடையவன் தீட்டி வந்தார் நிகழும் அடியேனுக்கு
இவை அருவாயில்லை என்று ஒரு பாரதந்திரியதனது (அவர் இடம்
வழக்காமிருக்க மத்தனமைய) வெளியிடார் ஆழ்வான்

எம்பெருமானார் அப்தாரத்தின் புகையி மோஜுமையின் பிரமம்
குத்திர பாஷையம் இந்து நன்ற வேரி முற்றப்பெற்றது.

விஜய யாத்திரை

இதனை நாடெங்கும் பரவச் செய்ய விஜய யாத்திரையை
மேற்காள்ள வேண்டும என்று சிஷ்யர்கள் வேண்டினார் அங்களை
முன்பு சென்று அனுமதி கேட்ட எம்பெருமானார்

அங்களை அனுமதியுடன் 'விஜய யாத்திரை' யைத் தொடங்கினார்
முதலில் கோழ மண்டலம் எழுந்தருளினார் திருக்குடத்தை
ஆராவமுதனை ஆழ்வார் பாசுத்ததால் அனுப்பித்தார் மற்றுமுள்ள
திவ்ய தேசத்து எம்பெருமான்களை மங்களாசாசனம் செய்தார்

பகவநாபன சீகாய்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயப்படி திருத்தி யமைப்பது எவ்வளவு என்ற எண்ணமிடவாறு அன்றியு அங்கு உறங்கினான் அங்குச் சூர் அக்ஷயம் நிகழ்ந்தது திருவள்ளுதலத்தில லீராய உறங்கியவா காலையில் கண் வந்ததுப பார்த்தபோது திருக்கருங்குடி அங்கில் தாண்டப்ப பாளையில தாமதி... த உணர்ந்தான் நாம ஓளந்து நீண்டகக அவன் ஓன்று நினைத்தான் என்று கூறுதல் பொறு காலககதன் (தகுது அருகல ஓடிய அருவியில் நீராடி வடப்பாளையில் அமர்ந்து திருமணகாப்பு அளித்தான்

அப்போது புதியவா சூர்வா அங்கு வந்து உடையவரை தண்டனிட்டு "அடியேனுக்கு ம திருமண இடவேண்டும்" என்று அரங்குத்தான் எட்டு மருமானாரும் அவ்வாறே அவருக்கு திருமண இட (புதிய) லா பிறகு குறுங்குடி நம்பியை சேவிகக கோயிலுக்குச் சென்று தண்டனிட நினைப்போது அன்று கால தாமககால இட அதே திருமணகாப்புடன் நமசி சேவக சாக்ததா அத்துடன் துல்லாமல் அருளாடிட்டுத் தனி ஆசனம் (பு) அதில் ஏம்பெருமானார ஆசாய ஸதானத்தல் எழுந்தாளவித்து தான் சிஷ்யனாகித் தனையல் ஓன்று பஞ்சாமஸகாரத்தகளைப் பெற்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவ நம்பி எனும் புதிய தாஸய நாமததையம் உடையவரிட திருந்து பெற்றான குறுங்குடி நட்பி

இந்த அதிசய அருள நிகழ்ச்சிகளுடன் உடையவா திருவள்ளு சிசாரம் திருவாட்டாறு திருவள்ளுதலம் சேவிகது அங்கு ராமாநுஜ மடததை சூழ்வு மீதுமுள்ள மனககாட்டுத் திருப்பத் தளையும் தண்டன (பு) அங்கு புரக்கமயிகளை வென்று பூப்பிரதக்ஷணமாக வடநாடு குகுடபபணமாளா

வடநேச விஜய யாத்திரை

வடமதுரை சென்று சாளககிராமம் போனபோது ன்னுன பௌத்தா டலா எதித்து வட உடனி நந்த முதல்யாணா னான் அவருடின் குடிநீர் பெருகம் இடத்தில் சென்று கால அலமயி வாநப என்று பியமிதகா முதல் ல ஆண்டானின் ஸ்ரீமாததீர்த்தததால் அவர்கள் ஸாதவிகம தளையெடுத்து உடையவரி ம எகாகது நிலலது அடி பளிந்தது சிஷ்யர்களாகத் திருநதினா இது காதகத்தில் நிகழ்ந்ததாகவும் கூறுவர்

பின்பு துவாரகைக்குச் சென்று துவாரகாநாதனை வாழ்த்தி பதிகாசரம் சேந்தான் திருமங்கையழ்வா பாகரங்களால் வாழ்த்தி,

ஸர்வதேச சுகாக்ஷேஷம் அவயாவஹந் பராக்ரம
ராமாநுஜாயத்வயாஜ்ஞா வாக்ரதாம அபிவாக்ரதாம'

என்று தமக்குப் பலலாண்டு பாடி வாழ்த்தி வரும்படி ஹிமயச
சிகரத்தில் சாசனமிட நித திருமபினா

பிறகு நைமிசாரணயம் கோகுலம் கோவாததனம் பிருநதாவனம்,
திருக்கண்டம் முதலான திவ்ய தேசங்களைடம் சேவித்து
அறுசமயச்செடியின் அடியறுத்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்தை நினைநாட்டி,
காஷ்மீரம் சோந்தா ஸ்ரீநகரில் சாரதா பீடம் என்னும் பட்டி
மண்டபத்தைக் கிட்டினார்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்

அங்கு அடபோது ஸரஸ்வதி தேவி தானே வாசலைத் திறந்து
கொண்டு எதிரே புறப்பட்டு வந்து, உடையவரை பார்த்து, ஒரு கருதி
வாக்கியத்துக்குப் பொருள் கேட்டாள அறபுமனை உரை நல்கினா
உடையவர்

சரஸ்வதி தேவி மகிழ்ந்து உடையவரின் ஸ்ரீபாஷ்யச் சுவடியை
தன் தலை மேல் வைத்து, அவருக்கு ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் என்று திருநாமம்
சாற்றி, ஹ்ருக்ஷ்வரையும் ஆராதிக்கக்கொடுத்தது சனமாஸித்தாள
காஷ்மீர் அரசனும் பண்டிதர்களும் இராமாநுஜரின் அடியணிந்து
ஸ்ரீவைஷ்ணவராயினர்

ஸ்ரீ பாஷ்யச் சிறப்பு

வியாஸரின் பிரம்மகுத்திரத்துக்கு சங்கர பாஷ்யம், மதவ பாஷ்யம்,
நீலகண்ட பாஷ்யம் போன்ற பல உரை நூல்கள் உள்ளன
குதரமியற்றிய வியாஸரின் கருத்தை, போதாயன நிஷியின் வழியில்
சிறுத்தியப் பொருத்திய பொருளை உள்ளது உள்ளபடி காட்டுவதால்
இதற்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் என்றே சரஸ்வதி பெயரிட டைத்தாள்

விசிஷ்டாதனவதமே வியாஸரின் கருத்து என்பதையும் பேத,
அபேத சருதிகள் கடக சருதிகள், ஸகுணவாக்யங்கள் நிராகுண
வாக்கியங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் இடையில் முட்டினறி முரண இனறி,
பொருத்தமுறப் பொருள் கூறி இணைத்துக் காட்டுக அறபுத் ஆதரல்
விசிஷ்டாதனவத வாதத்திற்கேயுள்ள தனிச் சிறப்பாகும்

குறிப்பாக சரீர ஆதம்பாவம் ஸதகாரிய வாதம், ஸாமாநாதிகரணய
நியாயம், அபருதக் ஸித்தி விசேஷணம் போன்ற குரிய மூட பக
கருத்துக்களால் எதிரிகள் வாய் மடங்கச் செய்யும் ஸ்ரீ ராமாநுஜரின்

அரிய மேதைதைய ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் சருதப பிரகாசிகை உரையினை உதவிபுடன் நன்கு அணுபவிக்கலாம்

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா என்ற பிரதோது வடதேசத்துல ஸ்ரீநது வீறுடன் திருமயிய உடையவா வாரணாசி வழியாக கங்கைகடைய கிட டி நீராடி கண்டம் எனலும் கடிநகரில் எம்பெருமானைக் கைதொழுதாரா வண்புருஷோத்தமம் சென்று ஸ்ரீ ஜகந்நாதனையம் சேவித்தாரா

ஸ்ரீ ஜகந்நாதத்தில் அவா சில நாட்கள் தங்கி ஓயவு கொண்டு, தமது அருமைச் சிஷ்யா எம்பாரா பெயரால் மடம் ஒன்றையும் அங்கு நியுவினாரா ஜகந்நாதரின் பூஜை முறைகளை, மாற்றும் முயற்சி மட்டுமே அங்கு பலிக்கவில்லை.

பிறகு ஸ்ரீகாமம் சிமமாதரி சேர்ந்து, சிமமகிரி அப்பனைத் தொழுது, அவரிருந்து புறச்சமயிகளை வாதில் வென்று திருத்தினாரா

அஹோபிலம் எழுந்தருளி, நாஸிமம் ஸூத்தரிகளை மங்களா சாசனம் செய்தாரா

அப்பனுக்கு ஆழியும் சங்கும்

வடக்கிலிருந்து திருப்புகையில் திருவேங்கடத்துக்கு எழுந்த ருளினாரா எம்பெருமானாரா அங்கு வேதாத்த சங்கரஹத்தையும் உபநயாஸமாக அருளிச் செய்தாரா உடநிஷத சொற்களுக்குப் பொருள் கூறும் முறைகளைக் குறித்து அரிய பல நூட்பங்களை அதில் வெளியிட்டார்

அவா திருமலைக்கு வந்த சமயம் சைவ-வைஷ்ணவ சச்சரவு அங்கு ஏற்பட்டிருந்தது.

“தாழசடையம், நீளமிழையும் ஒணமழவும் சக்கரமும்
சூழரவும் டென்னாணும் தேரனறுமால் - சூழம்
திரண்டருவிடாயும் திருமலைமேல எந்தைக்கு
இரண்டுருவும் ஒன்றாயிசைந்தது”

என்று, பேயாழ்வாரா பாகரத்தை ஆதாரம் காட்டி, சைவர்கள் திருமலையில் இருப்பவன் சிவனே என்றார்களா வைணவர்கள் விடுவார்களா?

“அகலகிலவேன் இறையும் என்று அலர்மேல மங்கை உறைமாடார்” என்று நமமாழ்வாரா பாகரத்தைக் காட்டி, திருவெட்டு மருவிய மாடான-ஸ்ரீனிவாஸனை எங்கள் விஷ்ணுவே என்றனர்.

இந்த சாசனங்களுக்கு ஒரு முடிவு கூட இரு திறத்தாலாயும் அழைத்து
எமபெருமானார் ஓர் ஏற்பாடு செய்தார்

அதாவது உங்கள் சிவனுக்குச் சினைமான திசிக்ஷலம்,
உமருக்கனத்யும். எங்கள் பெரும ஞாகக்ஷேபுரிய சங்கு சககாங்கனையும்
திருவேங்கடவன் திருமுன் வைப்போம். அவர் எதை எடுத்து தரித்துக்
கொள்ளுகிறாரோ, அனதயிடம் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடவேண்டும்
பின்னர் பிணக்கு கூடாது சமமதமா? என்றார் உடையவர்

இரு கடசிபாரும் ஒப்புக்கொண்டனர் தங்கள் தங்கள்
சினைங்களை முதல் நாள் இரவு வைத்துக் கதவை மூடிவிட்டு
முதலினையிடிக் காததிருந்தனர்

மறுநாள் காலை "கடரபாத ஸேவைகருத திருக்காப்பு
நீகருகையில் திருவேங்கடவன் ஆழிசங்குதது. என்காட்சி அளிகதான்

எமபெருமானாருக்கு வாழ்த்தி நாமம் பாடுவோர் "அப்பனுக்கு
ஆழி சங்கம் அளித்தருளவோன் வாழியே' என்று இச்சா தததைக்
குறித்தே பாடுகின்றனர் இத்தகைய பல அற்புத அருட் செயல்களையும்
ஆற்றல் மிக்க அறிவுச் செயல்களையும் இமயம் முதல் குமரி
வரை விஜயயாததிரை செய்து பல இடங்களிலும் நினைநாட்டி விட்டு
திக்குறற கோத்தியுடன் எமபெருமானார் ஸ்ரீரங்கம் திருமயினார்

உடையவரின வடநாட்டு விஜயநதின விளைவாக அங்கு
வைக்கணவ வழிபாடுகள் தோன்றி. பகதவிஜயம் கதைகள் பரவின
பலவேறு வைக்கணவ வழிபாடுகள் தோன்றின

ஆழ்வான் குமாரர்

எமபெருமானார் மிகவும் மதித்துப் போற்றிய சிஷ்யர் கூரத்தது
ஆழ்வான் செலவச் செழிப்பை அறவழியில் அறவே செலவிட்டு,
இல்லறத்தில் எளிய வாழ்வை விருமபி ஏற்றுகொண்டவர்
அந்தணருக்கு உரிட உஞ்சவிருத்தி (சிறுதிடது கொண்டு ஜீவித்தல்)
செய்தே பசிபாற்றி வந்தார் நல்லோர் இல்லங்களில் சென்று
அன்றாடம் தனக்கு வேண்டிய அளவு மட்டுமே அரிசி பெற்று வருவார்
ஒருநாள் பகல் முழுதும் அண்டமழை பெய்தது ஆழ்வானால் வெளியில்
புறப்பட முடிய வலலை அன்று அவரும் அவரது தேவி
ஆண்டாளும் படிகணி வீட்டில் பகவானுக்கு ஒரு பழத்தை அமுது
செயலித்து, உணவின்றியே சயனித்துவிட்டார்.

இரவு அரங்கன கோயிலில் அவனை மணி ஒலித்தது
ஆழ்வானின் பத்தினி ஆண்டாள அவவொலியைக் கேட்டதும்,

"பகவானே! உன் பகதா இவ்வுபாட்டினைக் கருதி, நீ மட்டும் அவர்களை குலாவிக் குலாவி அமுது செய்தருளுகிறீர் போலும்" என்று எண்ணினான்.

கோயிலில் அரங்கு திருவுள்ளத்தில் இது சென்று தைத்தது உடனே உத்தம நம்பியை அழைத்து ஆழ்வான் பட்டினிகிடக்கிறார் உடனே பிரஸாதம் அனுப்பிவைக்கும் என்று பணித்தான் அரங்கு.

உத்தம நம்பியும் தலையில் அரவணைப் பிரஸாதம் தாங்கி கோயில் மரிப்பதைக் கண்டன சென்றார்.

இதென்ன திடீரென்று கோயில் தளிகை வருகிறதே என்று திகைத்தார் ஆழ்வான் உத்தம நம்பி நடந்ததைக் கூறினார் இது கிரியை தளிகையாயிருக்கும் என்று தமக்கும் ஆண்டாளுக்குமாக இரண்டிரண்டு திரள்களை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு மீதத்தைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்.

ஆண்டாளிடம் ஆழ்வான் "நீ என்ன எண்ணினாய்" என்று வினவினார் எண்ணிப்படி சொன்னான் ஆண்டாளை வெறுத்துச் சொல்லி பிரஸாதத்தை இருவருமாக உட்கொண்டனர்.

அந்த அரவணைப் பிரஸாதமே புதிதானது திருவயிறு மட்டும் மட்டும் சீரமைப்பிளையும் அவதூறுகே தோஷமாயிற்று.

ஸ்ரீ பராசரபட்டர்

நம்பெருமான் பிரஸாதத்தால் முதலில் வைகாசி அனுஷந்தையில் ஒரு குமாரர் தோன்றினார் பத்து நாட்கள் கடங்கு இரண்டாம் நாள் எம்பெருமானார் ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கு எம்பெருமான் வந்தார் ஆழ்வான் குமாரரைத் தமமிடம் கொண்டு வருமாறு எம்பெரரைப் பணித்தார் ஆண்டாளிடமிருந்து குழந்தையை எம்பெரர் எடுத்து வந்து உடையவரிடம் காட்டி குழந்தையைக் குளிர் நோக்கிக் கையில் வாங்கி "இதென்ன துவயம் மணக்கிறதே எம்பெரே! என்செய்தீர்?" என்றார் அவரும் "சீசவுக்குக் காப்பாக தவயாநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தேன்" என்றார்.

"செய்யவேண்டியதை முந்திக் கொண்டு செய்து விட்டாய், நன்று" என்று கொண்டாடி இவ் உஜ்ஜீ வதைக்கு நீரே கடனா என்றும் நியமித்தார்.

ஐம்படைத்தாலி அணிவித்து எம்பெரர் திருக்கையாலேயே நாமகரண திருவிலச்சினை சாற்றுவித்து ஆளவந்தார் குறை நீங்க.

ஸ்ரீ "பராக்ரபட்டா" என்று திருநாமம் சாத்தினார் உடையவர் பின்னா பிறந்த ஆழ்வான் குமாரா புகு வேதவிடாஸ பட்டா என்று பெயர் சூட்டினார்.

இப்படி ஆளவந்தாரின் மற்றொரு குறையும் நிறைவுறச் செய்தார் எம்பெருமானார் மேலும் சில நாளில் எம்பாரின் திருத்தம்பி சிறிய கோவிந்தபெருமானாருக்கு ஒரு குமாரர் அவதரிக்க, அதைச் செவியுற்று எம்பெருமானார் அவரு எழுந்தருளி குழந்தைக்கு "ஸ்ரீ பராக்ரபட்டா" என்று நமமாழ்வார் திருநாமம் சாற்றி, தம் குறைபையும் நிறைவு செய்து கொண்டார்.

பட்டர் பிரபாவம்

ஆழ்வான் குமாரா பட்டா திருவரங்கனின் ஸ்ரீகார பத்திரராகவே கோயிலில் வளர்ந்தார் திருமணத்தாண் அருகே தொட்டிலிட்டு, நாச்சியார் சீராட்டி வளர்க்க வளர்ந்தவர் பட்டா

ஐந்து பிரபத்திலேயே அறிவுப் பொலிவைக் காட்டி நின்றார் ஏக ஸுந்திக்கிராவி ஒரு தடவை சொன்னால் போதும் நெஞ்சில் நிறுத்திவிடும் ஆற்றல் உள்ளவர்

ஒரு நாள் சின்னஞ்சிறு பட்டா வீதியில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார் அப்போது ஸ்ரீரங்கம் வீதியில் ஒரு பண்புதன பல்லக்கில் பவனி வந்து ஸாவஜ்ஞ பட்டன் வந்தான் என்று விருது பிடித்துச் சென்றான் அது கண்ட குழந்தை பட்டா எம்பெருமானார் ஆழ்வான் ஆண்டான், அருளாளப்பெரு மாள் எம்பெருமானார் எம் பார் முதலானோர் இருக்க இவா யாரடா 'சாவஜ்ஞ பட்டன் என்று விருது ஊதி வருகிறான்' என்று இரு கைகளிலும் மண்ணை அள்ளிக்கொண்டு, அவருகில் சென்று "நீ ஸாவஜ்ஞனல்லவா? இது எதத்தை மண்? சொல்லும" என்றார்

பண்புதன அதற்குப் பதில் சொல்ல வழி தெரியாது வாயடைத்து நின்றான்.

"கெடுவீர் ஒரு கை மண் என்று சொல்லி விருது ஊதித்திரிய ஸட்டாதே' அஜ்ஞனாய்விட்டீர், இனி உம்முண்டய, 'சாவஜ்ஞன் என்ற விருதையும் ஸம்பிரமததையும் விட்டுவிடும்" என்றார் சிறு மாமனிதரான பட்டர்

"அறிவும் துணிவும் மிக்க இவ்வற்புதக் குழந்தை யார்?" என்று அப்பண்புதன கேட்க, "ஆழ்வான் குமாரா" என்றார்கள அங்கிருந்தோர்

"பறப்பதின குட்டி தவ ழமோ" என்று விவருது தம் பலலகக்ஷ அபிதித் சூழ்வோன் அகத்தித் குழந்தையைக் கொண் ட சோததான பண்ணிதன்

குழந்தை தயான சிநுச்சேவ ததனாக கேட்ட நிபுக பொன்னாசரி "தூநுடி" கத்தித் குழந்தையை மனர்த்து னவகதரன்

வட்டரின மேதை எம்பெருமானானாய், மலியபர்வ ஆழத்தியது ஆழவான் எம்பாந இந்நவாமை பட்ட நகர சகல ஞான நற்கனல்களையும் நல்குண சிநவாங்கம் பெரிய கோயில் ழா பலகனல்க கழகமாக விளங்கியது பட்டா ஆங்கு மாறவாகத்த கிடாது பல கழகங்களும் பெற்று ஆங்குன்ன செவபப பிள்ளைபாக வளாரதார எம்பெருமானா தர்சனாக்ஷ ழகாசரிபில இந்நகலவையாய் ழந்நவகனல்களின வளம் மிககத்தா காலத்தின இவ்வளமக கிளா ஒளியாய் விளங்குணா பட்டா

வெல்லும் தவம்

உடைபொழ புநீரமர்வண்ப பட்டவசனம் செயது வருதார வகல விபிஷண சரணாகத் கட்டமநு ந்து கொண்டிருக்கையில ழிடை யா பிள்ளை உருங்குநிலை தாசா எழுந்து நின்றார உடைமவரை கோகதி "ஸவா ழி" விட வேண்டி வகலகளவி ழுட்ட நுமாள து நவகிளையே வலவாபாக பாட வினாநது வருது ஆகா ததல நீளற விபிஷணாழவானாய், பட்டா ந்து ஆடிமேல் வாராகத் தவோம என்று பட்டா பட்டா கமே ழாந்நா து ழவாநா வு ழமிரகத் தீசனேன உமது கோஷடியில நின்ற கோடு ழகத் தயமோ அடியேனும் உடவபெருநது உருகியுமா உட வோடு நயகுதின உருகுகமாகக் கேட்டார வில்லிதாசா

அது கேட்ட எம்பெருமானா முகம, ழாந நிலவுபோல பொலுநது அள்ளாய் அனசாதே கொளநம் நீர் அநதப பேறனற நான பெருகோனாகில நீநம் பெறுகிறீர் பெரிய நயி பெருநார்க்கல அடிபேன பெறுகிறேன நமமாழவாந பெறுநார்க்கல நாத தனி தொடக்கமாக வளம் ழுண் பாமபனையில் நாமம் பெறுகிறோம்

ஆழவாந காட்டும ஆதி பகவானும், சாதாரண வாழ்க்கை நடத்தும் பாகவதாக்களும் ழந்ந கோவையாக இததொடரில பிணைநது இந்நககிராக்கள என்பதை வள மறந்தீர்

"கமுத்த தோப்பில பாயும் நீரை வானையும் உண்டு வாழும் விபிஷணகீனாடு வருத நாலவரை வானா தந்நதபோது,

தனித்துப்பிரித்தது தடுக்கவில்லையே, எத்தியிருப்பாளை வெல்லுமே, மற்று அவரைச் சாததியிருப்பா தவம், உம் தவம் என தவத்துக்கு மேலானது" என்றா உடையவர் இது கேட்டு உள்ளம் சூரித்தார விலலி

ஊமைக்குப் பரிவு

விலலி தாசனா ஆட கொண்ட, இராமாநுஜரின பெருங் கருணை வாய்ப்புலன இல்லாத ஓர் ஊமைக்கும் கிட்டியது ஊமையின உள்ளத்தை நன்கு அறிந்த உடையவர் அவவுமையைத் தனி அன்றயில் அழைத்து வைத்துக் கொண்டு கதவைத் தாளிட்டு, சைகைகள் மூலம் சில உபதேசங்களை, அந்நம்பாடுபட்டு விளக்கிக் கொண்டிருந்தார் கதவு இடுக்கின வழியாக, ஆழவான இதை உற்றுக் கவனித்தார்.

ஐயோ நான் ஞானததாலே கெட்டேன்" என்றா உடைய குலத்தில் பிறந்து வேத சாஸ்திரம் பயின்று ஞானி என்று பெயரும் பெற்று ஆசாயனின் இததையை பரிவை இழந்தேன், படித்துக் கேட்டேன் ஒன்றும் அறியாத ஊமையாய் பிறந்திருந்தால், அடிபேணுக்கும் மெபெருமானார் இததையை பரிவுகாட்டி உபதேசிப்பாரல்லவா? என்றார்

வடுகநம்பி நிஷ்டை

உடையவரின் திஷ்யாகளுள் வடுக நம்பி மிகத் தீவிர ராமாநுஜ பக்தர் ஆந்திரர் உடையவர் பாதங்களே அவர் பணியும் இறைவன் ராமாநுஜருக்குப் பால் காட்சகவது அவர் பணி, மெபெருமானாரை எப்போதும் பின் தொடர்வார் கோவிலைக் கண்டால் இராமாநுஜர் காத தூரத்திலே கால அணியைக் கழற்றி விடுவார் கோயில் தரிசனத்துக்குப்பின் மீண்டும் அணிந்து கொள்வார் வடுக நம்பி உடையவர் பாதுகைகளை ஒருபோதும் விடமாட்டார்

திருவெள்ளையில் ஒரு சமயம் இராமாநுஜர் திருவடி தொழுதபோது அவரது அவதாரப் பெருமாள் வரதராஜருடன், அவரது பாதாட்சகங்களையும் சோதது வடுக நம்பி மூட்டை கட்டிக் கொண்டிருந்தார் இதைப் பார்த்துவிட்ட இராமாநுஜர் பதறிப் போனார் "வடுகா! இது அடுக்குமா?" என்றா உடையவர்

வடுகரோ அமைதியாக என்ன செய்து விட்டேன் அப்படி "தங்கள் தேவரில் எங்கள் தேவருக்கு வந்த குறை என்னவோ" என்று திருப்பிக் கேட்டார்

வடுகரின பகதி கண்டு உடையவா பதில சொல்லாமல் பிரமித்து நின்றாள்.

உடையவர் பெருமானை சேவிக்ருமபோது, வடுகரோ உடையவரைபே, சேவித்துக் கொண்டிருப்பாரா ஒரு சமயம் "பவளவாய் கமலச்செங்குணம்" என்று தொண்ட ரடி கொடியாழ்வார பாகரம் சொல்லி 'வடுகா! பெருமாள் கண்ணாழங்கைப் பார்த்தீரா?' என்றார் வடுகநம்பி "என அமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்று திருப்பாணாழ்வார பாகரத்தால் பதில சொல்லிவிட்டார்.

மற்றொரு சமயம் வடுக நம்பி, ராமாநுஜருக்குப் பால் காட்சிக் கொண்டிருக்கையில் வீதியில் பெருமாள் எழுந்தருளினார் உடையவா வெளியில் சென்று சேவித்ததா 'வடுகா! பெருமாள் சேவிக்ருவா என்று அவரையும் அழைத்தார்.

'அந்தப் பெருமானை சேவித்துக் கொண்டிருந்தால் எங்கள் பெருமாள் பால் அடுப்பில் போடவிடுமே என்று சொல்லி வெளியே வர மறுத்துவிட்டார் வடுகா.

உண்மைத் தூய்மை

இராமாநுஜர் நாள்தோறும் காவேரிக்கு நீராட்ச செல்லுதல்கையில் தண்டு பவித்ரம் போன்ற ஆண்டான, ஆழ்வான தோள்களில் கைவைத்துச் செல்வார நீராட்ச திருமடிகையில் எரத்துணியிட்டு அவர்கள் திருமேனி தீண்டாமல் வருவார்.

இப்படி நீராட்ச திருமடம் போது ஒரு நாள் பிள்ளை உறங்காவிலலி உடையவரை அடிதொழுது எதிரில் நின்றார் உடனே தம் கையை விலலியின் வெறுந்தோள் மீது வைத்தவண்ணம் நடந்து வந்தார்.

இதுபற்றி உடையவரைக் கேட்ட போது, "அகப்பற்று, புறப்பற்று இரண்டும் அற்ற பரம பாகவதா அவா, அவரது ஸ்பரிசுத்ததால் நாம் தூய்மை பெறலாகும்" என்றார்.

பிள்ளை உறங்காவிலலி, அவரது மனைவி பொன்னாய்ச்சியார் அவர்கள் தூய்மையை மடத்திலேயே சில சோதனைகளை நடத்திக்காட்டி, உடையவா மற்றவர்களுக்கு நிரூபித்து உணர்த்தினார் (விரிவஞ்சி அவை விடலாயிற்று.)

கொண்டுவர அங்குள்ளாளாப் பணிததா அவற்றை ஆழவான அணிந்து சென்று ந நதது கூறி தேவரீர் உடனே கப்பிவிட வேண்டுமென்று விரைவு படுத்தினா

ஆழவான காவி உடுத்திச்சென்றதன க நததை நொடியில உணர்ந்து, அப்படியானால் ஆழவானின் வெள்ளைபைத் தூறுங்கள் என்று பெற்று, அதை உடுத்திப் புறப்பட்டா உடையவா

உலகம் நனகு அறிந்து அந்த மாபெருந்திறவி வெள்ளை உடை தரிக்குமபோதே ஆழவானுக்கும் அவருடன் சென்றுள்ள ஆசாபா பெரிய நம்பிக்கும என்ன கதி புறப்படுமோ என்று அஞ்சினா உடனிருந்தவர்கள் இனி ஒரு கணமும் தாமதியாமல் புறப்படும் என்றனர்.

உடனே சென்று அரங்கத்தை திருவடி தொழுது விடை கொண்டா வெள்ளுடையில் மறைந்து சிஷ்யர்கள் சொலபடி இராமாநுஜா வினாந்தா அவரது உள்ளத்தில் புதிய நம்பிக்கை ஒளி வீசிபது "கொடுமை செய்யும் கூற்றமுமென கோலாடி குறுகப் பெறா" என்று தன் லமறைவுப் பயணத்தை அலுக்கச் சீடர்களுடன் தொடர்ந்தா அப்போது அவருடன் முதலியாண்டான முதலானா நாற்பத்தைந்து பேர் சென்றனர்

இராமாநுஜா த ிவிட்டா அரங்கைக்கு வந்தவா கூரத்து ஆழவானே என்பது தெரிந்து அரசன் ஏமாற்றத்துடன் கோபமும எய்தினான் நாடெங்கும் தேடி இராமாநுஜரைப் பிடிக்கும்படி உத்தரவிட்டான்

சோழ ஆட்களுக்கு எட்டாமல் தமது சிஷ்யர்களோடு வெகு தந்திரமாகவும் வேகமாகவும் சென்று எல்லைடைக கடந்தா ராமாநுஜர்,

ஸ்ரீராமாநுஜரின் கோஷடி நீலகிரிச் சாரலை அடைந்தது அங்கிருந்த வேடர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவ அபிமானிகளாகத் தோன்றினா, வியப்புடன் விசாரித்ததில், நல்லான சகரவாததி என்பவரின் நற்புகழ் வெளிப்பட்டது.

நல்லான் சீடர்கள்

திருமலை சகரவாததி என்பவர் ராமாநுஜரின் சிஷ்யருள் ஒருவர் அவர் ஒரு சமயம் ஆறு வெள்ளத்தில் மிதந்து வந்த அளாணைப் பிரேதத்தைக் கண்டா, அடையாளங்களைப் பார்த்தா தோள்களில்

உடை யவா னேன் அடை யாளம் கா டினா ன் இர மாநு ஜா ன். ம
தெளி ந்து கொந்நில பீரம டி ஆனந்தமல ந்திற் ற ஆத்மனா
இர மாநுஜா ன் திருவடிகள் லேசாக கன கனவலம்பு மசேதது
வைகுதா ன் உடை யவா னுபதநில சூட்டி து கீசுட (உபநிநுதா ன்
இர மாநுஜா ன் வெள்ளை நீகதி கிஷாய உடை தரிததுப டறுபய னா

ஹாய்ச்சள அரசன்

உடை யவா னேன் அடங்கி ந்தது னமகா மாநிலம் சென்று
தொண்ட னா சேருதது தொய் சகள விரகநது அரசன் ஸ்டடல
கேவலர் ன் துலையகா அது அடை யவா ன் துலையகா துலையகா
அவன்குரு னாந் துருககள் பல இர ந்தா ன் அரசன் மகளை பேய
பிடித்து ஆட்டியது.

தொண்ட னா ரமபி என் டா ன் இர மாநுஜா ன் திருவா ன் உடை யவா ன்
அவா ன் அனா ன் வில அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
இர மாநுஜா ன் துலையகா அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
அவா ன் அனா ன் வில அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
இர மாநுஜா ன் துலையகா அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
அவா ன் அனா ன் வில அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா

துலையகா ன் துலையகா ன் துலையகா ன் துலையகா ன் துலையகா
அவா ன் அனா ன் வில அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
இர மாநுஜா ன் துலையகா அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
அவா ன் அனா ன் வில அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா

அவா ன் அனா ன் வில அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
இர மாநுஜா ன் துலையகா அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
அவா ன் அனா ன் வில அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
இர மாநுஜா ன் துலையகா அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா

அரசி ஆத்மவே சமயம் என்ற அரசன் டி இர மாநுஜா ன் வரவு
பாந்க கூறி அவரது மகன்களையும் எடுத்துரைத்து அவரை
வரவுவைக்கலாம் என்றான் அரசனும் இதைத் தான் இர மாநுஜா ன்
அன்முத்தான் முதலில் இர மாநுஜா ன் துலையகா ன் தொண்ட னா ரமபி
வெள்ளத்தவே இதைத்து சென்றான்

உடை யவா ன் துலையகா ன் துலையகா ன் துலையகா ன் துலையகா
இர மாநுஜா ன் துலையகா அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
அவா ன் அனா ன் வில அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா
இர மாநுஜா ன் துலையகா அடங்கி டி உடை யவா ன் துலையகா

பள்ளாய வநக! வநக! நமயீ இங்கே வநக!" என்று கூவி அழைத்தார் அர்ச்சை குலைநது சலங்கை ஒலிக்க நடந்து வந்து யகிர்னுடைக்க முவி நீளநான சமயத் துமாரன் அடைபுடன அணைகது மடியில் அமர்த்தக் கொண்டு உதிராஜா பலகையில் மைத்ரு நகருப புறப்படார்.

திருநாராயணபுரத்தை நெருங்குகையில் வழியில் கொள்ளைக கூட்டம் ஒன்று இராமாநுஜரை வழி மறித்தது செல்வப் பிள்ளையை நளககளுடன் கடத்திச்செல்ல முயன்றது அப்போது அப்பகுதியில் வசித்து வந்த பனாசசேரியினர் இராமாநுஜரின உதவிக்கு வந்து அவரை மீட்டு செல்வப்பிள்ளையுடன் ஜீயநகருக்கு துணை வந்து கோயிலில் கொண்டு விட்டனர்.

திருக்குலத்தார்

தீண்டாத குலத்தினர் (ஹரிஜன) செய்த நல உதவிக்கு நன்றியோடு அவர்களது பிரபட்ட நிலைகண்டு இரங்கி, இராமாநுஜர் அவர்களுக்குத் திருக்குலத்தார் என்று பெயரிட்டு மதிப்புடன் அழைத்து நடந்துகொண்டதலினால் கடுமையான எதிர்ப்பு எப்போதும் பெருப்படுத்தாமல் அவர்களுக்காக கோயில்களுள் சென்று இறைவனைத் தொழும மரிமையையும சில நிபந்தனைகளுடன் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

(சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கது முன்பே இராமாநுஜர் முயற்சியால் திருக்குலத்தார் ஆலயம் தொழும மரிமை பெற்றனர் என்பது பிள்ளை வந்த காந்தியடிகளின் ஹரிஜன இயக்கத்துக்கும் ஆலயப் பிரவேசத்துக்கும் வழி காட்டின)

உடையவர் சமுதாயப்பணி

ஹோய்ச்சன் மன்னனின் தலைநகர் தொண்டனுக்குத் தமது எண்பது பிராயத்துக்குமேல் எழுந்தருளினார் இராமாநுஜர் தொண்டனூரில் பல மடங்களை அமைத்து வைஷ்ணவ பிரசாரத்தை விரிவாகவும் வேகமாகவும் வல்வாகவும் செய்து வந்தார் சுமார் பருநூற்றாண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை அதே வேகத்தோடு அப்பிரசாரம் தொடர்ந்தது எனலாம்.

மோதி தலாப்

எழுநூறு மடங்கள் இததகைய பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தன மக்களின் குடிதீர் வசத்திற்காக இராமாநுஜர் நீர் தேக்கத்

திட்டமொன்றையும் நிறைவேற்றி வைத்ததா மூன்று பரம் மலைகளால் முககோண வடிவில் அமைத்த பள்ளத்தாக்கில் பாயும் நீரைத்தேக்கி "மோதி தலாப" (முத்து ஏரி) என்று இக்காலத்தில் கூறப்பெறும் ஏரியை அன்று திட்டமிட்டு அமைத்தவா இராமாநுஜரே இராமாநுஜரின் சமுதாயப் பணிகளுக்கு தொண்டனார ஏரி ஓர் ஒப்பற்ற எடுத்துக்காட்டாகும்.

இரண்டாம் மைல் நீளமும் ஒரு மைல் குறுக்களவும் கொண்டு இந்த ஏரி இன்றளவும் பலாது உடலின் தாகத்தைத் தணித்து வருகிறது. உடையவரின் அருள் வெள்ளமோ பலாது உயிரின் தாகத்தைப் போக்கி, விவசாயிகளுக்கும் வாழவு அளித்து வருகிறது.

எம்பெருமானார் தரிசனம்

லக்ஷ்மீ நாதாகுய ஸ்ரீகுதிள கட ரிபு
ஜகத் பராரய கரஞ்ஞய நீரம
நாதாகரவடயவ்விஞ்சந தத்து
ரஞ்ஞரம போஜ சக்ஷமா ஜலரபயரம
கத்ஷரகாமயாமுநாக்ஷம ஸரீதமத
உத்நாதரகய பத்மரக ரேநாதரம
ஸம்பூரய பராணி ஸஸ்யேய பரவநாதே
பக்ஷரதா தேசிகேநாதர பரமேகை

லக்ஷ்மீ நாதனாகிற பெருங்கடலில் நமமாழ்வார்கிற காளமேகம் படிந்து காஞ்ஞயமாகிற நீரைப்பருகி ஸ்ரீமநநாத முனிகளாகிற மலையின் மீது பொழிந்தது. அங்கிருந்து உயயக்கொண்டா மணக்கால் நமிகளாகிற அருவிகள் வழியாக ஆளவந்தாராகிற பேரற்றிலே சோந்தது. அந்நதரம் எம்பெருமானாராகிற பெரிய ஏரியிலே தேங்கிறது. பிறகு எழுபத்து நான்கு ஸிமமாஸனாதி பதிகளாகிற மத்குளாலே புறப்பட்டு சேதனங்களாகிற பயிர்களுக்குப் பாய்கிறது ஸாவேசவாஜ்ஞடைய கருபாரஸம் ஸகல சேதனரிடத்திலும் பாயும்படி செயது ஸித்தாந்தத்தை வளர்த்து வருதபடியால்தான் நமபெருமான இதற்கு "எம்பெருமானார் தரிசனம்" என்று பேரிட்டதாக மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்தார் தமிழகத்தின் நடுநாட்டு "வீரணத்து ஏரி" இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது.

மாபெரும் தியாகிகள்

எம்பெருமானார் ஸ்ரீரங்கத்தை விட்டுப் பிரிந்ததும், சோழனின் சபைக்குச் சென்ற கூரத்தாழ்வானும், பெரிய நம்பியும் என்னவாயினர்? என்பது பற்றி அருமபாடு பட்டு தகவல் சேகரித்ததா இராமாநுஜர்

பல ஆண்டுகள் கழித்து, அவருக்கு எட்டிய தகவல் அவரைத் திடுக்கிடச் செய்தது.

"கூரேசர் காவியுடையில, கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் சோழன் சபையை அடைந்தார் முதியவா பெரிய நம்பியும் அவரைத் தொடர்ந்து எழுந்தருளினார் உடையவரின உடன்பிறப்பு எனத்தக்க அதிசூழாய்ம தந்தையிட பின் தொடர்ந்தான்

கூரேசரை முதலில் இராமாநுஜர் என்றே எண்ணி அரசன் தக்க ஆசனம் அளித்தான். அங்கிருந்த நாலாரான இவா இராமாநுஜர் அல்லா ஆயினும் அவருக்குக் குறையாத பேர் அறிவும் அறபுத ஆற்றலும் நுண்ணறிவும் சீலமும் உள்ளவர் என்று அரசன் காதில் சொன்னான்.

அரசன் தன் ஆட்களை முனிந்தான் இராமாநுஜரை விட்டு விட்டார்களே - உடனே அவரைக் கொண்டு வர ஏற்பாடுகள் செய்து, "நீங்கள் இருவரும் இந்த சாசனத்தைப் படித்துக் கையெழுத்து இடுங்கள்" என்றான்

கூரேச விஜயம்

ஆழ்வான் அரசனின் அசட்டுத்தனத்தைக் கண்டு சிரித்து, அதை லாங்கிப் படித்தார் அதில் "சிவாத பாதரம் நாஸதி" (சிவனுக்கு மேல உயர்ந்த பொருள் இல்லை) என்று இருந்தது

உடனே கையெழுத்திடுவதற்காகத் தன்னிடம் கொடுத்த எழுத்தாணி கொண்டு அவலோலையிலேயே "துரோணம் அஸதி தத பரம்" என்று கையெழுத்திட்டு அரசனிடம் கொடுத்தார்

"சிவம்" என்றால் குருணி (ஒரு மரக்கால) "துரோணம்" என்றால் பதக்கு (இரண்டு மரக்கால) "குருணிகு மேல பதக்கு பெரிது" என்பதுதான் கூரத்து ஆழ்வான் ஏளனமாகக் குறிப்பிட்டு எழுதிக் கையெழுத்திட்டது

இதைக் கண்டதும் சோழனின் வெறி தலைககேறி விட்டது எரிகிற நெருப்பில் நெய்விட்டது போல ஆயிற்று "இவருடைய கண்களைப் பிடுங்கி எறியுங்கள்" என்று உத்தரவிட்டான்

ஆழ்வானோ "டாவி உன்னைப் பாதத கண்களை நானே பிடுங்கி எறிந்து விடுகிறேன்" என்று கூறி தம் நகங்களினால் விழிகளைக் கீண்டு எறிந்துவிட்டார்

அரசன் அடுத்து பெரிய நம்பியைப் பார்த்து, "நீ என்ன செய்கிறாய்? ஒழுங்காகக் கையெழுத்திடுக" என்று ஒலையைக் கொடுத்தான். அவர் அதைக் கையில் வாங்கவும் மறுத்துவிட்டார். அவரது கண்களையும் பறித்து விடுமாறு கூறிவிட்டு ஆத்திரத்துடன் சபையை விட்டுப் போய்விட்டான் சோழன்.

அரசனின் ஏவலர்கள் பெரிய நம்பியைத் தனியிடத்துக்கு அழைத்துச் சென்று, கண்களைப் பிடுங்கி விட்டார்கள். அத்துழாய் அலறித்தடித்தான் கண்ணிழந்த தந்தையைக் கையைப்பிடித்து மெல்ல நடத்தி சபையை விட்டுச் சென்றான்.

பாலையில் சோமல

தரிசனத்துக்காகத் தன் தரிசனத்தை (கண்ணை) இழந்தார் ஆழ்வான்! "இந்த இடத்தில் இருந்து நான் வெளியே போக வேண்டும். இங்கு இந்த டாகவத் தருமத்துக்குத் துணை வருவார் ஒருவரும் இல்லையா?" என்று ஏககத்துடன் கேட்டார் அவர்.

"இதோ நான் இருக்கிறேன்" என்று ஒலித்தது ஒரு வீரப் பெண்ணின் மணிக்ஞால அவள் வேறு யாருமல்ல. அந்த சோழ மன்னனின் வானை ஏந்தி உடன் வரும் ஒரு பணிப்பெண்தான்.

தன் கை வானை வீசி எறிந்து ஆழ்வானின் கையைப் பற்றி அழைத்துச் சென்றாள் தக்க மருத்துவரை நாடி சிகிச்சைச் செய்தாள், அதே இடத்தில் கண் இழந்த தந்தையோடு அத்துழாய் வந்து சேர்ந்தாள்.

"இந்தப் புறக் கண்கள் போனால் போகட்டுமே தரிசனத்தின் அகக்கண்ணான எம்பெருமானாரைத் தப்பவைத்தோமே" என மகிழ்ந்தனா ஆழ்வானும் பெரிய நம்பியும்.

அந்த இரு மஹான்களும் சுற்றியிருந்தவர்களிடம் அன்புடன் பேசி, பரிவுடன் நடந்துகொண்டதால் சோழனின் ஆட்களும் அவர்கள் து மகத்தான் தியாகத்தை, அழுத்தமான கொள்கையை தெளிவான வாகைக்கண்டு அவர்கள் து காலில் விழுந்து வணங்கினார்கள்.

உயிர்த் தியாகம்

பூற்றி ஐந்து வயது நிரம்பிய பெரிய நம்பியால், கண்ணை இழந்த அதாச்சியைத் தாளமுடியவில்லை ஆழ்வான் மடியில்

தனையெ னைநது மகள் ஆகுதுறையின மடியில் காலகளை நீட்டிக்
தனாயில் கிடந்தா பிள்ளைப் பரியம ினையில் துடித்தது

"நீ பிருத்த திருவரங்கம் தீரகத ஆரத்த பெருமானும் இரக்க
உடையவரும் தீரகக, தீரந, தீரபடி கவனக கொண்ட
சேழ்புமதான உமகது மிணைத் தீர மாய்து?" என்று கதறினாள்
அத்துழாய்

அதைக் கேட்ட நம்பி சிறிது தெளிந்தது. "பகவதர் மடியைக்
காட்டித் திருவரங்கம் பெரிதோ?" என்று கூறிவிட்டு "ஆளவந்தா
திருவடிகளே சாணம்" என்று சொல்லிய வண்ணம் திருநாட்டுக்கு
வந்த நுனிவிட்டா பெரிய நம்பிக் கு அலவா பூநீ னை. ஷண்முகன்
மரிய முணங்கில் பரியம மேது' எயஸ்காரம் செய்தனா ஆழவானையும்
இரவேனு இரவாக பூரங்கம் கொண்டு சேர்த்தனா

ஆழ்வானின் ஆசார்ய பக்தி

கன திருத்த கூத்து ஆழவான் ஷந் சமயம் உடலா ினல் தேரி
அரங்கனை நோட்ட சொல்லு வ ழுத்த கோயிலு கச்ச சொனா அங்கு
இராமாநுஜனாச சேரத்தோ கோயிலு கச்ச செல்லக்கூடாது என து
அசனக் டனா ணா கவலாளி ஆவிலும் ஆவலாளை அடரது
நறபணடி கந்தி அருமங்கு இவசவு தெரினத்தான ஆனால
ஆழவான் "இராமாநுஜர் உறைய அருதுதுக் கொண் எனக்கு
அங்கு சேவை சேவையுடனாவ ணு சொல்லிக் கருப்பிட்டா

இசெய்துகளைக் கேட்ட போது எட்டு மானா வேராறு
மாமபேல சாயந்தா சிறிது டொ மது மரசாறுக கிடந்தா பிருகு
துடித்தது ஆவானா முடியில் ஒருவாறு தேரி ஆழவானையாவது
திருமேனியோடு இருக்கப்பெறவேமே எனது ஆரத்தலாநா

கண்ணிழந்து பூரங்கம் சேரத்த ஆழவான் எமெ ராமானிலலாத
குறையை மருக இன யில் திரு னலி நுன கோலை சென்று களழக
சநிதியில் தங்கினா அப்போது கந்தரபாஹுஸதவம் என்னும்
ஸதோத்திரம் அந்நிசெய்தா மீணும் பூரங்கம் எழுத்தருள்ளா

ஆழ்வாளுக்குச் செய்தி

எமபெருமானா, மாறொனிலலா மாநதிச சிறியாண்டாளை
அழைத்து நீ இப்போதே திருவரங்கம் சென்று ஆழவான்

அரங்கத்தின் குழி, எனல ஆளத்தனதபும அருந்து வாரம என்று சொல்லி அனுப்பினாள்

திருவரங்கம் வந்து சேராத மாந்தியாண்டான் தரலல் ரந்து உடையவா அனுபவம் தமமி மருதவா என்று தெரிந்து ஆனந்தம் கொண்டார் ஆழ்வான்

எம்பெருமானா மேல நாடகம் (எமகா பசுதியில்) எப்படி இருக்கிறார்? என்ன செய்கிறார் எனெல்லாம் வேறு ஆயலோரு வந்ததா ஆழவான் தீரங்கம் தீரந்துவிட்ட செலவதனதப பெருமைகா பசுதி பூர் எவ்வண்ணவப் பொலியுடன் திகழ்கிறது என்றா ஆண்டான் அவகே ஒரு புதிய அரங்கம் உருவாகும். . . து என்றா (பததுப பதினாந்து ஆண்டுகள் எம்பெருமானா எமகா பசுதியில் செய்துள்ள தெரண்டுகளை விவரித்தால் பெரிய நூல் உருவாகும்)

திருநாராயணபுரம் கோயில் தீரங்கம் தீராத நடை பெற எம்பெருமானா பல உரையாடல்களைச் செய்தா (அதன் திறவிரும்பினா தனி நூலாக வருதுள்ளது)

"நாடு நடுவினா(டு) னேர கோயில் னாநியக்கூய கியமிகது அவா ககாதத தேனவா னவருமறுபெருமத தருதா அகழிநில பசுதியா திவன கோயிலையும தீராதது னவரது செவ்வோருடை பெற வழி வந்ததா தமகதப சாத்த நாராயணபுரத்தில் கோயில் தீரங்கதனத வாநாடு ததமம் தீரவி தீயளையும தீயங்ககா அவா ககாளை கடமைகளையும வளக்க கடமை தவரினாக அனைய வேண்டிய தண்ட னாணையும கடக (சாந்தி) னாளை அதவது கடமை தவரிய ஜீயா, கோயில் கோபுரத்தில் ஏறி தீமே விழுகது பிராணனை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று குதுப்பிட முள்ளாராம்

கிருமிகண்ட சோழன் மாண்டான்

காரத்தாழவானைப் பிரிந்து மறநொன்றில்லா மாந்திச சிறியாண்டான் திருநாராயணபுரம் புரப்பட்டான் அச்சமயம் "சோழ ராஜா கழுத்தில கண்ட மாலை நோயற்றது புழுதது மாண்டான்" என்று சிலர் செய்தி சொன்னார்கள்

அச்செய்தியை உறுதி செய்துகொள்ளுவதற்காக உடனே அவா கங்கை கொண்ட சோழபுரம் சென்றா அவரு அம்மங்கி அம்மாள் எனது பெயருடைய பூர் எவ்வண்ணவரும் ஆண்டாண்டான் சோதது

கொண்டா இருவரும் அவலச சோழனாக முததில் புழுததுச செத்தான
என்ற செய்தியை இராமாநுஜரிடம் சென்று தெரிவித்தனர்

தமர் உகந்த திருமேனி

திருநாராயணபுரத்துச் சீடர்கள் மகிழ்ந்தனர் இராமாநுஜரோ
ஆழ்வானை இனி ஒரு கணமும் பிரிந்திருக்க இயலாது என்று உடனே
ஸ்ரீரங்கம் புறப்பட முனைந்ததா திருநாராயணபுரத்திலிருந்த
ஐம்பத்திரண்டு பேரையும் அழைத்து சீரும் சிறப்பும் குன்றாமல்
செல்லப்பிள்ளைகளைக் காப்பது உங்கள் கடமை என்று சொல்லிவிட்டு
விடைபெற்றார்

உடையவா பிரிவை சகியாது கண்ணீர் விட்டனர் சிஷ்யர்கள்
அவர்களுக்கு ஆறுதலாகத் தமமைப்போல ஒரு விகாகம் செய்து
அதைத் தழுவி அவர்களுக்கு அளித்ததா "தம உகந்த திருமேனியாக"
இன்றும் அவரு ஆராதிக்கப்பெறுகிறது அந்த விகரஹம்

ஸ்ரீரங்கம் மீண்டார்

உடையவருக்குப் பிரியா விடை கொடுத்ததனா திருநாராயண
புரத்தா சில வாரங்களில் ஸ்ரீரங்கம் சோந்தா உடையவா
"ஆழ்வானே! உமக்கு இப்படி நேரலானோ?" என்று தழுதழுத்த குரலில்
கேட்டு ஆழ்வானைக் கட்டி அனைத்துக் கண்ணீர் விட்டா
எம்பெருமானா.

எப்போதேனும் யாரேனும் அடியா திருநெற்றியில் திருமண
கோணலாமிருக்கிறதே என்று எண்ணியிருப்பேன் டாகவதாட்சாரப்
பட்டிருப்பேன் கண்ணைப் பறித்திட்டான எம்பெருமானா! என்று
சமாதானம் சொன்னா ஆழ்வான்.

'இல்லை என பாடம் உமமை நலிந்தது' என்றா எம்பெருமானா
'எம்பெருமானா திருவடி சம்பந்தம் பெற்றவருக்குப் பாடம் விலகிப்
போகிறதே! எம்பெருமானாருக்கும் பாடத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்?
தேவரீ! அளித்துள்ள ஞானக்கண்கள் தெளிவாக இருக்க ஊனக்
கண்ணால் ஆவதென்ன! போனால் போகட்டும்.' என்றா ஆழ்வான்

உடையவா விடாமல் ஆழ்வானின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு
தம் ஆராதனப் பெருமாள் முன்போய் நின்று "இழந்த கண்ணைத்
தருமாறு கேளும்" என்றார்.

ஆழ்வான் பிரார்த்தனை

ஆழ்வான் அப்போது வரதராஜ ஸ்தவம் என்றும் அறபுதமான ஸ்தோத்திரத்தை அருளிச் செயதார் அதில் அவர் "நிதயமான ஞானக்கண்ணளவத் தமக்குத் தந்தருளுமாறுதான் வேண்டினார் அதாவது "ஸ்தா பசயநதிஸூரய " (அப்போதும் அவனையே பராக்கின்றனார் அமரர்) என்ற வைகுந்த வாழ்வையே வேண்டினார் ஆழ்வான்

எம்பெருமானார் அருளாளனிடம் அழைத்துச் சென்றார் வரதராஜன் முன்னிலையில் தமது ஸ்தோத்திரத்தை அனுஸந்தித்ததார் அப்போது உடையவர் சிறிது பராக்காயிருந்ததுவிட டார்

அருளாளன் அளித்த வரம்

அதற்குள் காஞ்சி பேரருளாளன் ஆழ்வானே உம துதி கேட்டு மகிழ்ந்தோம் வேண்டும் வரம் கேளும் என்றான் அச்சகர் முகமாக, நான் பெற்ற பேறு நாலாசானும் பெறவேண்டும் இதுவே நான் வேண்டும் வரம் என்றார் ஆழ்வான்.

உடையவர் காழிலும் ஆழ்வான் குரல் ஒலித்தது என்ன திருவுள்ளம் "நாம் கண் இழப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த அந்த மகாபாபியிடமும் இவர கருணை கொண்டு பரிவு காட்டும பண்பை என்னென்பது? இக்கருணைக்கு ஈடு இளையுண்டோ? என்று இதயம் விம்மி விடந்தார்

நல்ல குருவின் தொடர்பால் சிஷ்யன் உயர்ந்து போகின்றான் என்பதுதான் உலக வழக்கு ஆனால் ஆழ்வான் போன்ற உத்தம சிஷ்யரால் அவரது ஆசாரமும் உடவு பெறுகின்றார் என்பதுதான் உண்மை இதை நிரூபிக்கிறார் ஆழ்வான் என்று அன்பு மேலீட்டால் அவரைத் தழுவிக் கொண்டார் உடையவர்

ஆழ்வான் தொடர்பால் தமக்கு நல்லகதி நிச்சயம் என்று மகிழ்ச்சி பொங்க உத்தரீயத்தை தலைக்குமேல் வீசி கோஷமிட்டாராம் எம்பெருமானார்,

பிற்கால ஏற்பாடு

மைசூர் மாநிலத்திலிருந்து தமிழகம் மீண்ட எம்பெருமானார் நூறு வயதில் சற்றுத் தளர்ந்திருந்தார் நாம் பூநீரங்கம் மீள்வதற்குள் தமக்கு

ஆசாரியர்களும, ஆளவந்தார சிஷ்யாகளுமான திருக்கோட கிழார் நமசி, திரு மாலையாண்டாண்ட திருவரங்குடபெருமான அரையா திருக்க கச்சி நமசி திருமலை நமசி போன்ற பெரியவர்கள் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளியிடடனர்

பிள்ளை உறுங்காவிலலிதாசா போன்ற வயதான சிஷ்யாக்களும் வைகுந்தமேற்ச் சென்றிடடனர்.

தமக்குப் பின் தரிசன நிரவாக ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்ரும பணியில் எம்பெரு மானாரின் திருவுள்ளம் திருமயிதது

சிஷ்யச் செல்வம்

தமது பலலயிரக்கணக்கான சிஷ்யாக்களுள் எழுபத்து நான்கு பேரைத் தோந்தெடுத்தார் உடையவரின் சிஷ்யாக்களுள் பதினோராயிரம் போ உபலீதம் (பூனூல) அணிந்தவர்கள் பன்னிராயிரம் போ பூனூல அணிபாதவர்கள் பன்னிராயிரம் போ பாகவத நிஷ்டா இது தவிர பலலாயிரம் போ அஸ்களைக் சார்ந்தது நின்றனர் என்று படிப்படியாகக் கணக்குச் சொல்வர்.

கூரத்தாழ்வானும், முதலியாண்டானும் நடாதாழ்வானும் படர்வாக்கமும ஸ்ரீபாஷபத்துக்குத் துணையாவா அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் ஆராதனப் பெருமாளுக்கும்பொறுப்பு கிடாமபி பெருமாள், ஆச்சான இநவரும் மடைபடளளியைக் கவனிப்பா

வடுகநம்பி எண்ணைக்காப்பு சாற்றுவா, கோமடத்துச் சிறிபாழ்வானை கலசப்பாளை பாதரசைக்ஷ எப்பா

பிள்ளையுறுங்காவிலலி கருவூலம் நோக்குவா இப்படி பல குறறேவலகளும் பலா விரும்பிச் செயவா

பல்வகைப் பணிகள்

எழுபத்து நான்கு சிம்மசனாதிபதிகளை நியமித்து அருளாட்சி புரிந்தார் இராமாநுஜர் அக்காலத்து குறுநில மன்னா சிலரும் இராமாநுஜருக்கு ஆதரவாக இருந்தனர் ஆண்கள் பெண்கள் படித்தவா பாமரா, அரசன் ஆண்டி ஏழை பணக்காரன் என்ற வேற்றுமைகளைக் கடந்து உயாகுலம் தாழ்குலம் இல்லாத பாகவத சமுதாயம் ஒன்றை உருவாக்கி ஸ்ரீரங்கத்தில் வைகுந்த வாழ்வைக் கண்டார் இராமாநுஜர்

ஆயினும் மண்ணுலகின் இயல்பை யாரே மாற்ற இயலும்? இடைபூறுகள் பல நோந்தன.

கோயில் நிர்வாகம் சீராக நடைபெறவும், ஸ்ரீரங்கச செல்வம் சிந்தாமல்லம் மங்காமல்லம் பொங்கும்படி ஆராய்ந்து திட்டமிட்டு ஆற்றலும் ஒழுகுகமும் உள்ளவர்களிடம் கைங்காயத்தை ஒப்படைத்தார்.

கோயிலைச் சுற்றி, ஊர் அமைப்பிலும் பல அரிய ஏற்பாடுகளைக் கண்டு இனறும் நாம் வியக்கலாம் பலவகைத் தொழிலாளர்கள் வீதி செப்பணிடுபவா காவேரிககரை காப்போர் சுற்றுககோயில் சீரமைப்போர் போன்ற ஊழியர்களுடன் ஊதியத்துக்கும் வழிதேடி வைத்தார்.

மண்பாளை வளைவோர், மரத்தச்சர், கலத்தச்சர், ஓலியர், கையறகார், இசை வல்லோர், நாட்டியக்காரர் போன்ற நுண்களைச் செல்வாக்களையும் நியமித்து வைத்தார்.

கணக்காக்கள், கோபாலகாக்கள், மாட்டுவாகட மறிநதோர் மூலிகை மருத்துவம் உணர்நதோர் இவர்களுக்கும் அரங்கன் முற்றத்தில இடமளித்தார்.

மடத்தில் இலக்கண, வேத ஆராய்ச்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். வேதம் திவ்ய பிரபந்தம் இவை முதலும் சமய நூல்கள் சம்பிரதாய கிரந்தங்கள் ஆராயவும் அதிலவகை செய்திருந்தார் அவர் தொடர்த துறையே இல்லை என்னும்படி தத்துவ விரித புருஷாததங்களுக்கு வேண்டிய அனைத்தும் செய்து வைத்தார்.

ஸமசூரிலிருந்து மீண்டு வந்து இருபது ஆண்டுகளே ஸ்ரீரங்கத்தில் வாழ்ந்தாலும் பிறகால வைஷ்ணவத்தின் வளர்ச்சிக்கு உறுதியான அடிப்படைகளை நன்கு அமைத்துவிட்டார்.

பிள்ளை உறங்காவிலலிதாசா கூரத்து ஆழலான இவர்களைப் பிரிந்த சோக நிகழ்ச்சிகளும் அவர் கண்முன் இடம் பெற்றன.

திருப்பதியில் கோயில் பணி

சோழ அரசனால் தில்லை சித்திர கூடத்திலிருந்து கடலில் வீசப்பட்ட கோவிந்தராஜனை திருப்பதியில் பிரதிஷ்டை செய்து விரிவான அடிப்படையில் கோயில் அமைத்தார்.

ஆய்ச்சிக்கு ஸோட்சம்

திருடபதுயில் கோயில் பணிபுரியுமோர்கொண்டிருந்த நேரத்தில் உடையவா மிகுந்த தயர் கொடுத்து வந்த துமையொரு கொண்டி என்னும் ஆய்ச்சி தனக்குப் பணம் வேண்டாமென்றும் அதற்குப் பதிலாக நல்லகதி கொடுக்கப்படத் திருவேங்கடமுடையாளுக்கும் சபரிக்கு முன்பு துணை தர வேண்டும் என்றும் கோரினாள். நல்லகற்குப் பதிலாக உணவளித்து அவள் நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப ஓர் மூலம் நன்கு கட்டி, சங்கடத்தால் உடையவா திருமலைத் திருபதி கோயில் கைங்கரியத்துக்காகத் தன் சேவமடம் விடுவிப்பெரிய கேள்வி ஜீயரை நியமித்தார்.

கோயில் சாவி

ஆழ்வான இரத்தபோதே அவரது சிஷ்யருள் ஒருவரான வந்தனாரிடமிருந்து கோயில் சாவியை உடையவா பெற்று ஒரு கனவொரு நிகழ்ச்சி அமுதனார் தாயார் பாகவத தாமதமாக மோகொண்டவன் அமுதனாருக்கு அப்போது வைஷ்ணவத்தில் ருசி நிலை கொயில் ஸ்தானக் உரிமை இருந்தது அதற்கான சாவியும் அவரிடம் இருந்தது அமுதனார் தாயார் பரிபதித்த பின் சிரத்தமும் இருந்தது தாயார் விரும்பத்தகுந்த இணங்க அமுதனார் பூர்வணங்க வரை சிரத்தத்தால் போகதாவாக வங்க வேண்டியிருந்தது அமுதனார் உடையவா உதவியாக நடினார் ஆழ்வான் இதை அறிந்து தாமே சிரத்த போகதாவாக, பிழிர் இத்தலமாந்த உணவொரு சகல உடையவரிடம் அனுமதி பொறு அமுதனார் இவ்வம் சேந்தார்.

ஆழ்வானைக்கண்டதும் அமுதனாருக்கு அளவற்ற திருபதி காரணம் தன் தாயார் அவரிடம் இருப்பது அவர் பெருமைகளைச் சகல விருந்ததே அதற்கையவா வந்ததால் தாயின் திருவுள்ளம் நிகர்க்குமென எண்ணி ஆழ்வானைத் திருபதி செய்யும் வளையில் எல்லா உபசாரங்களும் செய்து நிறைய தகவுண்ணியும் அளித்தார்.

ஆயினும் கோயிலின் நிர்வாகமும் அதற்கான சாவியும் ஏம்பெருமானாரிடம் இருக்க வேண்டுமென்பதே ஆழ்வானின் திருவுள்ளம் விருந்ததை ஊகித்து அறிந்து ஆழ்வான் மனம் உவக்க கோயில் சாவியை சிரத்த தகவுண்ணியாக சமாபித்தது நன்றாக.

ஆழ்வானுக்குப் பரம திருபதி உடனே ஏம்பெருமானாரிடம் சென்று, சாவியை அவரிடம் சேர்த்துவிட்டார் கோயற்பணிகள்

முன்னிலும் சிறப்பாக நடந்தன அமுதனார் ஆழ்வான திருவடிகளில்
ஆசரமிதது சாமாநுஜ குணங்களில் ஈடுபடலானார் அதன் விளைவு
ஓர் அற்புத அநதாதி

இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி

எம்பெருமானாரின் ஸலஸூப ரூப குணங்களில் ஆழ்ந்த அமுதனார்
தாம் நேரில் அனுபவித்ததடி அசகிறப்புககளை "இராமாநுச
நூற்றந்தாதி" பாசரமாகக் கிடட்டார்

முதலில் அநநூலை உடையவர் ஏறகவில்லை பின்னா கில்
திருத்தங்களுடன் மனம் உவந்து ஏற்றுக் கொண்டார் திவ்யப
பிரபந்தங்களுடன் சேர்ந்து பிரபந்த காமதரி என்றும் ஏற்றமும
அநநூல பெற்றது

தமிழிலுள்ள அநதாதிகளில் அதற்கு நிகரான நூல இல்லை
எனலாம்

கைகய்ய கல்லை என்னக் கண்ணனென்கொட முதுகரி நூற

- உன்தன்

ஏமடி யல் பிரபந்திய சீர ஆனார் வேண்டியன யான

திரயத்

புகளய்யல் கிட சகிஷம, சேகரிவார் சேரிஷ ம இவ்வாறா

நீ

செடயல் சரிபன இராமாநுசா என பசமுந

கொண்டலே

என்று ஸாஷாத் மனமத மனமதனான கண்ணனின் அழகையும கால
கடை கொண்டு உடையவர் திருமேனியில் பிறங்கிய சீரில்
ஈடுபடுகிறார் அமுதனார்

உடையவர் ஸ்ரீ பாஷ்யம் அருளியது பேரல், ஆளவந்தாரின்
கீதாத்த ஸங்காஹத்தை அநுசரித்து, பகவததீதைக்கு அற்புதம்"ன
பாஷ்யம் ஒன்றையும் அருளிச செய்தார்

" மாபன் அன்று ஐவர் தெய்வத்தேரின்ல செப்பிய கீதையின்
செமமைப்பொருள் தெரியப்பாரினில் சொன்ன இராமாநுசனை" கீதா
பாஷ்யப் பெருமையையிடடுக கொண்டாடுகிறார் அமுதனார்

திருவாய்மாழி ஈடுபாடு

நமமாழ்வாரிடத்தும் அவர் அருளிச்செய்த திருவாய் மொழியிலும்
இராமாநுஜருக்கு அளவற்ற ஈடுபாடு

மாறான அடிபணிந்து உடந்தவன் தமனை சடகோபன் பொன்னை
என்றே அழைக்கமாறு வேண்டினார்

எய்தந்த அரிய மறைகளை ஆயிரம் இனதமிழால்
விசயகராக உலகம் வரும் சடகோபன்
உய்தாச் சித்தம் இராமாநுசன் என உருதுணைபே

என்றும் "மாறன் விளங்கிய சீரெடுத்தரும் முததமிழ் ஆரண்மே என்று
இந்நீள நிலத்தோர் அறிதா நின்று இராமாநுசன் எனக்காரமுதே"
என்றும் தென்குருளை, பிரான் பாடென்னும் வேதப் பகந்தமிழ்
தன்னைத் தன்பகதி என்னும் வீட்டின்கண் வைத்த இராமாநுசன்
என்றும்.

"மாறன் பணித்த மறை புணர்ந்தோன் திருவாய் மொழியின்
மனம் தரும் இசைமன்னும் இடம் தோழம் புகுநிலும் குணம் திகழ
கொண்டல என்று மடவடிப்பாகக் கொண்டாடுகிறார் அமுதனார்

உடையவர் அருளிய நூல்கள்

நவரதனம் போல ஒன்பது நூல்களை உன் பவா அருளிச்
செய்துள்ளார் 1 ஸ்ரீபாஷ்யம், 2 வேதாந்ததீபம், 3 வேதாந்தஸாரம்
4 வேதாந்தசங்கடம் 5 கீதாபாஷ்யம் 6 சரணாகதி கதயம், 7
ஸ்ரீரங்க கதயம், 8 வைத்தண்ட கதயம் 9 நிதயம் முதலியன வைதிகா
இசையுடைய அமைந்தவை அவரது வடமொழி நூல்கள், வைஷ்ணவா
க கருமபடி அமைந்தது அவரது வாழ்வுநெறி அவரது வடநாட்டு
விஜயத்தால் அங்கு பல வகையான வைஷ்ணவ நெறிகள் தோன்றி
வளரலாயின

ஸ்ரீரங்கம் மீண்டதின் தென்பகுதியில் பாததிரை செய்து
மாலிருஞ்சொல்ல மணாளருக்கு ஸ்ரீ ஆண்டாள வாய் நோந்து வைத்த
நூறு தடா வெண்ணெயும், அக்கார வடிசலும் ஸமாபதித்து, பின்
ஆண்டாளைச் சேவித்து 'எம் அண்ணனே வருக' என்று கோதை
நாச்சியார் கூப்பிடுமபடி அபிமானம் பெற்றார்

தாம் உகந்த திருமேனி

இராமாநுஜா இப்பொது பழுததபழமாகி விட்டார் காமபு இற்று விழும் தசை எய்தினார் முதலியானான குமாரா கந்தரடை ஆண்டான எம்பெருமானாரை மிகவும் உகடபித்து உடையவா அவதரித்த ஸ்ரீபெருமபூதூரில் எல்லாககாலத்திலும் எல்லாரும சேவிககுமடபு அவரது அச்சா விகரஹம் ஒன்றை ஏறியருளப்பண்ண அனுமதி வேண்டினார்.

எம்பெருமானார் இசையவே, அவர் சிறப்புக்குச் சேர அவரிடம் பகதி நிறைந்த திறனமிகக் சிறபி ஒருவரைக் கொண்டு ஓர் அழகிய திருமேனியை உருவாகக் ஏற்பாடு செய்தார் பகதனை சிறப்பும் ராமாநுஜ தயானததோடு திவ்யமான விகரஹத்தை ஏறியருளச் செய்திட்டான்

அதைக்கண்ட உடையவர் மிக உகந்து ஆலிங்கனம் செய்து, தம் ஆவியே தழுவ நின்றார் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து அந்தத் திருமேனியை ஸ்ரீ பெருமபூதூருக்கு எழுந்தருளச் செய்து, குரு பஷ்ய நாளில் பரதிஷ்டை செயதனா அந்த தினத்தில் கோயிலில் உடையவர் திருமேனியில் மிகவும் தளர்த்தி தோன்றிது அப்போது அவருக்கு வயது நூற்றிருபது.

உடையவர் திருவுள்ளம் தம் முன்னேரான, "அந்தமில் டேரினடத்து அடியரோடு" கூடுதற்கு அவர்வி நிறைது

தமது சிஷ்யரெல்லாரையும், எல்லாவிடத்தும் சொல்லி அனுப்பிக் கூட்டுவித்தார் பெரிய பெருமாள் சந்நிதியில் பட்டருக்குத் தீர்த்தப் பிரஸாதம் முன்னாக வழங்கி 'மேல நாட்டில் வேதாந்தி என்னும் விதவான் உண்டு அவரைத் திருத்திப் பணி கொள்ளும்' என்று கூறிவிட்டு சிஷ்யர்களை நோக்கி, ஆறு விதமான கைங்காயங்களை உங்கள் வாழ்நாளில் செய்து வாருங்கள் என அருளிச் செய்தார்

உடையவர் இட்ட ஆறு கட்டளைகள்

- 1 ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை வாசித்தும் வாசிப்பித்தும் போருவது, அதுமுடியாதவன்,
2. திவ்யப் பிரபந்தங்களை ஒதியும் ஒதுவித்தும் போருவது; அதுவும் இயலாதெனில்,

3. திவ்ய தேசங்களில் அமுதுபடி, சாத்துப்படி முதலானவை நடத்திப் போருவது; அதுவும் இல்லை எனில்,
4. திருநாராயணபுரத்தில் ஒரு குடிசையாகிலும் கட்டிக் கொண்டிருப்பது; அதுவும் முடியாவிடில்,
5. துவயத்தை அர்த்தத்துடனே அநுஸந்தித்திருப்பது; அதுவும் மாட்டாராகில்;
6. ஒரு பாகவதன் அபிமானத்திலே ஒதுங்கி இருப்பது.

இப்படி ஆறு கட்டளைகளில் முடிந்ததை, செய்து பகவத் பாகவத அஸஹ்யாபசாரங்கள் நேராதபடி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்றார்.

தமக்குப்பின்

அவரது பிரிவை ஊகித்தறிந்த பக்தர்கள் சிலர் அதை தாள் மாட்டாமல் தற்கொலை புரிந்து மாள முனைந்தனர். அவர்களை ஆணையிட்டுத் தடுத்து, ஆறுதல் அடைய எண்பத்திரண்டு வார்த்தைகள் அருளிச் செய்தார். பின்பு நடாதூராழ்வானைக் குளிர நோக்கி, ஸ்ரீ பாஷ்ய சிம்மாசனத்தை அவருக்கு அளித்தார்.

முக்கிய ப்ரமாணமான ஆழ்வார்களுடைய ஸ்ரீ சூக்தி சிம்மாசனத்தை பெரிய பட்டருக்கு அருளினார்.

பின்னர் தமக்குச் செய்ய வேண்டிய இறுதிக் கடமைகளைச் செய்வது, தம்மை பள்ளிப் படுத்துமிடத்தில் விக்ரஹம் அமைக்கும் பொறுப்பு இவைகளை கந்தாடை ஆண்டாளிடம் வைத்தார்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலானோரை பட்டருக்குத் துணை புரிய நியமித்தார்.

உடையவர் கேட்ட மன்பிப்பு!

கோயில் ஊழியர்களை அழைத்து ஏதேனும் தவறு இழைத்திருந்தேனாகில் மன்னித்து அருளுங்கள் என்றார். பிறகு பெரிய பெருமாள் தீர்த்த ப்ரஸாதங்களைப் பெற்று எம்பார் மடியில் முடியும் வடுகநம்பி மடியில் திருவடிகளுமாய், கோயிலுக்கு எதிரில் கண் வளர்ந்தருளினார்.

ஆளவத்தார் திருவடிகளை தியானித்துக்கொண்டு அடியார் எல்லோரும் ஸ்ரீசூக்தி அனுபவங்களைச்செய்ய, பிங்கள் வருஷம் சித்திரை மாதம் சுக்லபக்ஷம் தசமி திருவாதிரையில் நண்பகலில் சேஷாவதாரமான எம்பெருமானார் ஆதிசேஷனுடன் சேர்ந்தருளினார்.

கீராரும் எதிராசன் திருவடிகள் வாழி
 திருவரையில் சார்த்திய செந்துவராடை வாழி
 ஏராரும் செய்யவடி வெப்பொழுதும் வாழி
 இலங்கிய முந்நூல்வாழி இணைந்தோள்கள் வாழி
 சேரராத துய்ய செய்ய முகச்சேரதி வாழி
 தூ முறுவல் வாழி துணைமலர்க் கண்கள் வாழி
 ஈரரறு திருநாமம் அணிந்த எழில் வாழி
 இனிது இருப்போடு எழில் ஞான முத்திரை
 வாழியே

- மணவாள மாமுனி

தமர் உகந்த திருமேனி (திருநாராயணபுரம்)

மேல்கோட்டையில் அடியார்கள் எம்பெருமானார் பிரிவாற்றாமையால் வேண்டி விரும்பியபடி அமைந்த. உடையவர் திருமேனி திருநாராயணபுரம் சந்நிதியில் உள்ளபடி.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்!

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸ்ரீ எம்பார் ஜீயர் மடத்தின் பணிகள்

19-2-2006ல் ஸ்ரீமத் அப்பன் பரகால ராமாநுஜ எம்பார் ஜீயர் (சுமரவாடி) ஸ்வாமி, ஸ்ரீ எம்பார் ஜீயர் மடத்தின் - பத்தாவது மட்டம் - பதினோராவது ஜீயராகப் பதவியேற்றதிலிருந்து ஆண்டுதோறும் முன்னாள் ஜீயர்களின் அடியொற்றி மடத்தின் உடனள்களை சிறப்பாக நிறைவேற்றி வருகிறார்.

அவை வருமாறு :

1. ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸ்ரீ ஆதிகேசவப் பெருமாள் ஸ்ரீ பாஷ்யகார ஸ்வாமி பிரம்மோத்ஸவம் பத்து நாட்களிலும் ததியாராதனம் (அடியார்க்கு அன்னமிடுதல்).
2. திருத்தேர் உற்சவம் 8-ஆம் நாள் இரவு உடையவருக்கு மடத்தில் மண்டகப்படி.
3. திருவாடிப்பூரத்தன்று ஸ்ரீ ஆதிகேசவப் பெருமாள் ஸ்ரீ ஆண்டான் மற்றும் உடையவர் ஆகியோருக்கு மண்டகப்படி.
4. மடத்தின் மூலபுருஷர் எம்பார் ஜீயர் (திருவேங்கட ராமாநுஜ எம்பார் ஜீயர்) ஸ்வாமிக்கு திவ்யப்ரபத்த சேவை சாத்துமறை ததியாராதனங்களுடன் விழா நிகழ்த்தல்.
5. மார்கழிதோறும் திருப்பாவை சேவை, சாத்துமறை, உபந்யாஸம்.
6. மாதந்தோறும் திருவாதிரை நாளன்று அடியார்களுக்கு அன்னமிடுதல்.
7. நித்தியப்படி மடத்து சந்நிதி எம்பெருமான்களுக்கு ஆராதனம் தளிகை ஸமர்ப்பித்தல்.
8. அவ்வப்போது சமய, சம்பிரதாய நூல்கள் வெளியிடுதல்.
9. ஸ்ரீவைஷ்ணவ அறிஞர்களின் உபந்யாஸங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தல். மற்றும்
10. சமுதாய தலன் கருதி நாளும் தகரும் அறிய பிரசாரப்பணிகள். கோயில் சம்புரோஷணங்களில் கலந்துகொண்டு உரை நிகழ்த்தல்.
11. உற்சவ காலங்களில் கோஷ்டியை அலங்கரித்தல்.
12. நித்தியப்படி சுப்ரபாத சேவையில் பங்கு கொள்ளுதல் போன்ற மற்றும் பல பணிகளில் ஜீயர் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

நித்யஸ்ரீ: நித்ய மங்களம்

॥ சூ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ

அப்பன் பரகால ராமாநுஜ

எம்பார் ஜீயர் (குமாரவாடி) ஸ்வாமி

பூசுவாசிரமத்தில் இளமை தொடட்டே சமுதாய சேவையில் இயல்பான ஈடுபாடு கொண்டவர்.

பள்ளிப்படிப்பில் மாணவர் தமிழ்க் கழகம், தேச விடுதலைப் போரில் பங்கு பற்றி பாரதி மற்றும் அமைத்து, மெகாலேயின் ஆங்கில அடிமைக் கல்லியைத் துறந்து, காந்திய நெறியில், கதர் பணி, மற்றும், 'பாரததேவி', 'தினமணி' நாளிதழ்களில் தொடர்ந்து பணிபுரிந்து கொண்டே,

மயிலையில், மஹாலித்வான் காரப்பங்காடு வேங்கடாசாரிய ஸ்வாமியிடம் குருகுல முறையில் வேதாந்த நூல்களின் பயிற்சி பெற்றவர். பணி ஓய்வுக்குப்பின்,

தமிழகமெங்கும் உள்ள தீவ்யதேசங்களுக்குப் பாத யாத்திரை செய்து, அதைத் தொடர்ந்து 'திருமால்' ஆன்மிக மாத இதழ் வெளியீடு, ஆண்டுதோறும் 'திருவாய்மொழி' வகுப்புகள் நடத்துதல், மாநாடுதோறும் திருமால் அடியார் சூழாம் கருத்தரங்கு, தினந்தோறும் கிரந்த காலட்சேபம் என

"தொண்டே செய்து என்றும் தொழுது வழிபொழுக
பண்டே பரமன் பணித்த பணி வகையே"

என்று என்பது ஆண்டைக் கடந்து, தற்போது 2006 முதல், "பிஷ்கு ஒரே ஷி உடையத் திருஷ" என்று ஸ்ரீபெரும்புதூர், மணவாள மாமுனி வீதி, ஸ்ரீ எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி மடத்தின், தலைவர் மற்றும் நிர்வாக அறங்காவலராய் பொறுப்பேற்றுள்ளவர். ஜீயர் நூல்களை வெளியிடுகிறார்.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ அப்பன் பரகால

ராமாநுஜ எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி

தொலைபேசி : 27162073, செல் : 9994323397.